

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

60. aastakäik

24. juuli 2017

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2017/C 239/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2017/C 239/02	Kohtuasi C-562/14 P: Euroopa Kohtu (neljas koda) 11. mai 2017. aasta otsus – Rootsi Kuningriik versus Darius Nicolai Spirlea, Mihaela Spirlea, Euroopa Komisjon, Tšehhi Vabariik, Taani Kuningriik, Hispaania Kuningriik, Soome Vabariik (Apellatsioonkaebus — Üldsuse õigus tutvuda dokumentidega — Määrus (EÜ) nr ^o 1049/2001 — Artikli 4 lõike 2 kolmas taane — Dokumentidega tutvumise õiguse erandid — Ebaõige tõlgendus — Kontrollimise, uurimise või audiitorikontrolli eesmärgi kaitse — Dokumentide avalikustamist põhjendav ülekaalukas üldine huvi — Üldine konfidentsiaalsuse eeldus — EU Pilot-menetlusega seotud dokumendid)	2

2017/C 239/03	Arvamus 2/15: Euroopa Kohtu (täiskogu) 16. mai 2017. aasta arvamus – Euroopa Komisjon (ELTL artikli 218 lõike 11 alusel antud arvamus — Vabakaubandusleping Euroopa Liidu ja Singapuri Vabariigi vahel — „Uue põlvkonna“ leping, mille üle peeti läbirääkimisi pärast ELi lepingu ja ELi toimimise lepingu jõustumist — Pädevus sõlmida leping — ELTL artikli 3 lõike 1 punkt e — Ühine kaubanduspoliitika — ELTL artikli 207 lõige 1 — Kauba- ja teenustevahetus — Välismaised otseinvesteeringud — Riigihanked — Intellektuaalomandi kaubandusaspektid — Konkurents — Kaubandus kolmandate riikidega ja kestlik areng — Töötajate sotsiaalne kaitse — Keskkonnakaitse — ELTL artikli 207 lõige 5 — Teenused transpordi valdkonnas — ELTL artikli 3 lõige 2 — Rahvusvaheline leping, mis võib mõjutada ühiseeskirju või muuta nende reguleerimisala — Transpordi valdkonnas teenuste osutamise vabadust käsitlevad liidu teised õigusnormid — Muud välisinvesteeringud peale otseinvesteeringute — ELTL artikkel 216 — Leping, mis on vajalik mõne aluslepingutes seatud eesmärgi saavutamiseks — Kapitali ja maksete vaba liikumine liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel — Järjestikused investeerimislepingud — Investeerimislepingute asendamine liikmesriikide ja Singapuri Vabariigi vahel — Lepingu institutsioonilised sätted — Vaidluste lahendamine investorite ja riikide vahel — Vaidluste lahendamine lepinguosaliste vahel)	3
2017/C 239/04	Kohtuasi C-68/15: Euroopa Kohtu (esimene koda) 17. mai 2017. aasta otsus (Grondwettelijk Hofi eelotsusetaotlus – Belgia) – X versus Ministerraad (Eelotsusetaotlus — Asutamisevabadus — Ema- ja tütarettevõtjate direktiiv — Maksuõigusnormid — Äriühingute kasumi maksustamine — Dividendi maksamine — Kinnipeetav maks — Topeltmaksustamine — Fairness tax)	3
2017/C 239/05	Kohtuasi C-133/15: Euroopa Kohtu (suurkoda) 10. mai 2017. aasta otsus (Centrale Raad van Beroep'i eelotsusetaotlus – Madalmaad) – H.C. Chavez-Vilchez jt versus Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank jt (Eelotsusetaotlus — Liidu kodakondsus — ELTL artikkel 20 — Liikmesriigis elamise õigus, millest sõltub sotsiaaltoetuste ja lapsetoetuste saamine — Kolmanda riigi kodanik, kes iga päev ja tegelikult hoolitseb oma selle liikmesriigi kodanikust alaealise lapse eest — Kolmanda riigi kodaniku kohustus tõendada, et selle liikmesriigi kodanikust teine vanem ei ole võimeline lapse eest hoolitsema — Elamisõiguse andmisest keeldumise otsus, mis võib sundida last lahkuma liikmesriigi või isegi liidu territooriumilt)	4
2017/C 239/06	Kohtuasi C-421/15: Euroopa Kohtu (viies koda) 11. mai 2017. aasta otsus – Yoshida Metal Industry Co. Ltd versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S (Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Mustade täppidega kaetud pinnast koosnevate tähiste registreerimine — Kehtetuks tunnistamine — Määrus (EÜ) nr 40/94 — Artikli 7 lõike 1 punkti e alapunkt ii — Artikli 51 lõige 3)	5
2017/C 239/07	Kohtuasi C-437/15 P: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 17. mai 2017. aasta otsus – Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) versus Deluxe Entertainment Services Group Inc. (Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Sõnalist elementi „deluxe“ sisaldav kujutismärk — Kaubamärgi registreerimisest keeldumine kontrollija poolt)	6
2017/C 239/08	Kohtuasi C-617/15: Euroopa Kohtu (teine koda) 18. mai 2017. aasta otsus (Oberlandesgericht Düsseldorf eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Hummel Holding A/S versus Nike Inc., Nike Retail B.V. (Eelotsusetaotlus — Intellektuaalomand — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Euroopa Liidu kaubamärk — Artikli 97 lõige 1 — Rahvusvaheline kohtualluvus — Kolmandas riigis asuva äriühingu vastu esitatud õiguste rikkumise hagi — Selle liikmesriigi territooriumil asuv tütarettevõtja, kelle kohtu poole on pöördutud — Mõiste „ettevõte“)	6

2017/C 239/09	Kohtuasi C-624/15: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 18. mai 2017. aasta otsus (Vilniaus apygardos administracinis teismase eelotsusetaotlus – Leedu) – UAB „Litdana“ versus Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikkel 314 — Kasuminormi maksustamise kord — Kohaldamise tingimused — Liikmesriigi maksuhalduri keeldumine võimaldada maksukohustuslasel kasutada õigust kohaldada kasuminormi maksustamise korda — Arvetel esitatud märked, mis puudutavad nii kasuminormi maksustamise korra kohaldamist tarnija poolt kui ka käibemaksuvabastust — Kasuminormi maksustamise korra kohaldamata jätmise tarnija poolt tarnimise suhtes — Asjaolud, mis annavad alust kahtlustada tarnimisel rikkumisi või pettust)	7
2017/C 239/10	Kohtuasi C-682/15: Euroopa Kohtu (suurkoda) 16. mai 2017. aasta otsus (Cour administrative'i eelotsusetaotlus – Luksemburg) – Berlioz Investment Fund S.A. versus Directeur de l'administration des contributions directes (Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2011/16/EL — Maksustamisalane halduskoostöö — Artikli 1 lõige 1 — Artikkel 5 — Kolmandale isikule saadetud teabetaotlus — Vastamisest keeldumine — Karistus — Taotletud teabe „eeldatava olulisuse“ mõiste — Taotluse saanud asutuse kontroll — Kohtulik kontroll — Ulatus — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 51 — Liidu õiguse rakendamine — Artikkel 47 — Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile — Kohtu ja kolmanda isiku õigus tutvuda taotluse esitanud asutuse teabetaotlusega)	8
2017/C 239/11	Kohtuasi C-690/15: Euroopa Kohtu (suurkoda) 10. mai 2017. aasta otsus (Cour administrative d'appel de Douai eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Wenceslas de Lobkowicz versus Ministère des Finances et des Comptes publics (Eelotsusetaotlus — Euroopa Liidu ametnik — Personalieeskirjad — Kohustuslikus korras kindlustamine Euroopa Liidu institutsioonide sotsiaalkindlustusskeemis — Liikmesriigis saadud kinnisvaratulu — Liikmesriigi õiguse alusel üldise sotsiaalkindlustusmaksu, sotsiaalmaksu ja lisamaksu tasumise kohustus — Selle liikmesriigi sotsiaalkindlustuse rahastamises osalemine)	9
2017/C 239/12	Kohtuasi C-36/16: Euroopa Kohtu (teine koda) 11. mai 2017. aasta otsus (Naczelny Sąd Administracyjny eelotsusetaotlus – Poola) – Minister Finansów versus Posnania Investment SA (Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Ühine käibemaksusüsteem — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikli 2 lõike 1 punkt a — Artikli 14 lõige 1 — Maksustatavad tehingud — Mõiste „kaubarne tasu eest“ — Kinnisasja võõrandamine riigile või kohalikule omavalitsusüksusele maksuvõla tasumise eesmärgil — Välistamine)	10
2017/C 239/13	Kohtuasi C-44/16 P: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 11. mai 2017. aasta otsus – Dyson Ltd versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Direktiiv 2010/30/EL — Toodete energiatarbimise näitamine märgistuses ja ühtses tootekirjelduses — Delegeeritud määrus (EL) nr 665/2013 — Tolmuimejate energiamärgistus — Energiatõhusus — Mõõtemetod — Delegeeritud volituste piirid — Tõendite moonutamine — Üldkohtu põhjendamiskohustus)	10
2017/C 239/14	Kohtuasi C-48/16: Euroopa Kohtu (neljas koda) 17. mai 2017. aasta otsus (Okresný súd Dunajská Streda eelotsusetaotlus – Slovakkia) – ERGO Poist'ovňa, a.s. versus Alžbeta Barliková (Eelotsusetaotlus — Füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsevad kaubandusagendid — Direktiiv 86/653/EMÜ — Kaubandusagendi vahendustasu — Artikkel 11 — Kolmanda isiku ja esindatava vahel sõlmitud lepingu osaline täitmata jäämine — Mõju vahendustasu saamise õigusele — Mõiste „asjaolu, milles saab süüdistada esindatavat“)	11

2017/C 239/15	Kohtuasi C-59/16: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 11. mai 2017. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlandeni eelotsusetaotlus – Madalmaad) – <i>The Shirtmakers BV versus Staatssecretaris van Financiën</i> (Eelotsusetaotlus — Tolliliit — Määrus (EMÜ) nr 2913/92 — Ühenduse tolliseadustik — Artikli 32 lõike 1 punkti e alapunkt i — Tolliväärtus — Tehinguväärtus — Kindlaksmääramine — Mõiste „veokulud“)	12
2017/C 239/16	Kohtuasi C-99/16: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. mai 2017. aasta otsus (Tribunal de grande instance de Lyon eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – <i>Jean-Philippe Lahorgue versus Ordre des avocats du barreau de Lyon, Conseil national des barreaux „CNB“, Conseil des barreaux européens „CCBE“, Ordre des avocats du barreau de Luxembourg</i> (Eelotsusetaotlus — Teenuste osutamise vabadus — Direktiiv 77/249/EMÜ — Artikkel 4 — Advokaadi kutsealal tegutsemise — Ruuter pääsemaks réseau privé virtuel des avocats'sse (advokaatide privaatne virtuaalvõrk) (RPVA) — RPVA ruuter — Teise liikmesriigi advokatuuri kuuluvale advokaadile ruuteri väljastamisest keeldumine — Diskrimineeriv meede)	12
2017/C 239/17	Kohtuasi C-131/16: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 11. mai 2017. aasta otsus (Krajowa Izba Odwoławcza eelotsusetaotlus – Poola) – <i>Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik versus Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.</i> (Eelotsusetaotlus — Riigihange — Direktiiv 2004/17/EÜ — Lepingute sõlmimise põhimõtted — Artikkel 10 — Pakkujate võrdse kohtlemise põhimõte — Hankijate kohustus paluda pakkujatel oma pakkumust muuta või täiendada — Hankija õigus pangatagatis keeldumise korral kinni pidada — Direktiiv 92/13/EMÜ — Artikli 1 lõige 3 — Vaidlustusmenetlus — Pakkumuse edukaks tunnistamise otsus — Pakkujate kõrvale jätmise — Tühistamishagi — Põhjendatud huvi)	13
2017/C 239/18	Kohtuasi C-150/16: Euroopa Kohtu (viies koda) 18. mai 2017. aasta otsus (Curtea de Apel Craiova eelotsusetaotlus – Rumeenia) – <i>Fondul Proprietatea SA versus Complexul Energetic Oltenia SA</i> (Eelotsusetaotlus — Riigiabi — Äriühingu, mille kapitali enamusosalus kuulub Rumeenia riigile, võlanõue sellise äriühingu vastu, mille ainuaktsionär on see riik — Kohustuse täitmise asendamine — Mõiste riigiabi — Kohustus komisjoni teavitada)	14
2017/C 239/19	Kohtuasi C-154/16: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 18. mai 2017. aasta otsus (Augstākā tiesa eelotsusetaotlus – Läti) – „ <i>Latvijas Dzelzceļš</i> “ <i>VAS versus Valsts ieņēmumu dienests</i> (Eelotsusetaotlus — Ühenduse tolliseadustik — Määrus (EMÜ) nr 2913/92 — Artikli 94 lõige 1 ja artikkel 96 — Ühenduse välistransiidiprotseduur — Printsipaali vastutus — Artiklid 203 ja 204 ning artikli 206 lõige 1 — Tollivõla tekkimine — Tollijärelevalve alt väljaviimine — Tolliprotseduuri kasutamisest tuleneva kohustuse täitmata jätmise — Kauba täielik hävimine või pöördumatu kahjustumine kauba laadi, ettenägematute asjaolude või vääramatute jõu tõttu — Artikkel 213 — Tollivõla tasumine solidaarselt — Direktiiv 2006/112/EÜ — Käibemaks — Artikli 2 lõige 1 ning artiklid 70 ja 71 — Maksustatav teokoosseis ja maksu sissenõutavus — Artiklid 201, 202 ja 205 — Isikud, kes on kohustatud maksu tasuma — Koorma puudujäägi tuvastamine sihttolliasutuses — Tsisternvaguni all asuv valesi suletud või vigastatud tühjendusseade)	15
2017/C 239/20	Kohtuasi C-302/16: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 11. mai 2017. aasta otsus (Rechtbank Noord-Nederland'i eelotsusetaotlus – Madalmaad) – <i>Bas Jacob Adriaan Krijgsman versus Surinaamse Luchtvaart Maatschappij NV</i> (Eelotsusetaotlus — Lennutransport — Määrus (EÜ) nr 261/2004 — Artikli 5 lõike 1 punkt c — Reisijatele lendude tühistamise eest antav hüvitis ja abi — Hüvitise maksmise kohustusest vabastamine — Veebipõhise reisibüroo vahendusel sõlmitud veoleping — Lennuettevõtja, kes teatas reisibüroole lennu kellaaja muutusest õigeaegselt — Reisibüroo, kes edastas reisijale selle teabe e-kirjaga kümme päeva enne lendu)	16

2017/C 239/21	Kohtuasi C-337/16 P: Euroopa Kohtu (kuues koda) 17. mai 2017. aasta otsus – Portugali Vabariik <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — EAGF ja EAFRD — Euroopa Komisjoni rakendusotsus — Adressaadile teatavakstegemine — Otsuse lisa printimisversiooni hilisem parandamine — Otsuse avaldamine Euroopa Liidu Teatajas — Hagi esitamise tähtaeg — Kulgema hakkamise hetk — Hilinemine — Vastuvõetamatus)	17
2017/C 239/22	Kohtuasi C-338/16 P: Euroopa Kohtu (kuues koda) 17. mai 2017. aasta otsus – Portugali Vabariik <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — EAGF ja EAFRD — Euroopa Komisjoni rakendusotsus — Adressaadile teatavakstegemine — Otsuse lisa printimisversiooni hilisem parandamine — Otsuse avaldamine Euroopa Liidu Teatajas — Hagi esitamise tähtaeg — Kulgema hakkamise hetk — Hilinemine — Vastuvõetamatus)	17
2017/C 239/23	Kohtuasi C-339/16 P: Euroopa Kohtu (kuues koda) 17. mai 2017. aasta otsus – Portugali Vabariik <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — EAGF ja EAFRD — Euroopa Komisjoni rakendusotsus — Adressaadile teatavakstegemine — Otsuse lisa printimisversiooni hilisem parandamine — Otsuse avaldamine Euroopa Liidu Teatajas — Hagi esitamise tähtaeg — Kulgema hakkamise hetk — Hilinemine — Vastuvõetamatus)	18
2017/C 239/24	Kohtuasi C-365/16: Euroopa Kohtu (esimene koda) 17. mai 2017. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Association française des entreprises <i>versus</i> Ministre des finances et des comptes publics (Eelotsusetaotlus — Eri liikmesriikide emattevõtjate ja tütaretevõtjate suhtes kohaldatav ühine maksustamissüsteem — Direktiiv 2011/96/EL — Topeltmaksustamise vältimine — Äriühingu tulumaksu 3 % suurune lisamakse)	18
2017/C 239/25	Kohtuasi C-595/16: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Itaalia) 23. novembril 2016 – Emmea Srl, Commercial Hub Srl <i>versus</i> Comune di Siracusa jt	19
2017/C 239/26	Kohtuasi C-54/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 1. veebruaril 2017 – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato <i>versus</i> Wind Telecomunicazioni SpA	19
2017/C 239/27	Kohtuasi C-55/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 1. veebruaril 2017 – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato <i>versus</i> Vodafone Omnitel NV	21
2017/C 239/28	Kohtuasi C-162/17: Poola Vabariigi 30. märtsil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (ühexas koda) 19. jaanuari 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-701/15: Stock Polska <i>versus</i> EUIPO – Lass & Steffen (Lubelska)	22
2017/C 239/29	Kohtuasi C-191/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 13. aprillil 2017 – Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte <i>versus</i> ING-DiBa Direktbank Austria Niederlassung der ING-DiBa AG	24
2017/C 239/30	Kohtuasi C-213/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag, Amsterdami kohtumaja (Madalmaad) 25. aprillil 2017 – X <i>versus</i> Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	24
2017/C 239/31	Kohtuasi C-220/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Berlin (Saksamaa) 27. aprillil 2017 – Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG <i>versus</i> Land Berlin	25

2017/C 239/32	Kohtuasi C-221/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 27. aprillil 2017 – M. G. Tjebbes jt <i>versus</i> Minister van Buitenlandse Zaken	26
2017/C 239/33	Kohtuasi C-234/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 4. mail 2017 – XC jt	27
2017/C 239/34	Kohtuasi C-236/17 P: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. 8. mail 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 28. veebruari 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-162/14: Canadian Solar Emea jt <i>versus</i> nõukogu	27
2017/C 239/35	Kohtuasi C-237/17 P: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. 8. mail 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 28. veebruari 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-163/14: Canadian Solar Emea jt <i>versus</i> nõukogu	28
2017/C 239/36	Kohtuasi C-244/17: 10. mail 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Euroopa Liidu Nõukogu	29
2017/C 239/37	Kohtuasi C-247/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein oikeus (Soome) 16. mail 2017 – Oikeusministeriö <i>versus</i> Denis Raugevicius	30
2017/C 239/38	Kohtuasi C-250/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) 12. mail 2017 – Virgílio Tarragó da Silveira <i>versus</i> Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, SA	31
2017/C 239/39	Kohtuasi C-260/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Symvoulío tis Epikrateias (Kreeka) 16. mail 2017 – Anodiki Ypiresies Diacheirisis Perivallontos, Oikonomias, Dioikisis EPE (Anodiki Services EPE) <i>versus</i> GNA „O Evaggelismos – Ofthalmiatreio Athinon – Polykliniki“ Geniko Nosokomeio Athinon „Georgios Gennimatas“, Geniko Oγκολογικο Nosokomeio Kifisias – (GONK), „Oi Agioi Anargyroi“	31
2017/C 239/40	Kohtuasi C-274/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 18. mail 2017 – Margarethe Yüce, Ali Yüce, Emin Yüce, Emre Yüce <i>versus</i> TUIfly GmbH	32
2017/C 239/41	Kohtuasi C-275/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 18. mail 2017 – Friedemann Schoen, Brigitta Schoen <i>versus</i> TUIfly GmbH	33
2017/C 239/42	Kohtuasi C-276/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 18. mail 2017 – Michael Siegborg <i>versus</i> TUIfly GmbH	34
2017/C 239/43	Kohtuasi C-277/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 18. mail 2017 – Heinz-Gerhard Albrecht <i>versus</i> TUIfly GmbH	34
2017/C 239/44	Kohtuasi C-278/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 18. mail 2017 – Susanne Meyer jt <i>versus</i> TUIfly GmbH	35
2017/C 239/45	Kohtuasi C-279/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 18. mail 2017 – Thomas Kiehl <i>versus</i> TUIfly GmbH	36
2017/C 239/46	Kohtuasi C-280/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 18. mail 2017 – Ralph Eßer <i>versus</i> TUIfly GmbH	37

2017/C 239/47	Kohtuasi C-281/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 18. mail 2017 – Thomas Schmidt versus TUIfly GmbH	37
2017/C 239/48	Kohtuasi C-282/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 18. mail 2017 – Werner Ansorge versus TUIfly GmbH	38
2017/C 239/49	Kohtuasi C-290/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 22. mail 2017 – Angelina Fell, Florian Fell, Vincent Fell versus TUIfly GmbH	39
2017/C 239/50	Kohtuasi C-291/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 22. mail 2017 – Helga Jordan-Grompe, Sven Grompe, Yves-Felix Grompe, Justin Joel Grompe versus TUIfly GmbH	40
2017/C 239/51	Kohtuasi C-301/17: 23. mail 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Rumeenia	40
2017/C 239/52	Kohtuasi C-313/17 P: George Haswani 26. mail 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 22. märtsi 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-231/15: Haswani versus nõukogu	41

Üldkohus

2017/C 239/53	Kohtuasi T-442/12: Üldkohtu 1. juuni 2017. aasta otsus – Changmao Biochemical Engineering versus nõukogu (Dumping – Hiinast pärit viinhappe import – Lõpliku dumpinguvastase tollimaksu muutmine – Osaline vahepealne läbivaatamine – Turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatus – Kulutused tähtsamatele sisenditele, mis peegeldavad suures osas turuväärtusi – Asjaolude muutumine – Põhjendamiskohustus – Turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse kohta otsuse vastuvõtmise tähtaeg – Kaitseõigused – Määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 20 lõige 2)	43
2017/C 239/54	Kohtuasi T-341/13 RENV: Üldkohtu 8. juuni 2017. aasta otsus – Groupe Léa Nature versus EUIPO – Debonair Trading Internacional (SO'BiO étic) (Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu kujutismärgi SO'BiO étic taotlus – Varasem Euroopa Liidu ja siseriiklik sõnamärk SO...? – Suhtelised keeldumispõhjused – Segiajamise tõenäosus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b – Maine kahjustamine – Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 5)	44
2017/C 239/55	Kohtuasi T-673/15: Üldkohtu 7. juuni 2017. aasta otsus – Guardian Europe versus Euroopa Liit (Lepinguväline vastutus – Liidu esindamine – Aegumine – Lõplikuks muutunud otsuse õiguslike tagajärgede olematuks muutmine – Hagiavalduse täpsustamine – Vastuvõetavus – Põhiõiguste harta artikkel 47 – Kohtulahendi tegemise mõistlik aeg – Võrdne kohtlemine – Varaline kahju – Kantud kahju – Saamata jäänud tulu – Mittevaraline kahju – Põhjuslik seos)	44
2017/C 239/56	Kohtuasi T-726/15: Üldkohtu 7. juuni 2017. aasta otsus – Blaž Jamnik ja Blaž versus parlament (Teenuste hanked – Kinnisvaraleping – Hankemenetlus – Väljakuulutamiseta läbirääkimistega hankemenetlus – Ruumid Euroopa Liidu majale Ljubljanas – Pakkumuse tagasilükkamine pärast kohaliku turu-uuringu tegemist – Lepingu sõlmimine teise pakkujaga – Pakkumusele lisatud dokumentide uurimata jätmine – Õigusnormi rikkumine – Ilmne hindamisviga)	45
2017/C 239/57	Kohtuasi T-6/16: Üldkohtu 8. juuni 2017. aasta otsus – AWG versus EUIPO – Takko (Southern Territory 23°48'25"S) (Euroopa Liidu kaubamärk – Kehtetuks tunnistamise menetlus – Euroopa Liidu sõnamärk Southern Territory 23°48'25"S – Varasem Euroopa Liidu sõnamärk SOUTHERN – Suhteline keeldumispõhjus – Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b ja artikli 53 lõike 1 punkt a)	46

2017/C 239/58	Kohtuasi T-294/16: Üldkohtu 8. juuni 2017. aasta otsus – Kaane American International Tobacco <i>versus</i> EUIPO – Global Tobacco (GOLD MOUNT) (Euroopa Liidu kaubamärk — Tühistamismenetlus — Euroopa Liidu kujutismärk GOLD MOUNT — Kaubamärgi tegelikult kasutusele võtmata jätmine — Kaubamärgi kasutusele võtmata jätmiseks mõjuva põhjuse puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 51 lõike 1 punkt a)	46
2017/C 239/59	Kohtuasi T-221/17: 15. aprillil 2017 esitatud hagi – <i>Mémora Servicios Funerarios versus</i> EUIPO – Chatenoud (MEMORAME)	47
2017/C 239/60	Kohtuasi T-262/17: 30. aprillil 2017 esitatud hagi – <i>Metrans versus</i> komisjon ja INEA	47
2017/C 239/61	Kohtuasi T-263/17: 3. mail 2017 esitatud hagi – <i>SD versus</i> EIGE	48
2017/C 239/62	Kohtuasi T-275/17: 10. mail 2017 esitatud hagi – <i>Michela Curto versus</i> parlament	49
2017/C 239/63	Kohtuasi T-289/17: 15. mail 2017 esitatud hagi – <i>Keolis CIF jt versus</i> komisjon	50
2017/C 239/64	Kohtuasi T-296/17: 15. mail 2017 esitatud hagi – 15. mail 2017 <i>Buck-Chemie versus</i> EUIPO (Vesiklosetiseadme loputusvahendi kujutis)	51
2017/C 239/65	Kohtuasi T-323/17: 29. mail 2017 esitatud hagi – <i>Martinair Holland versus</i> komisjon	51
2017/C 239/66	Kohtuasi T-324/17: 29. mail 2017 esitatud hagi – <i>SAS Cargo Group jt versus</i> komisjon	53
2017/C 239/67	Kohtuasi T-325/17: 29. mail 2017 esitatud hagi – <i>Koninklijke Luchtvaart Maatschappij versus</i> komisjon	53
2017/C 239/68	Kohtuasi T-326/17: 29. mail 2017 esitatud hagi – <i>Air Canada versus</i> komisjon	55
2017/C 239/69	Kohtuasi T-328/17: 26. mail 2017 esitatud hagi – <i>Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi versus</i> EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI)	56
2017/C 239/70	Kohtuasi T-334/17: 31. mail 2017 esitatud hagi – <i>Cargolux Airlines versus</i> komisjon	57
2017/C 239/71	Kohtuasi T-335/17: 30. mail 2017 esitatud hagi – <i>Help – Hilfe zur Selbsthilfe versus</i> komisjon	59
2017/C 239/72	Kohtuasi T-339/17: 31. mail 2017 esitatud hagi – <i>Shenzhen Jiayz Photo Industrial versus</i> EUIPO – Seven (sevenoak)	60
2017/C 239/73	Kohtuasi T-340/17: 30. mail 2017 esitatud hagi – <i>Japan Airlines versus</i> komisjon	60
2017/C 239/74	Kohtuasi T-341/17: 31. mail 2017 esitatud hagi – <i>British Airways versus</i> komisjon	62
2017/C 239/75	Kohtuasi T-342/17: 30. mail 2017 esitatud hagi – <i>Deutsche Lufthansa jt versus</i> komisjon	63
2017/C 239/76	Kohtuasi T-343/17: 31. mail 2017 esitatud hagi – <i>Cathay Pacific Airways versus</i> komisjon	64
2017/C 239/77	Kohtuasi T-344/17: 31. mail 2017 esitatud hagi – <i>Latam Airlines Group ja Lan Cargo versus</i> komisjon	65

2017/C 239/78	Kohtuasi T-346/17: 31. mail 2017 esitatud hagi – Hotelbeds Spain <i>versus</i> EUIPO – Guidigo Europe (Guidego what to do next)	68
2017/C 239/79	Kohtuasi T-350/17: 1. juunil 2017 esitatud hagi – Singapore Airlines ja Singapore Airlines Cargo <i>versus</i> komisjon	68
2017/C 239/80	Kohtuasi T-352/17: 2. juunil 2017 esitatud hagi – Korwin-Mikke <i>versus</i> parlament	69
2017/C 239/81	Kohtuasi T-355/17: 2. juunil 2017 esitatud hagi – Daico International <i>versus</i> EUIPO – American Franchise Marketing (RoB)	70
2017/C 239/82	Kohtuasi T-356/17: 2. juunil 2017 esitatud hagi – Daico International <i>versus</i> EUIPO – American Franchise Marketing (RoB)	71
2017/C 239/83	Kohtuasi T-358/17: 31. mail 2017 esitatud hagi – Mubarak <i>versus</i> nõukogu	71
2017/C 239/84	Kohtuasi T-226/16: Üldkohtu 24. aprilli 2017. aasta määrus – Ipuri <i>versus</i> EUIPO – van Graaf (IPURI)	72

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2017/C 239/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 231, 17.7.2017

Eelmised väljaanded

ELT C 221, 10.7.2017

ELT C 213, 3.7.2017

ELT C 202, 26.6.2017

ELT C 195, 19.6.2017

ELT C 178, 6.6.2017

ELT C 168, 29.5.2017

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (neljas koda) 11. mai 2017. aasta otsus – Rootsi Kuningriik versus Darius Nicolai Spirlea, Mihaela Spirlea, Euroopa Komisjon, Tšehhi Vabariik, Taani Kuningriik, Hispaania Kuningriik, Soome Vabariik

(Kohtuasi C-562/14 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Üldsuse õigus tutvuda dokumentidega — Määrus (EÜ) nr^o 1049/2001 — Artikli 4 lõike 2 kolmas taane — Dokumentidega tutvumise õiguse erandid — Ebaõige tõlgendus — Kontrollimise, uurimise või audiitorkontrolli eesmärgi kaitse — Dokumentide avalikustamist põhjendav ülekaalukas üldine huvi — Üldine konfidentsiaalsuse eeldus — EU Pilot-menetlusega seotud dokumendid)

(2017/C 239/02)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellant: Rootsi Kuningriik (esindajad: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, E. Karlsson ja L. Swedenborg)

Teised menetlusosalised: Darius Nicolai Spirlea, Mihaela Spirlea, Euroopa Komisjon (esindajad: H. Krämer ja P. Costa de Oliveira), Tšehhi Vabariik (esindajad: M. Smolek, D. Hadroušek ja J. Vlácil), Taani Kuningriik (esindaja: C. Thorning), Hispaania Kuningriik (esindaja: J. García-Valdecasas Dorrego), Soome Vabariik (esindaja: S. Hartikainen)

Komisjoni toetuseks menetlusse astuja: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze ja A. Lippstreu)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista Euroopa Komisjoni kohtukulud välja Rootsi Kuningriigilt.
3. Jätta Tšehhi Vabariigi, Taani Kuningriigi, Saksamaa Liitvabariigi, Hispaania Kuningriigi ja Soome Vabariigi kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 46, 9.2.2015.

Euroopa Kohtu (täiskogu) 16. mai 2017. aasta arvamus – Euroopa Komisjon

(Arvamus 2/15) ⁽¹⁾

(ELTL artikli 218 lõike 11 alusel antud arvamus — Vabakaubandusleping Euroopa Liidu ja Singapuri Vabariigi vahel — „Uue põlvkonna“ leping, mille üle peeti läbirääkimisi pärast ELi lepingu ja ELi toimimise lepingu jõustumist — Pädevus sõlmida leping — ELTL artikli 3 lõike 1 punkt e — Ühine kaubanduspoliitika — ELTL artikli 207 lõige 1 — Kauba- ja teenustevahetus — Välismaised otseinvesteeringud — Riigihanked — Intellektuaalomandi kaubandusaspetsid — Konkurents — Kaubandus kolmandate riikidega ja kestlik areng — Töötajate sotsiaalne kaitse — Keskkonnakaitse — ELTL artikli 207 lõige 5 — Teenused transpordi valdkonnas — ELTL artikli 3 lõige 2 — Rahvusvaheline leping, mis võib mõjutada ühiseeskirju või muuta nende reguleerimisala — Transpordi valdkonnas teenuste osutamise vabadust käsitlevad liidu teisesed õigusnormid — Muud välisinvesteeringud peale otseinvesteeringute — ELTL artikkel 216 — Leping, mis on vajalik mõne aluslepingutes seatud eesmärgi saavutamiseks — Kapitali ja maksete vaba liikumine liikmesriikide ja kolmandate riikide vahel — Järjestikused investeerimislepingud — Investeerimislepingute asendamine liikmesriikide ja Singapuri Vabariigi vahel — Lepingu institutsioonilised sätted — Vaidluste lahendamine investorite ja riikide vahel — Vaidluste lahendamine lepinguosaliste vahel)

(2017/C 239/03)

Kohtumenetluse keel: kõik ametlikud keeled

Taotluse esitaja

Euroopa Komisjon (esindajad: U. Wölker, B. De Meester, R. Vidal-Puig ja M. Kocjan)

Resolutsioon

Kavandatav Euroopa Liidu ja Singapuri Vabariigi vaheline vabakaubandusleping kuulub liidu ainupädevusse, välja arvatud järgmiste sätete osas, mis kuuluvad liidu ja liikmesriikide jagatud pädevusse:

- lepingu 9. peatüki (Investeeringud) A jao (Investeeringute kaitse) sätted ulatuses, milles need käsitlevad muid liidu ja Singapuri Vabariigi vahelisi investeeringuid peale otseinvesteeringute;
- 9. peatüki B jao (Investorite ja riigi vaheliste vaidluste lahendamine) sätted; ning
- lepingu 1. peatüki (Eesmärgid ja üldmõisted), 14. peatüki (Läbipaistvus), 15. peatüki (Vaidluste lahendamine lepinguosaliste vahel), 16. peatüki (Vahendusmehhanism) ja 17. peatüki (Institutsioonilised, üld- ja lõppsätted) sätted ulatuses, milles need on seotud 9. peatüki sätetega, niivõrd kui viimati nimetatud sätted kuuluvad liidu ja liikmesriikide jagatud pädevusse.

⁽¹⁾ ELT C 363, 3.11.2015.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 17. mai 2017. aasta otsus (Grondwettelijk Hof'i eelotsusetaotlus – Belgia) – X versus Ministerraad

(Kohtuasi C-68/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Asutamisvabadus — Ema- ja tütarettevõtjate direktiiv — Maksuõigusnormid — Äriühingute kasumi maksustamine — Dividendi maksmine — Kinnipeetav maks — Topeltmaksustamine — Fairness tax)

(2017/C 239/04)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Grondwettelijk Hof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: X

Kostja: Ministerraad

Resolutsioon

1. Asutamisevabadust tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisugused liikmesriigi maksuõigusnormid, nagu on vaatluse all põhikohtuasjas ja mille kohaselt maksustatakse nii mitteresidendist äriühingut, kes tegeleb selles liikmesriigis majandustegevusega püsiva tegevuskoha kaudu, kui ka residendist äriühingut, sealhulgas mitteresidendist äriühingu residendist tütarettevõtja, sellise maksuga nagu fairness tax, kui need äriühingud maksavad dividendi, mis siseriiklikus maksustamissüsteemis ette nähtud teatavate maksusoodustuste kasutamise tõttu ei kajastu nende lõplikus maksustatavas tulemis, tingimusel et selle maksu baasi kindlakstegemise viisi tulemusel ei kohelda mitteresidendist äriühingut tegelikult residendist äriühingust vähem soodsalt, ning selle kontrollimine on eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne.
2. Nõukogu 30. novembri 2011. aasta direktiivi 2011/96/EL eri liikmesriikide ema- ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta artiklit 5 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus niisugused liikmesriigi maksuõigusnormid, nagu on arutlusel põhikohtuasjas ja mis näevad ette sellise maksu nagu fairness tax, millega maksustatakse mitteresidendist äriühinguid, kes tegelevad selles liikmesriigis majandustegevusega püsiva tegevuskoha kaudu, ning residendist äriühinguid, sealhulgas mitteresidendist äriühingu residendist tütarettevõtja, kui nad maksavad dividendi, mis siseriiklikus maksustamissüsteemis ette nähtud teatavate maksusoodustuste kasutamise tõttu ei kajastu nende lõplikus maksustatavas tulemis.
3. Direktiivi 2011/96 artikli 4 lõike 1 punkti a koosmõjus selle artikli lõikega 3 tuleb tõlgendada nii, et selle sättega on vastuolus niisugused siseriiklikud maksuõigusnormid, nagu on vaatluse all põhikohtuasjas, kuna need õigusnormid toovad olukorras, kus emaettevõtja jaotab oma tütarettevõtjalt saadud kasumit pärast seda aastat, mil kasum saadi, endaga kaasa selle kasumi maksustamise ulatuses, mis ületab nimetatud sättes ette nähtud 5 % ülempiiri.

⁽¹⁾ ELT C 146, 4.5.2015.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 10. mai 2017. aasta otsus (Centrale Raad van Beroep'i eelotsusetaotlus – Madalmaad) – H.C. Chavez-Vilchez jt versus Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank jt

(Kohtuasi C-133/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Liidu kodakondsus — ETL artikkel 20 — Liikmesriigis elamise õigus, millest sõltub sotsiaaltoetuste ja lapsetoetuste saamine — Kolmanda riigi kodanik, kes iga päev ja tegelikult hoolitseb oma selle liikmesriigi kodanikust alaealise lapse eest — Kolmanda riigi kodaniku kohustus tõendada, et selle liikmesriigi kodanikust teine vanem ei ole võimeline lapse eest hoolitsema — Elamisõiguse andmisest keeldumise otsus, mis võib sundida last lahkuma liikmesriigi või isegi liidu territooriumilt)

(2017/C 239/05)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Centrale Raad van Beroep

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: H.C. Chavez-Vilchez, P. Pinas, U. Nikolic, X.V. Garcia Perez, J. Uwituze, I.O. Enowassam, A.E. Guerrero Chavez, Y.R. L. Wip

Kostjad: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Arnhem, College van burgemeester en wethouders van de gemeente 's-Gravenhage, College van burgemeester en wethouders van de gemeente 's-Hertogenbosch, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Amsterdam, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Rijswijk, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Rotterdam

Resolutsioon

1. ETL artiklit 20 tuleb tõlgendada nii, et selle hindamisel, kas Euroopa Liidu kodanikust laps on sunnitud lahkuma kogu liidu territooriumilt ja jääks seega ilma võimalusest realselt kasutada põhilisi õigusi, mida see artikkel talle annab, kui tema kolmanda riigi kodanikust vanemale keeldutaks andmast asjaomases liikmesriigis elamise õigust, on asjaolu, et teine, liidu kodanikust vanem on realselt võimeline ja valmis hoolitsema üksi iga päev ja tegelikult lapse eest, oluline tegur, kuid ainuüksi sellest ei piisa, et saaks tuvastada, et kolmanda riigi kodanikust vanema ja lapse vahel ei ole niisugust sõltuvussuhet, mille tõttu oleks laps sellise keeldumise korral sunnitud liidu territooriumilt lahkuma. Sellisel hindamisel tuleb võtta lapse parimates huvides arvesse kõiki konkreetse juhtumi asjaolusid, eelkõige lapse vanust, tema füüsilist ja emotsionaalset arengut, tema emotsionaalse suhte tugevust nii liidu kodanikust kui ka kolmanda riigi kodanikust vanemaga, ning viimati nimetatud vanemast lahutamise tõttu lapse heaolule tekkida võivat ohtu.
2. ETL artiklit 20 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus, kui liikmesriik näeb ette, et kolmanda riigi kodanikust vanem, kes hoolitseb iga päev ja tegelikult oma selle liikmesriigi kodanikust alaealise lapse eest, peab kõnealuse liikmesriigi territooriumil elamise õiguse saamiseks esitama tõendid, millest nähtub, et kolmanda riigi kodanikust vanemale elamisõiguse andmisest keeldumise otsus jätkaks lapse ilma võimalusest realselt kasutada liidu kodaniku staatusega seotud põhilisi õigusi, sundides teda lahkuma kogu liidu territooriumilt. Asjaomase liikmesriigi pädevad asutused peavad siiski kolmanda riigi kodaniku esitatud tõendite alusel viima läbi vajalikke uurimisi, et konkreetse juhtumi kõiki asjaolusid arvestades hinnata, kas keeldumise otsusel oleksid sellised tagajärjed.

⁽¹⁾ ELT C 178, 1.6.2015.

Euroopa Kohtu (viies koda) 11. mai 2017. aasta otsus – Yoshida Metal Industry Co. Ltd versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S

(Kohtuasi C-421/15) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Mustade täppidega kaetud pinnast koosnevate tähiste registreerimine — Kehtetuks tunnistamine — Määrus (EÜ) nr 40/94 — Artikli 7 lõike 1 punkti e alapunkt ii — Artikli 51 lõige 3)

(2017/C 239/06)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Yoshida Metal Industry Co. Ltd (esindajad: *solicitor* J. Cohen, *barrister* T. St Quintin, G. Hobbs, QC)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: A. Folliard-Monguiral, D. Gaja ja J. Crespo Carrillo), Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S (esindajad: *avocate* H. Pernez ja *Rechtsanwalt* R. Löhr)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Yoshida Metal Industry Co. Ltd-lt.

⁽¹⁾ ELT C 389, 23.11.2015.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 17. mai 2017. aasta otsus – Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) versus Deluxe Entertainment Services Group Inc.

(Kohtuasi C-437/15 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Sõnalist elementi „deluxe“ sisaldav kujutismärk — Kaubamärgi registreerimisest keeldumine kontrollija poolt)

(2017/C 239/07)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: S. Palermo Cabezas)

Teine menetlusosaline: Deluxe Entertainment Services Group Inc. (esindajad: advokaat L. Gellman ja abogada M. Esteve Sanz)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 4. juuni 2015. aasta kohtuotsus *Deluxe Laboratories vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (deluxe)* (T-222/14, ei avaldata, EU:T:2015:364).
2. Saata kohtuasi Euroopa Liidu Üldkohtusse tagasi.
3. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

⁽¹⁾ ELT C 346, 19.10.2015.

Euroopa Kohtu (teine koda) 18. mai 2017. aasta otsus (Oberlandesgericht Düsseldorf) eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Hummel Holding A/S versus Nike Inc., Nike Retail B.V.

(Kohtuasi C-617/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Intellektuaalomand — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Euroopa Liidu kaubamärk — Artikli 97 lõige 1 — Rahvusvaheline kohtualluvus — Kolmandas riigis asuva äriühingu vastu esitatud õiguste rikkumise hagi — Selle liikmesriigi territooriumil asuv tütarettevõtja, kelle kohtu poole on pöördutud — Mõiste „ettevõtte“)

(2017/C 239/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Hummel Holding A/S

Vastustajad apellatsioonimenetluses: Nike Inc., Nike Retail B.V.

Resolutsioon

Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta artikli 97 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et väljaspool Euroopa Liitu asuva emattevõtja tütarettevõtja juriidiliselt iseseisev liidu liikmesriigis asuv tütarettevõtja on selle emattevõtja „ettevõtte“ nimetatud sätte tähenduses, kui see tütarettevõtja on tegevuskese, millel on tema asukoha liikmesriigis teatav tegelik ja püsiv kohalolu vormis, mille kaudu toimub äritegevus ning mis järjepidevalt esineb emattevõtja laiendusena.

⁽¹⁾ ELT C 38, 1.2.2016.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 18. mai 2017. aasta otsus (Vilniaus apygardos administracinis teismase eelotsusetaotlus – Leedu) – UAB „Litdana“ versus Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Kohtuasi C-624/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Käibemaks — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikkel 314 — Kasuminormi maksustamise kord — Kohaldamise tingimused — Liikmesriigi maksuhalduri keeldumine võimaldada maksukohustuslasel kasutada õigust kohaldada kasuminormi maksustamise korda — Arvetel esitatud märked, mis puudutavad nii kasuminormi maksustamise korra kohaldamist tarnija poolt kui ka käibemaksuvabastust — Kasuminormi maksustamise korra kohaldamata jätmise tarnija poolt tarnimise suhtes — Asjaolud, mis annavad alust kahtlustada tarnimisel rikkumisi või pettust)

(2017/C 239/09)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Põhikohtuasja pooled

Hageja: UAB „Litdana“

Kostja: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Menetluses osales: Klaipėdos apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (muudetud nõukogu 13. juuli 2010. aasta direktiiviga 2010/45/EL), artiklit 314 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui liikmesriigi pädevad ametivõimud ei luba maksukohustuslasel, kes on saanud arve, millel on esitatud märked nii kasuminormi maksustamise korra kui ka käibemaksuvabastuse kohta, kohaldada kasuminormi maksustamise korda, isegi kui mainitud ametivõimude teostatud järelkontrollist ilmneb, et maksukohustuslik edasimüüja, kes kasutatud kaupa tarnis, ei olnud selle kauba tarnimisele tegelikult seda korda kohaldanud, välja arvatud juhul, kui pädevad ametivõimud tõendavad, et maksukohustuslane ei tegutsenud heauskselt või ei võtnud kõiki tema võimuses olevaid mõistlikke meetmeid, veendumaks, et tehinguga, mille ta teostab, ei osale ta maksudest kõrvalehoidumises; seda asjaolu peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 48, 8.2.2016.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 16. mai 2017. aasta otsus (Cour administrative'i eelotsusetaotlus – Luksemburg) – Berlioz Investment Fund S.A. versus Directeur de l'administration des contributions directes

(Kohtuasi C-682/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2011/16/EL — Maksustamisalane halduskoostöö — Artikli 1 lõige 1 — Artikkel 5 — Kolmandale isikule saadetud teabetaotlus — Vastamisest keeldumine — Karistus — Taotletud teabe „eeldatava olulisuse“ mõiste — Taotluse saanud asutuse kontroll — Kohtulik kontroll — Ulatus — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 51 — Liidu õiguse rakendamine — Artikkel 47 — Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile — Kohtu ja kolmanda isiku õigus tutvuda taotluse esitanud asutuse teabetaotlusega)

(2017/C 239/10)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour administrative

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Berlioz Investment Fund S.A.

Kostja: Directeur de l'administration des contributions directes

Resolutsioon

1. Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 51 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriik rakendab liidu õigust selle sätte tähenduses ja seetõttu on Euroopa Liidu põhiõiguste harta kohaldatav, kui ta näeb oma õigusnormides ette rahatrahvi määramise isikule, kes keeldub esitamast teavet maksuasutustevahelise suhtluse raames, mis toimub eelkõige nõukogu 15. veebruari 2011. aasta direktiivi 2011/16/EL maksustamisalase halduskoostöö kohta ja direktiivi 77/799/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta sätete alusel.
2. Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et isikul, kellele on määratud rahatrahv niisuguse haldusotsuse täitmata jätmise eest, millega teda kohustati esitama teavet direktiivi 2011/16 alusel toimuva liikmesriikide maksuasutuste vahelise teabevahetuse raames, on õigus vaidlustada selle otsuse õiguspärasus.
3. Direktiivi 2011/16 artikli 1 lõiget 1 ja artiklit 5 tuleb tõlgendada nii, et ühe liikmesriigi poolt teiselt liikmesriigilt taotletava teabe „eeldatav olulisus“ on tingimus, millele teabetaotlus peab vastama, et tekiks taotluse saanud liikmesriigi kohustus seda taotlust menetleda, ning et oleks õiguspärane selle liikmesriigi poolt isiku suhtes tehtav teabe väljastamiseks kohustav otsus ja selle otsuse täitmata jätmise korral isiku suhtes võetav karistusmeede.
4. Direktiivi 2011/16 artikli 1 lõiget 1 ja artiklit 5 tuleb tõlgendada nii, et teabe saanud asutuse kontroll taotluse esitanud asutuse poolt selle direktiivi alusel esitatud teabetaotluse üle ei piirdu selle taotluse vorminõuetele vastavuse kontrolliga, vaid see peab võimaldama taotluse saanud asutusel veenduda, et taotletud teabe eeldatav olulisus ei ole asjassepuutuva maksukohustuslase või võimalikult ka kolmanda isiku, kellelt teavet küsitakse, andmete osas täiesti välistatud, ning et see teave on maksumenetluses vajalik. Neid samu direktiivi 2011/16 sätteid ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et kohtumenetluses, mis on algatatud isiku kaebuse alusel taotluse saanud asutuse poolt talle määratud karistuse suhtes, millega teda karistati selle eest, et ta jättis täitmata teabe väljastamiseks kohustava otsuse, mille taotluse saanud asutus tegi taotluse esitanud asutuse poolt direktiivi 2011/16 alusel edastatud teabetaotlusest tulenevalt, on liikmesriigi kohtul lisaks määratud karistuse muutmise õigusele pädevus kontrollida teabe väljastamiseks kohustava otsuse õiguspärasust. Mis puudutab viimati nimetatud otsuse õiguspärasuse tingimust, mille kohaselt peab taotletud teave olema eeldatavalt oluline, siis piirdub kohtu kontroll sellega, et ta kontrollib, kas see olulisus ei ole mitte ilmselgelt puudu.

5. Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 47 teist lõiku tuleb tõlgendada nii, et taotluse saanud liikmesriigi kohtu teostatava kohtuliku kontrolli raames peab sellel kohtul olema võimalik tutvuda teabetaotlusega, mille taotluse esitanud liikmesriik esitas taotluse saanud liikmesriigile. Asjassepuutuval isikul puudub aga õigus tutvuda teabetaotlusega tervikuna, mis jääb salastatud dokumendiks vastavalt direktiivi 2011/16 artiklile 16. Selleks et ta saaks taotletud teabe eeldatava olulisuse puudumise küsimuses oma seisukohti igakülgselt kaitsta, piisab üldjuhul sellest, kui talle esitatakse viidatud direktiivi artikli 20 lõikes 2 nimetatud teave.

⁽¹⁾ ELT C 78, 29.2.2016.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 10. mai 2017. aasta otsus (Cour administrative d'appel de Douai eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Wenceslas de Lobkowicz versus Ministère des Finances et des Comptes publics

(Kohtuasi C-690/15) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Liidu ametnik — Personalieeskirjad — Kohustuslikus korras kindlustamine Euroopa Liidu institutsioonide sotsiaalkindlustusskeemis — Liikmesriigis saadud kinnisvaratulu — Liikmesriigi õiguse alusel üldise sotsiaalkindlustusmaksu, sotsiaalmaksu ja lisamaksu tasumise kohustus — Selle liikmesriigi sotsiaalkindlustuse rahastamises osalemine)

(2017/C 239/11)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour administrative d'appel de Douai

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Wenceslas de Lobkowicz

Kostja: Ministère des Finances et des Comptes publics

Resolutsioon

EL lepingule, EL toimimise lepingule ja Euratomi asutamislepingule liidetud protokolli (nr 7) Euroopa Liidu privileegide ja immuuniteetide kohta artiklit 14 ning Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade sätteid, mis käsitlevad liidu institutsioonide ühist sotsiaalkindlustusskeemi, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugused riigisisised õigusnormid, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mis näevad ette, et kinnisvaratulult, mille Euroopa Liidu ametnik on saanud liikmesriigis, mille maksuresident ta on, tuleb maksta sama liikmesriigi sotsiaalkindlustussüsteemi rahastamiseks mõeldud sotsiaalmakseid ja makse.

⁽¹⁾ ELT C 98, 14.3.2016.

**Euroopa Kohtu (teine koda) 11. mai 2017. aasta otsus (Naczelny Sąd Administracyjny
eelotsusetaotlus – Poola) – Minister Finansów versus Posnania Investment SA**

(Kohtuasi C-36/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Ühine käibemaksusüsteem — Direktiiv 2006/112/EÜ — Artikli 2 lõike 1 punkt a — Artikli 14 lõige 1 — Maksustatavad tehingud — Mõiste „kaubarne tasu eest“ — Kinnisasja võõrandamine riigile või kohalikule omavalitsusüksusele maksuvõla tasumise eesmärgil — Välistamine)

(2017/C 239/12)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Naczelny Sąd Administracyjny (kõrgeim halduskohus, Poola)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Minister Finansów

Vastustaja: Posnania Investment SA

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 2 lõike 1 punkti a ja artikli 14 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et kinnisasja omandiõiguse üleminek käibemaksukohustuslaselt liikmesriigile või liikmesriigi kohalikule omavalitsusüksusele, mis toimub sarnaselt põhikohtuasjas käsitletavale juhtumile maksuvõlgnevuse tasumiseks, ei kujuta endast kaubarne tasu eest, mis on käibemaksuga maksustatav.

⁽¹⁾ ELT C 145, 25.4.2016.

Euroopa Kohtu (üheksas koda) 11. mai 2017. aasta otsus – Dyson Ltd versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-44/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Direktiiv 2010/30/EL — Toodete energiatarbimise näitamine märgistuses ja ühtses tootekirjelduses — Delegeeritud määrus (EL) nr 665/2013 — Tolmuimejate energiamärgistus — Energiatõhusus — Mõõtemetod — Delegeeritud volituste piirid — Tõendite moonutamine — Üldkohtu põhjendamiskohustus)

(2017/C 239/13)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Dyson Ltd (esindajad: solicitor E. Batchelor, solicitor M. Healy, barrister F. Carlin ja advokaat A. Patsa)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: K. Herrmann ja E. White)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 11. novembri 2015. aasta otsus Dyson vs. komisjon (T-544/13, EU:T:2015:836) osas, milles esimeses kohtuastmes esitatud esimese väite esimene osa ja kolmas väide lükkati tagasi.

2. Saata kohtuasi tagasi Euroopa Liidu Üldkohtusse esimeses kohtuastmes esitatud esimese väite esimese osa ja kolmanda väite kohta otsuse tegemiseks.
3. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

⁽¹⁾ ELT C 145, 25.4.2016.

**Euroopa Kohtu (neljas koda) 17. mai 2017. aasta otsus (Okresný súd Dunajská Streda
eelotsusetaotlus – Slovakkia) – ERGO Poist’ovňa, a.s. versus Alžbeta Barlíková**

(Kohtuasi C-48/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsevad kaubandusagendid — Direktiiv 86/653/EMÜ — Kaubandusagendi vahendustasu — Artikkel 11 — Kolmanda isiku ja esindatava vahel sõlmitud lepingu osaline täitmata jäämine — Mõju vahendustasu saamise õigusele — Mõiste „asjaolu, milles saab süüdistada esindatavat“)

(2017/C 239/14)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Okresný súd Dunajská Streda

Põhikohtuasja pooled

Hageja: ERGO Poist’ovňa, a.s.

Kostja: Alžbeta Barlíková

Resolutsioon

1. Nõukogu 18. detsembri 1986. aasta direktiivi 86/653/EMÜ füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsevate kaubandusagentide tegevust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 11 lõike 1 esimest taanet tuleb tõlgendada nii, et selles ei peeta silmas mitte üksnes esindatava ja kolmanda isiku vahel sõlmitud lepingu täielikku täitmata jäämist, vaid ka lepingu osalist täitmata jäämist, mis võib seisneda näiteks lepingus ette nähtud tehingute tegemata jätmises kokkulepitud mahus või selles, et lepingut ei täideta kokkulepitud tähtajani.
2. Direktiivi 86/653 artikli 11 lõikeid 2 ja 3 tuleb tõlgendada nii, et kaubandusagendilepingu tingimus, mille kohaselt on agent kohustatud tagasi maksma proportsionaalse osa oma vahendustasust, kui esindatava ja kolmanda isiku vahel sõlmitud leping jäi osaliselt täitmata, ei kujuta endast „kokkulepet kaubandusagendi kahjuks“ artikli 11 lõike 3 tähenduses, kui see osa, mis tuleb vahendustasust tagasi maksta, on proportsionaalne lepingu täitmata jäämise ulatusega, tingimusele et lepingu täitmata jäämine selles osas ei tulene asjaolust, milles saab süüdistada esindatavat.
3. Direktiivi 86/653 artikli 11 lõike 1 teist taanet tuleb tõlgendada nii, et mõistet „asjaolu, milles [saab] süüdistada esindatavat“ ei puuduta üksnes selliseid õiguslikke asjaolusid, mis tingisid otseselt esindatava ja kolmanda isiku vahel sõlmitud lepingu katkemise, vaid selles mõistes peetakse silmas kõiki esindatavast tulenevaid õiguslikke ja faktilisi asjaolusid, mis olid selle lepingu täitmata jäämise ajendiks.

⁽¹⁾ ELT C 136, 18.4.2016.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 11. mai 2017. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlandeni eelotsusetaotlus – Madalmaad) – The Shirtmakers BV versus Staatssecretaris van Financiën

(Kohtuasi C-59/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Tolliliit — Määrus (EMÜ) nr 2913/92 — Ühenduse tolliseadustik — Artikli 32 lõike 1 punkti e alapunkt i — Tolliväärtus — Tehinguväärtus — Kindlaksmääramine — Mõiste „veokulud“)

(2017/C 239/15)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Hageja: The Shirtmakers BV

Kostja: Staatssecretaris van Financiën

Resolutsioon

Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artikli 32 lõike 1 punkti e alapunkti i tuleb tõlgendada nii, et mõiste „veokulud“ selle sätte tähenduses hõlmab täiendavat summat, mida ekspedeerija importijalt nõuab ja mis vastab kõnealuse ekspedeerija kasumile ja kuludele seoses teenustega, mida ta osutas Euroopa Liidu tolliterritooriumile imporditud kauba veo korraldamisel.

⁽¹⁾ ELT C 145, 25.4.2016.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 18. mai 2017. aasta otsus (Tribunal de grande instance de Lyoni eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Jean-Philippe Lahorgue versus Ordre des avocats du barreau de Lyon, Conseil national des barreaux „CNB“, Conseil des barreaux européens „CCBE“, Ordre des avocats du barreau de Luxembourg

(Kohtuasi C-99/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Teenuste osutamise vabadus — Direktiiv 77/249/EMÜ — Artikkel 4 — Advokaadi kutsealal tegutsemine — Ruuter pääsemaks réseau privé virtuel des avocats'sse (advokaatide privaatne virtuaalvõrk) (RPVA) — RPVA ruuter — Teise liikmesriigi advokatuuri kuuluvale advokaadile ruuteri väljastamisest keeldumine — Diskrimineeriv meede)

(2017/C 239/16)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de grande instance de Lyon

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Jean-Philippe Lahorgue

Kostjad: Ordre des avocats du barreau de Lyon, Conseil national des barreaux „CNB“, Conseil des barreaux européens „CCBE“, Ordre des avocats du barreau de Luxembourg

Menetluses osales: Ministère public

Resolutsioon

Otsus, millega keeldutakse väljastamast ruuterit, millega pääseda réseau privé virtuel des avocats'sse (advokaatide privaatne virtuaalvõrk), ning mille on liikmesriigi pädev asutus advokaadi suhtes, kes nõuetekohaselt kuulub teise liikmesriigi advokatuuri, teinud üksnes põhjusel, et see advokaat ei kuulu advokatuuri esimeses liikmesriigis, kus ta soovib oma kutsealal teenuseid vabalt osutava isikuna tegutseda, kujutab – juhul kui seaduses ei ole sätestatud kohustust tegutseda koos teise advokaadiga – endast teenuste osutamise vabaduse piirangut nõukogu 22. märtsi 1977. aasta direktiivi 77/249/EMÜ õigusteenuste osutamise vabaduse tulemuslikuma elluviimise kohta artikli 4 tähenduses koostoimes ERTL artikli 56 ja artikli 57 kolmanda lõiguga. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on kontrollida, kas vastav keeldumisotsus, arvestades selle tegemise konteksti, tegelikult vastab tarbijakaitse ja hea õigusemõistmise eesmärkidele, millega võib keeldumine olla põhjendatud, ning kas sellega kaasnevad piirangud ei ole neid eesmärke arvestades ebaproportsionaalsed.

(¹) ELT C 165, 10.5.2016.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 11. mai 2017. aasta otsus (Krajowa Izba Odwoławcza eelotsusetaotlus – Poola) – Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik versus Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

(Kohtuasi C-131/16) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Riigihange — Direktiiv 2004/17/EÜ — Lepingute sõlmimise põhimõtted — Artikkel 10 — Pakkujate võrdse kohtlemise põhimõte — Hankijate kohustus paluda pakkujatel oma pakkumust muuta või täiendada — Hankija õigus pangatagatis keeldumise korral kinni pidada — Direktiiv 92/13/EMÜ — Artikli 1 lõige 3 — Vaidlustusmenetlus — Pakkumuse edukaks tunnistamise otsus — Pakkuja kõrvale jätmine — Tühistamishagi — Põhjendatud huvi)

(2017/C 239/17)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Krajowa Izba Odwoławcza

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Archus sp. z o.o., Gama Jacek Lipik

Kostja: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A.

menetluses osales: Digital-Center sp. z o.o.

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/17/EÜ (millega kooskõlastatakse vee-, energia-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate ostjate hankemenetlused) artiklis 10 sätestatud ettevõtjate võrdse kohtlemise põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus, kui hankija palub hankemenetluses pakkujal esitada hankedokumentides nõutud avaldusi või dokumente, mida ei ole pakkumuste esitamiseks ette nähtud tähtaja jooksul esitatud. Samas ei ole selle artikliga vastuolus, kui hankija palub pakkujal oma pakkumust selgitada või parandada selles sisalduv ilmne tehniline viga, kuid seda siiski tingimusel, et selline ettepanek saadetakse kõigile samas olukorras olevatele pakkujatele ning kui kõiki pakkujaid koheldakse võrdselt ja lojaalselt nii, et seda selgitamist või parandamist ei saaks samastada uue pakkumuse esamisega, mida tuleb kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul.

2. Nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiiv 92/13/EMÜ veevarustus-, energeetika-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris tegutsevate üksuste hankemenetlusi käsitlevate ühenduse eeskirjade kohaldamisega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2007. aasta direktiiviga 2007/66/EÜ) tuleb tõlgendada nii, et sellises olukorras nagu põhikohtuasjas käsitletav, kus hankemenetluses esitati kaks pakkumust ning hankija võttis samal ajal vastu kaks otsust, millest ühega lükkas ta tagasi ühe pakkuja pakkumuse ja teisega tunnistas edukaks teise pakkuja pakkumuse, peab kõrvalejätud pakkujal, kes on need kaks otsust vaidlustanud, olema võimalus nõuda eduka pakkuja pakkumuse tagasilükkamist ning seega võib mõiste „konkreetne leping“ direktiivi 92/13 (muudetud direktiiviga 2007/66) artikli 1 lõike 3 tähenduses teataval juhul viidata ka võimalikule uue hankemenetluse korraldamisele.

⁽¹⁾ ELT C 211, 13.6.2016.

Euroopa Kohtu (viies koda) 18. mai 2017. aasta otsus (Curtea de Apel Craiova eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Fondul Proprietatea SA versus Complexul Energetic Oltenia SA

(Kohtuasi C-150/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Riigiabi — Äriühingu, mille kapitali enamusosalus kuulub Rumeenia riigile, võlanõue sellise äriühingu vastu, mille ainuaktsionär on see riik — Kohustuse täitmise asendamine — Mõiste riigiabi — Kohustus komisjoni teavitada)

(2017/C 239/18)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Craiova

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Fondul Proprietatea SA

Kostja: Complexul Energetic Oltenia SA

Resolutsioon

1. Sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas on liikmesriigi enamusosalusega äriühingu otsus nõustuda võla kustutamise eesmärgil kohustuse täitmise asendamisega, mis seisneb teisele äriühingule, mille ainuaktsionär on see liikmesriik, kuuluva vara üleandmises, ja selle vara hinnangulise väärtuse ja võlasumma vahele vastava summa tasumises, võib endast kujutada riigiabi ELTL artikli 107 tähenduses, kui

— see otsus kujutab endast eelist, mis on otseselt või kaudselt antud riigi ressurssidest ja on riigile omistatav,

— abisaaja ettevõtja ei oleks sellist soodustust saanud eraõiguslikult võlausaldajalt, ja

— see otsus võib kahjustada liikmesriikidevahelist kaubandust ja moonutada konkurentsi.

Liikmesriigi kohtute ülesanne on kontrollida, kas need tingimused on täidetud.

2. Kui liikmesriigi kohus määratleb riigiabiks liikmesriigi enamusosalusega äriühingu otsuse nõustuda võla kustutamise eesmärgil kohustuse asendamisega, mis seisneb teisele äriühingule, mille ainuaktsionär on see liikmesriik, kuuluva vara üleandmises, ja selle vara hinnangulise väärtuse ja võlasumma vahele vastava summa tasumises, siis on nimetatud liikmesriigi ametiasutused kohustatud teatama abist enne selle rakendamist Euroopa Komisjonile vastavalt ELTL artikli 108 lõikele 3.

⁽¹⁾ ELT C 200, 6.6.2016.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 18. mai 2017. aasta otsus (Augstākā tiesa eelotsusetaotlus – Läti) – „Latvijas Dzelzceļš“ VAS versus Valsts ieņēmumu dienests

(Kohtuasi C-154/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Ühenduse tolliseadustik — Määrus (EMÜ) nr 2913/92 — Artikli 94 lõige 1 ja artikkel 96 — Ühenduse välitransiidiprotseduur — Printsipaali vastutus — Artiklid 203 ja 204 ning artikli 206 lõige 1 — Tollivõla tekkimine — Tollijärelevalve alt väljaviimine — Tolliprotseduuri kasutamise tuleneva kohustuse täitmata jätmine — Kauba täielik hävimine või pöördumatu kahjustumine kauba laadi, ettenägematute asjaolude või vääramatu jõu tõttu — Artikkel 213 — Tollivõla tasumine solidaarselt — Direktiiv 2006/112/EÜ — Käibemaks — Artikli 2 lõige 1 ning artiklid 70 ja 71 — Maksustatav teokoosseis ja maksu sissenõutavus — Artiklid 201, 202 ja 205 — Isikud, kes on kohustatud maksu tasuma — Koorma puudujäägi tuvastamine sihttolliasutuses — Tsisternvaguni all asuv valesti suletud või vigastatud tühjendusseade)

(2017/C 239/19)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākā tiesa

Põhikohtuasja pooled

Hageja: „Latvijas Dzelzceļš“ VAS

Kostja: Valsts ieņēmumu dienests

Resolutsioon

1. Nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92 (millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik ja mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. aprilli 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 648/2005) artikli 203 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see ei ole kohaldatav siis, kui ühenduse välitransiidiprotseduuri sihttolliasutusele ei esitata kogu kaupa, mis oli suunatud sellele tolliprotseduurile, selle tõttu, et kaup on hävinud või pöördumatult kahjustunud, ja see asjaolu on piisavalt tõendatud.
2. Määruse nr 2913/92 (muudetud määrusega nr 648/2005) artikli 204 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et kui ühenduse välitransiidiprotseduuri sihttolliasutusele ei esitata kogu kaupa, mis oli suunatud sellele tolliprotseduurile, selle tõttu, et kaup on hävinud või pöördumatult kahjustunud, ja see asjaolu on piisavalt tõendatud, siis tekib sellises olukorras, mille puhul on tegemist asjaomase tolliprotseduuriga seotud kohustuse, nimelt kauba sihttolliasutusele puutumatul kujul esitamise kohustuse täitmata jätmisega, üldjuhul tollivõlg impordil kauba selle osa suhtes, mida mainitud tolliasutusele ei esitata. Liikmesriigi kohus peab välja selgitama, kas käesoleval juhul vastab selline asjaolu nagu tühjendusseadme vigastus määruse (EMÜ) nr 2913/92 (muudetud määrusega (EÜ) nr 648/2005) artikli 206 lõike 1 tähenduses vääramatu jõu ja ettenägematu asjaolu mõisteid iseloomustavatele tingimustele, see tähendab kas see asjaolu on vedelike transpordiga tegeleva ettevõtja jaoks ebatavaline ning temast sõltumatu ning kas selle tagajärgi ei oleks vaatamata rakendatud hoolsusele saanud vältida. Seda tehes peab asjaomane kohus eelkõige arvesse võtma seda, kas ettevõtjad nagu printsipaal ja vedaja on järginud tsisternide tehnoeisundit ning selliste vedelike nagu lahusti vedu käsitlevaid kehtivaid eeskirju ja nõudeid.
3. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ (mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi) artikli 2 lõike 1 punkti d ning artikleid 70 ja 71 tuleb tõlgendada nii, et käibemaksu ei tule tasuda ühenduse välitransiidiprotseduurile suunatud kauba selle osa eest, mis on täielikult hävinud või pöördumatult kahjustunud.

4. Määruse nr 2913/92 (muudetud määrusega (EÜ) nr 648/2005) artikli 96 lõike 1 punkti a koostoimes artikli 204 lõike 1 punktiga a ja artikli 204 lõikega 3 tuleb tõlgendada nii, et printsipaal on kohustatud tasuma tollivõla, mis on tekkinud ühenduse välitransiidiprotseduurile suunatud kauba osas, kuigi vedaja ei ole täitnud selle seadustiku artikli 96 lõikest 2 tulenevaid kohustusi ja eelkõige kohustust esitada ette nähtud tähtaja jooksul sihttolliasutuses see kaup puutumatul kujul.
5. Määruse nr 2913/92 (muudetud määrusega nr 648/2005) artikli 96 lõike 1 punkti a ja lõiget 2 ning artikli 204 lõike 1 punkti a ja lõiget 3 ning artiklit 213 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi toll ei ole kohustatud rakendama solidaarvastutust vedaja puhul, keda paralleelselt printsipaaliga tuleb lugeda tollivõla tasumise eest vastutavaks.

(¹) ELT C 191, 30.5.2016.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 11. mai 2017. aasta otsus (Rechtbank Noord-Nederland'i eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Bas Jacob Adriaan Krijgsman versus Surinaamse Luchtvaart Maatschappij NV

(Kohtuasi C-302/16) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Lennutransport — Määrus (EÜ) nr 261/2004 — Artikli 5 lõike 1 punkt c — Reisijatele lendude tühistamise eest antav hüvitis ja abi — Hüvitise maksmise kohustusest vabastamine — Veebipõhise reisibüroo vahendusel sõlmitud veoleping — Lennuettevõtja, kes teatas reisibüroole lennu kellaaja muutusest õigeaegselt — Reisibüroo, kes edastas reisijale selle teabe e-kirjaga kümme päeva enne lendu)

(2017/C 239/20)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Noord-Nederland

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Bas Jacob Adriaan Krijgsman

Kostja: Surinaamse Luchtvaart Maatschappij NV

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004 (millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91) artikli 5 lõike 1 punkti c ja artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et lennu teenindav lennuettevõtja on lennu tühistamise korral kohustatud maksma neis sätetes ette nähtud hüvitist, kui lennu tühistamisest ei ole reisijale teatatud vähemalt kaks nädalat enne kavandatud väljumisaega, kaasa arvatud juhul, kui lennuettevõtja on vähemalt kaks nädalat enne lennu väljumisaega teatanud tühistamisest reisibüroole, kelle vahendusel veoleping asjaomase reisijaga sõlmiti, ja kui reisibüroo ei ole reisijale vastava tähtaja jooksul tühistamisest teatanud.

(¹) ELT C 326, 5.9.2016.

**Euroopa Kohtu (kuues koda) 17. mai 2017. aasta otsus – Portugali Vabariik versus Euroopa Komisjon
(Kohtuasi C-337/16 P) ⁽¹⁾**

(Apellatsioonkaebus — EAGF ja EAFRD — Euroopa Komisjoni rakendusotsus — Adressaadile teatavakstegemine — Otsuse lisa printimisversiooni hilisem parandamine — Otsuse avaldamine Euroopa Liidu Teatajas — Hagi esitamise tähtaeg — Kulgema hakkamise hetk — Hilinemine — Vastuvõetamatus)

(2017/C 239/21)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Apellant: Portugali Vabariik (esindajad: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida ja P. Estêvão)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: D. Triantafyllou ja M. França)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 326, 5.9.2016.

**Euroopa Kohtu (kuues koda) 17. mai 2017. aasta otsus – Portugali Vabariik versus Euroopa Komisjon
(Kohtuasi C-338/16 P) ⁽¹⁾**

(Apellatsioonkaebus — EAGF ja EAFRD — Euroopa Komisjoni rakendusotsus — Adressaadile teatavakstegemine — Otsuse lisa printimisversiooni hilisem parandamine — Otsuse avaldamine Euroopa Liidu Teatajas — Hagi esitamise tähtaeg — Kulgema hakkamise hetk — Hilinemine — Vastuvõetamatus)

(2017/C 239/22)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Apellant: Portugali Vabariik (esindajad: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida ja P. Estêvão)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: D. Triantafyllou ja M. França)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 326, 5.9.2016.

**Euroopa Kohtu (kuues koda) 17. mai 2017. aasta otsus – Portugali Vabariik versus Euroopa Komisjon
(Kohtuasi C-339/16 P) ⁽¹⁾**

(Apellatsioonkaebus — EAGF ja EAFRD — Euroopa Komisjoni rakendusotsus — Adressaadile teatavakstegemine — Otsuse lisa printimisversiooni hilisem parandamine — Otsuse avaldamine Euroopa Liidu Teatajas — Hagi esitamise tähtaeg — Kulgema hakkamise hetk — Hilinemine — Vastuvõetamatus)

(2017/C 239/23)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Apellant: Portugali Vabariik (esindajad: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida ja P. Estêvão)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: D. Triantafyllou ja M. França)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Portugali Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 326, 5.9.2016.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 17. mai 2017. aasta otsus (Conseil d'État' eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Association française des entreprises versus Ministre des finances et des comptes publics

(Kohtuasi C-365/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Eri liikmesriikide emaettevõtjate ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatav ühine maksustamissüsteem — Direktiiv 2011/96/EL — Topeltnmaksustamise vältimine — Äriühingu tulumaksu 3 % suurune lisamakse)

(2017/C 239/24)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Association française des entreprises privées (AFEP), Axa, Compagnie générale des établissements Michelin, Danone, ENGIE, varem GDF Suez, Eutelsat Communications, LVMH Moët Hennessy-Louis Vuitton SA, Orange SA, Sanofi SA, Suez Environnement Company, Technip, Total SA, Vivendi, Eurazeo, Safran, Scor SE, Unibail-Rodamco SE, Zodiac Aerospace

Kostja: Ministre des finances et des comptes publics

Resolutsioon

Nõukogu 30. novembri 2011. aasta direktiivi 2011/96/EL eri liikmesriikide ema- ja tütarettevõtjate suhtes kohaldatava ühise maksustamissüsteemi kohta, mida on muudetud nõukogu 8. juuli 2014. aasta direktiiviga 2014/86/EL, artikli 4 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et selle sättega on vastuolus emaettevõtja liikmesriigi kehtestatud maksumeede, nagu kõne all põhikohtuasjas, mille kohaselt tuleb emaettevõtja jaotatud dividendilt tasuta maksu, mille baasi moodustavad jaotatud dividendi summad, sealhulgas need, mis pärinevad selle äriühingu mitteresidendist tütarettevõtjatelt.

(¹) ELT C 335, 12.9.2016.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Itaalia) 23. novembril 2016 – Emmea Srl, Commercial Hub Srl versus Comune di Siracusa jt

(Kohtuasi C-595/16)

(2017/C 239/25)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Emmea Srl, Commercial Hub Srl

Vastustajad: Comune di Siracusa, Assessorato delle Attività Produttive per la Regione Siciliana, Libero Consorzio Comunale – già Provincia di Siracusa, Camera di Commercio di Siracusa

Euroopa Kohus (kümnes koda) tunnistas 27. aprilli 2017. aasta määrusega Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia 20. oktoobri 2016. aasta määrusega esitatud eelotsusetaotluse ilmselt vastuvõetamatuks.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 1. veebruaril 2017 – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato versus Wind Telecomunicazioni SpA

(Kohtuasi C-54/17)

(2017/C 239/26)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Vastustaja: Wind Telecomunicazioni SpA

Eelotsuse küsimused (¹)

1. „Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ (²) artiklitega 8 ja 9 on vastuolus neile vastavate liikmesriigi ülevõtmisnormide (st Itaalia tarbijakaitseadustiku (Codice del consumo) artiklite 24 ja 25) tõlgendus, mille kohaselt käsitatakse telefoniteenuse operaatori käitumist, mis seisneb teatud telefoniteenuste (näiteks kõneposti- või internetiteenuse) SIM-kaardile eelseadistatuse kohta teabe andmatajätmises, kui „liigset mõjutamist“ ja seega „agressiivset kauplemisvõtet“, mis tõenäoliselt kahjustab „märkimisväärselt“ keskmise tarbija valikuvabadust või mõjutab tema käitumist, ja konkreetsemalt käsitatakse seda nii olukorras, kus telefoniteenuse operaatorile ei panda süüks mingit edasist eraldiseisvat tegevust?

2. Kas [...] direktiivi 2005/29/EÜ I lisa punkti 29 võib tõlgendada nii, et kui mobiilioperaator nõuab oma kliendilt tasu kõneposti- või internetiteenuse eest, on tegemist „inertsmüügiga“, ning seda olukorras, mida iseloomustavad järgmised asjaolud:
- telefoniteenuse operaator ei ole mobiilsidelepingut sõlmides tarbijale nõuetekohaselt teatanud, et kõneposti- ja internetiteenused on tema SIM-kaardile juba eelseadistatud, millest tulenevalt see tarbija saab potentsiaalselt neid teenuseid ilma *ad hoc* seadistamiseta (*setting*) kasutada;
 - nende teenuste tegelikuks kasutamiseks peab tarbija siiski tegema vajalikud toimingud (näiteks sisestama kõnepostinumbriga või andma käsud, mis käivitavad internetis surfamise);
 - ei seoses tehniliste ja kasutamistingimustega, mille juures tarbija neid teenuseid konkreetselt kasutab, ega seoses nende teenuste endi tingimusi ja hinda puudutava teabega ei ole midagi ette heita, vaid ettevõtjale heidetakse ette ainult teatamata jätmist, et need teenused on SIM-kaardile eelseadistatud?
3. Kas liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette, et valdkondlikus direktiivis 2002/22/EÜ⁽³⁾ tarbijate kaitseks ette nähtud spetsiifiliste kohustuste täitmise hindamine kuulub ebaausate kaubandustavade „ülddirektiivi“ 2005/29/EÜ kohaldamisalasse, mille tagajärjel on pädeva ametiasutuse sekkumine valdkondliku direktiivi rikkumise tõkestamiseks välistatud iga kord, kui asjaolud võivad kujutada endast ka ebaausat kauplemisvõtet, on vastuolus ülddirektiivi 2005/29/EÜ kui tarbijate kaitsmiseks mõeldud „turvavõrgu“ eesmärgiga ning sellesama direktiivi põhjendusega 10 ja artikli 3 lõikega 4?
4. Kas direktiivi 2005/29/EÜ artikli 3 lõikes 4 ette nähtud eriregulatsiooni põhimõtet tuleb mõista kui põhimõtet, mis korraldab regulatsioonide (üldregulatsiooni ja valdkondlike regulatsioonide) vahelisi suhteid või hoopis normide (üldnormide ja erinormide) või isegi hoopis vastavate valdkondade reguleerimise ja järelevalve eest vastutavate ametkondade vahelisi suhteid?
5. Kas direktiivi 2005/29/EÜ artikli 3 lõikes 4 kasutatud mõistet „vastuolu“ võib mõista nii, et sellega on tegemist ainult siis, kui ebaausaid kauplemisvõtteid käsitlevad sätted on radikaalses vastuolus teiste Euroopa õigusest tuletatud normidega, mis reguleerivad valdkondlikke aspekte, või piisab sellest, kui kõnealused normid näevad seoses valdkonna spetsiifikaga ette korra, mis lahkneb ebaausaid kauplemisvõtteid käsitlevatest õigusnormidest, nii et samade konkreetsete asjaolude korral tekib normide kollisioon (*Normenkollision*)?
6. Kas direktiivi 2005/29/EÜ artikli 3 lõikes 4 kasutatud mõiste „ühenduse eeskirjad“ hõlmab ainult Euroopa määruste ja direktiivide sätteid ning nende otseseid ülevõtmisnorme või hõlmab see ka seaduste ja määruste sätteid, mis rakendavad Euroopa õiguspõhimõtteid?
7. Kas eriregulatsiooni põhimõtte, mida on käsitletud direktiivi 2005/29/EÜ põhjenduses 10 ja artikli 3 lõikes 4, direktiivi 2002/22/EÜ artiklites 20 ja 21 ning direktiivi 2002/21/EÜ⁽⁴⁾ artiklites 3 ja 4, keelab tõlgendada liikmesriikide vastavaid ülevõtmisnorme nii, et kui reguleeritud valdkonnas, kus on olemas valdkondlikud tarbijakaitsenormid, mis annavad reguleerimis- ja karistamispädevuse selle valdkonna ametiasutusele, leiab aset tegevus, mida võib käsitada direktiivi 2005/29/EÜ artiklite 8 ja 9 tähenduses mõiste „agressiivne kaubandustava“ alla kuuluvana või mis on direktiivi 2005/29/EÜ I lisa tähenduses „kõigil tingimustel“ agressiivne, siis tuleb alati kohaldada ebaausate kauplemisvõtete üldnorme, isegi kui on olemas tarbijate kaitseks kehtestatud ja liidu õigusel põhinevad valdkondlikud õigusnormid, mis reguleerivad täiendavalt samu „agressiivseid kauplemisvõtteid“ ja „alati agressiivseid kauplemisvõtteid“ või vähemalt samu „ebaausaid kauplemisvõtteid“?

⁽¹⁾ N.B. Eelotsuse küsimuste numeratsiooni on võrreldes eelotsusetaotlusega veidi muudetud; eelotsusetaotluses on küsimused esitatud kahe eraldiseisva ja eraldi nummerdatud grupina.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebaausate kaubandustavade direktiiv) (ELT L 149, lk 22).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/22/EÜ, universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) (EÜT L 108, lk 51—77 ELT eriväljaanne 13/29, lk 367).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/21/EÜ, elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) (EÜT L 108, lk 33, ELT eriväljaanne 13/29, lk 349).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 1. veebruaril 2017 – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato versus Vodafone Omnitel NV

(Kohtuasi C-55/17)

(2017/C 239/27)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Vastustaja: Vodafone Omnitel NV

Eelotsuse küsimused

1. „Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiivi 2005/29/EÜ⁽¹⁾ artiklitega 8 ja 9 on vastuolus neile vastavate liikmesriigi ülevõtmisnormide (st Itaalia tarbijakaitseadustiku (Codice del consumo) artiklite 24 ja 25) tõlgendus, mille kohaselt käsitatakse telefoniteenuse operaatori käitumist, mis seisneb teatud telefoniteenuste (näiteks kõneposti- või internetiteenuse) SIM-kaardile eelseadistatuse kohta teabe andmatajätmises, kui „liigset mõjutamist“ ja seega „agressiivset kauplemisvõtet“, mis tõenäoliselt kahjustab „märkimisväärselt“ keskmise tarbija valikuvabadust või mõjutab tema käitumist, ja konkreetsemalt käsitatakse seda nii olukorras, kus telefoniteenuse operaatorile ei panda süüks mingit edasist eraldiseisvat tegevust?
2. Kas [...] direktiivi 2005/29/EÜ I lisa punkti 29 võib tõlgendada nii, et kui mobiilioperaator nõuab oma kliendilt tasu kõneposti- või internetiteenuse eest, on tegemist „inerts müügiga“, ning seda olukorras, mida iseloomustavad järgmised asjaolud:
 - telefoniteenuse operaator ei ole mobiilsidelepingut sõlmides tarbijale nõuetekohaselt teatanud, et kõneposti- ja internetiteenused on tema SIM-kaardile juba eelseadistatud, millest tulenevalt see tarbija saab potentsiaalselt neid teenuseid ilma *ad hoc* seadistamiseta (*setting*) kasutada;
 - nende teenuste tegelikuks kasutamiseks peab tarbija siiski tegema vajalikud toimingud (näiteks sisestama kõnepostinumbriga või andma käsud, mis käivitavad internetis surfamise);
 - ei seoses tehniliste ja kasutamistingimustega, mille juures tarbija neid teenuseid konkreetset kasutab, ega seoses nende teenuste endi tingimusi ja hinda puudutava teabega ei ole midagi ette heita, vaid ettevõtjale heidetakse ette ainult teatamata jätmist, et need teenused on SIM-kaardile eelseadistatud?
3. Kas liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette, et valdkondlikus direktiivis 2002/22/EÜ⁽²⁾ tarbijate kaitseks ette nähtud spetsiifiliste kohustuste täitmise hindamine kuulub ebaausate kaubandustavade „ülddirektiivi“ 2005/29/EÜ kohaldamisalasse, mille tagajärjel on pädeva ametiasutuse sekkumine valdkondliku direktiivi rikkumise tõkestamiseks välistatud iga kord, kui asjaolud võivad kujutada endast ka ebaausat kauplemisvõtet, on vastuolus ülddirektiivi 2005/29/EÜ kui tarbijate kaitsmiseks mõeldud „turvavõrgu“ eesmärgiga ning sellesama direktiivi põhjendusega 10 ja artikli 3 lõikega 4?
4. Kas direktiivi 2005/29/EÜ artikli 3 lõikes 4 ette nähtud eriregulatsiooni põhimõtet tuleb mõista kui põhimõtet, mis korraldab regulatsioonide (üldregulatsiooni ja valdkondlike regulatsioonide) vahelisi suhteid või hoopis normide (üldnormide ja erinormide) või isegi hoopis vastavate valdkondade reguleerimise ja järelevalve eest vastutavate ametkondade vahelisi suhteid?
5. Kas direktiivi 2005/29/EÜ artikli 3 lõikes 4 kasutatud mõistet „vastuolu“ võib mõista nii, et sellega on tegemist ainult siis, kui ebaausaid kauplemisvõtteid käsitlevad sätted on radikaalses vastuolus teiste Euroopa õigusest tuletatud normidega, mis reguleerivad valdkondlikke aspekte, või piisab sellest, kui kõnealused normid näevad seoses valdkonna spetsiifikaga ette korra, mis lahkeb ebaausaid kauplemisvõtteid käsitlevatest õigusnormidest, nii et samade konkreetsete asjaolude korral tekib normide kollisioon (*Normenkollision*)?

6. Kas direktiivi 2005/29/EÜ artikli 3 lõikes 4 kasutatud mõiste „ühenduse eeskirjad“ hõlmab ainult Euroopa määruste ja direktiivide sätteid ning nende otseseid ülevõtmisnorme või hõlmab see ka seaduste ja määruste sätteid, mis rakendavad Euroopa õiguspõhimõtteid?
7. Kas eriregulatsiooni põhimõte, mida on käsitletud direktiivi 2005/29/EÜ põhjenduses 10 ja artikli 3 lõikes 4, direktiivi 2002/22/EÜ artiklites 20 ja 21 ning direktiivi 2002/21/EÜ⁽³⁾ artiklites 3 ja 4, keelab tõlgendada liikmesriikide vastavaid ülevõtmisnorme nii, et kui reguleeritud valdkonnas, kus on olemas valdkondlikud tarbijakaitsenormid, mis annavad reguleerimis- ja karistamispädevuse selle valdkonna ametiasutusele, leiab aset tegevus, mida võib käsitada direktiivi 2005/29/EÜ artiklite 8 ja 9 tähenduses mõiste „agressiivne kaubandustava“ alla kuuluvana või mis on direktiivi 2005/29/EÜ I lisa tähenduses „kõigil tingimustel“ agressiivne, siis tuleb alati kohaldada ebaausate kauplemisvõtete üldnorme, isegi kui on olemas tarbijate kaitseks kehtestatud ja liidu õigusel põhinevad valdkondlikud õigusnormid, mis reguleerivad täiendavalt samu „agressiivseid kauplemisvõtteid“ ja „alati agressiivseid kauplemisvõtteid“ või vähemalt samu „ebaausaid kauplemisvõtteid“?

- ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebaausate kaubandustavade direktiiv) (ELT L 149, lk 22).
- ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/22/EÜ, universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul (universaalteenuse direktiiv) (EÜT L 108, lk 51–77 ELT eriväljaanne 13/29, lk 367).
- ⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/21/EÜ, elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) (EÜT L 108, lk 33, ELT eriväljaanne 13/29, lk 349).

Poola Vabariigi 30. märtsil 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 19. jaanuari 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-701/15: Stock Polska versus EUIPO – Lass & Steffen (Lubelska)

(Kohtuasi C-162/17)

(2017/C 239/28)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Apellant: Poola Vabariik (esindaja: Bogusław Majczyna)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu (üheksas koda) 19. jaanuari 2017. aasta otsus kohtuasjas T-701/15: Stock Polska vs. EUIPO – Lass & Steffen (Lubelska) täies ulatuses;
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtule uue otsuse tegemiseks;
- jätta poolte kohtukulud nende enda kanda.

Väited ja peamised argumendid

Poola Vabariik palub tühistada Üldkohtu (üheksas koda) 19. jaanuari 2017. aasta otsuse kohtuasjas T-701/15: Stock Polska vs. EUIPO – Lass & Steffen (Lubelska) täies ulatuses ning saata kohtuasi tagasi Üldkohtule uue otsuse tegemiseks.

Vaidlustatud kohtuotsusega jättis Üldkohus rahuldamata Lublinis asuva Stock Polska z o.o. hagiavalduse Siseturu Ühtlustamise Ameti (OHMI; nüüd pärast nime muutmist Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)) apellatsioonikoja 24. septembri 2015. aasta otsuse (asi R 1788/2014-5) peale, millega jäeti jõusse EUIPO 14. mai 2014. aasta otsus, millega lükati tagasi Stock Polska z o.o. taotlus registreerida liidu kaubamärk.

Üldkohtu otsusega ja sellele eelnenud EUIPO otsusega lükati nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EL) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 8 lõike 1 punkti b alusel tagasi taotlus registreerida kaubamärk „Lubelska“ selle sarnasuse tõttu kaubamärgiga „Lubeca“, mis avalikkuse jaoks Saksamaal, kus on kaitstud varasem kaubamärk „Lubeca“, toob selle tähisega tähistatud kaupade päritolu osas kaasa segiajamise tõenäosuse.

Poola Vabariik esitab vaidlustatud otsuse peale järgmised väited:

1. Rikutud on nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EL) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta ⁽¹⁾ artikli 8 lõike 1 punkti b, kuna segiajamise tõenäosust ei ole igakülgselt hinnatud tervikmulje alusel, lähtudes eristavatest ja domineerivatest osadest, kuna tähise sarnasuse hindamisel varasema kaubamärgiga on alusetult piiratud selle tähise ühe koostisosaga (sõnaline osa).

Üldkohus nõustus ekslikult sellega, et kahe kaubamärgi sarnasuse hindamisel võib analüüsida vaid kombineeritud kaubamärgi üht koostisosa (sõnaline osa) ning võrrelda seda osa teise kaubamärgiga, jättes seejuures välja graafilise elemendi, ilma et eelnevalt oleks tuvastatud, et sõnaline osa moodustab domineeriva koostisosa, samas kui graafilisel elemendil puudub tähendus. Üldkohus tuvastas vaid, et graafilisel elemendil on nõrk eristusvõime, ning ei võtnud seejuures arvesse, et selle tähise koostisosa nõrk eristusvõime ei tähenda, et see koostisosa ei ole domineeriv.

2. Rikutud on määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b ning võrdse kohtlemise, hea halduse ja õiguskindluse põhimõtet, kuna arvesse ei ole võetud seda, et EUIPO kaldus kõrvale oma varasemast otsustuspraktikast, mis on tema suunistes välja toodud, ning sellega on aktsepteeritud vastuolu selle otsustuspraktikaga.

Üldkohus jättis tähelepanuta asjaolu, et EUIPO kaldus kõrvale oma suunistes välja toodud oma varasemast otsustuspraktikast määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b osas ning puudusid erilised asjaolud, millega saaks seda kõrvalekaldumist põhjendada.

3. Rikutud on määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b, kuna segiajamise tõenäosuse hindamisel on õigeks loetud asjaolusid, mis üldise arusaama järgi seda ei ole, ning tähelepanuta on jäetud üldtuntud olulised asjaolud, kusjuures selle tulemusel on moonutatud asjaolusid ja tõendeid, eriti kuna:

- a) ilmseks asjaoluks on loetud seda, et keskmine Saksa tarbija ei tea nime „Lubeca“ tähendust, kuna ladinakeelsete linnanimede (näiteks Lubeca) teadmise tase ei ole ladina keele oskuse taseme kui sellisega seotud, ning et alkohoolsete jookide tarbijad peavad eriti oluliseks nende jookide geograafilist päritolu;

- b) ilmseks asjaoluks on loetud seda, et kroonikujulist graafilist elementi kasutatakse alkohoolsete jookide tähistamisel laialt.

4. Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b kohaldamisel on rikutud põhjendamiskohustust, kuna:

- a) ei ole märgitud, millist kujutise koostisosa pidas Üldkohus domineerivaks,

- b) ei ole nimetatud asjaolusid, mis kinnitaksid väidet, et sõna „Lubeca“ tähendus ei ole keskmisele Saksa tarbijale teada.

⁽¹⁾ ELT L 78, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 13. aprillil 2017 – Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte versus ING-DiBa Direktbank Austria Niederlassung der ING-DiBa AG

(Kohtuasi C-191/17)

(2017/C 239/29)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Bundeskammer für Arbeiter und Angestellte

Kostja: ING-DiBa Direktbank Austria Niederlassung der ING-DiBa AG

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2007/64/EÜ makseteenuste kohta siseturul (makseteenuste direktiiv) ⁽¹⁾ artikli 4 punkti 14 tuleb tõlgendada nii, et ka veebipõhine säästukonto, millega seoses saab asjaomane klient (igapäevaselt ja panga abi vajamata) teha telepanga (*Telebanking*) kaudu sissemakseid ja väljamakseid, kasutades enda nimel avatud kontot (Austrias avatud arvelduskonto), tuleb liigitada mõiste „maksekonto“ alla (artikli 4 punkt 14) ja kuulub sellest tulenevalt viidatud direktiivi kohaldamisalasse?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiiv 2007/64/EÜ makseteenuste kohta siseturul ning direktiivide 97/7/EÜ, 2002/65/EÜ, 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ muutmise ning direktiivi 97/5/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 319, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Rechtbank Den Haag, Amsterdami kohtumaja (Madalmaad) 25. aprillil 2017 – X versus Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Kohtuasi C-213/17)

(2017/C 239/30)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Rechtbank Den Haag, Amsterdami kohtumaja

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: X

Vastustaja: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Eelotsuse küsimused

1. Kas Dublini määruse ⁽¹⁾ artikli 23 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et vastutus kaebaja poolt 23. oktoobril 2014 Itaalias esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest on läinud üle Itaaliale, kuigi eelnevalt Madalmaades esitatud rahvusvahelise kaitse taotluste tõttu Dublini määruse artikli 2 punkti d tähenduses, millest viimane oli Madalmaades kõnealusel ajal veel läbivaatamisel, kuna Afdeling ei olnud veel teinud otsust kaebaja poolt eespool punktis 1.3 nimetatud Rechtbanki 7. juuli 2014. aasta otsuse peale esitatud apellatsioonkaebuse kohta, oli esmajärjekorras vastutav liikmesriik Madalmaad?

2. Kas Dublini määruse artikli 18 lõikest 2 tuleneb, et rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise, mis oli Madalmaades veel pooleli 5. märtsil 2015, mil esitati vastutuse tunnustamise palve, oleksid Madalmaade asutused pidanud viivitamatult pärast selle palve esitamist peatama ning pärast artiklis 24 ette nähtud tähtaja lõppemist lõpetama, tühistades või muutes ära eelnevalt tehtud 11. juuni 2014. aasta otsuse, millega jäeti rahuldamata 4. juuni 2014. aasta varjupaigataotlus?
3. Kas juhul, kui teisele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, ei ole vastutus kaebaja esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest läinud üle Itaaliale, vaid on jäänud Madalmaade asutustele, kuna vastustaja ei ole 11. juuni 2014. aasta otsust tühistanud ega ära muutnud?
4. Kas Madalmaade asutused on sellega, et nad ei teatanud, et Madalmaades oli teises varjupaigamenetluses esitatud apellatsioonkaebuse menetlemine veel Afdelingis pooleli, rikkunud Dublini määruse artikli 24 lõikest 5 tulenevat kohustust anda Itaalia asutustele teavet, mis võimaldab Itaalia asutustel kindlaks teha, kas Itaalia on käesolevas määruses sätestatud kriteeriumide kohaselt vastutav?
5. Kas juhul, kui neljandale küsimusele tuleb vastata jaatavalt, on kohustuse rikkumise tulemuseks, et vastutus kaebaja rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest ei ole läinud üle Itaaliale, vaid on jäänud Madalmaade asutustele?
6. Kas juhul, kui vastutus ei ole jäänud Madalmaadele, oleksid Madalmaade asutused seoses kriminaalasja raames toimunud kaebaja väljaandmisega Dublini määruse artikli 17 lõike 1 alusel Itaaliast Madalmaadesse, pidanud erandina Dublini määruse artikli 3 lõikest 1 vaatama läbi kaebaja poolt Itaalias esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse, ja kas Madalmaad ei oleks seega loogiliselt võttes tohtinud kasutada Dublini määruse artikli 24 lõikes 1 ette nähtud õigust paluda Itaalia asutustel kaebaja tagasi võtta?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest (ELT 2013, L 180, lk 31).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Berlin (Saksamaa) 27. aprillil 2017 – Planta
Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG versus Land Berlin**

(Kohtuasi C-220/17)

(2017/C 239/31)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Planta Tabak-Manufaktur Dr. Manfred Obermann GmbH & Co. KG

Vastustaja: Land Berlin

Eelotsuse küsimused

1. a) Kas direktiivi 2014/40/EL artikli 7 lõiked 1 ja 7 koostoimes direktiivi 2014/40/EL (¹) artikli 7 lõikega 14 on õiguskindluse põhimõtte rikkumise tõttu kehtetud, sest need teevad liikmesriikidele ülesandeks keelata teatud tubakatoodete turuleviimine, ilma selgelt ja täpselt näitamata, millised nendest tubakatoodetest tuleb keelata juba alates 20. maist 2016 ja millised alles alates 20. maist 2020?
- b) Kas direktiivi 2014/40/EL artikli 7 lõiked 1 ja 7 koostoimes direktiivi 2014/40/EL artikli 7 lõikega 14 on võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise tõttu kehtetud, sest need eristavad liikmesriikide kehtestatud keelde müügiimahtude alusel ilma õigustava põhjuseta?

- c) Kas direktiivi 2014/40/EL artikli 7 lõiked 1 ja 7 on proportsionaalsuse põhimõtte ja/või ELTL artikli 34 rikkumise tõttu kehtetud, sest need teevad liikmesriikidele ülesandeks keelata viia turule selliseid eristava maitse või lõhnaga tubakatooteid, mille müügiimaht liidus on väiksem kui 3 % konkreetsetes tootekategoorias, juba alates 20. maist 2016?
- d) Juhul kui esimese küsimuse punktidele a-c vastatakse eitavalt, siis kuidas tuleb mõista direktiivi 2014/40/EL artikli 7 lõikes 14 esitatud mõistet „tootekategooria“? Kas tootekategooriatesse liigitamine peab toimuma eristava maitse või lõhna alusel või (maitse- või lõhnaainega) tubakatoote tüübi alusel või mõlema kriteeriumi kombineerimise alusel?
- e) Juhul kui esimese küsimuse punktidele a-c vastatakse eitavalt, siis kuidas tuleb kindlaks määrata, kas teatud tubakatoote puhul on saavutatud direktiivi 2014/40/EL artikli 7 lõikes 14 kindlaks määratud 3 % piir, niikaua kui selle kohta puuduvad ametlikud ja üldsusele kättesaadavad arvud ja statistilised andmed?
2. a) Kas liikmesriigid võivad direktiivi 2014/40/EL artiklite 8-11 ülevõtmisel siseriiklikku õigusesse sätestada täiendavaid üleminekumeetmeid?
- b) Juhul kui teise eelotsuse küsimuse punktile a vastatakse eitavalt:
- (1) Kas direktiivi 2014/40/EL artikli 9 lõige 6 ja artikli 10 lõike 1 teise lause punkt f on proportsionaalsuse põhimõtte ja/või ELTL artikli 34 rikkumise tõttu kehtetud, sest need delegeerivad teatud märgistamis- ja pakendamise nõuete kehtestamise komisjonile, määramata talle selleks tähtaega või nägemata ette täiendavaid üleminekumeetmeid või –tähtaegu, mis tagavad, et asjaomastele ettevõtjatele jääb piisavalt aega direktiivi nõuetega kohanemiseks?
- (2) Kas direktiivi 2014/40/EL artikli 9 lõike 1 teine lause (ühendhoiatuse tekst) ja lõike 4 punkti a teine lause (kirjasuurus), artikli 10 lõike 1 teise lause punkt b (teave suitsetamisest loobumise kohta) ja punkt e (ühendhoiatuse paiknemiskoht) ning artikli 11 lõike 1 esimene lause (märgistamine) on proportsionaalsuse põhimõtte ja/või ELTL artikli 34 rikkumise tõttu kehtetud, sest need annavad liikmesriikidele erinevaid valiku- ja kujundamisõigusi, määramata neile selleks tähtaega või nägemata ette täiendavaid üleminekumeetmeid või –tähtaegu, mis tagavad, et asjaomastele ettevõtjatele jääb piisavalt aega direktiivi nõuetega kohanemiseks?
3. a) Kas direktiivi 2014/40/EL artikli 13 lõike 1 punkti c koosmõjus selle artikli lõikega 3 tuleb tõlgendada nii, et see teeb liikmesriikidele ülesandeks keelata maitsele, lõhnale, mistahes maitse- ja lõhnaainetele või muudele lisaainetele osutava teabe kasutamine ka juhul, kui tegemist ei ole reklaamiga ja koostisosade kasutamine on endiselt lubatud?
- b) Kas direktiivi 2014/40/EL artikli 13 lõike 1 punkt c on kehtetu, sest see rikub Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 17?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/40/EL, 3. aprill 2014, tubaka- ja seonduvate toodete tootmist, esitlemist ja müüki käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2001/37/EÜ (ELT L 127, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 27. aprillil 2017 – M. G. Tjebbes jt
versus Minister van Buitenlandse Zaken**

(Kohtuasi C-221/17)

(2017/C 239/32)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitajad: M. G. Tjebbes, G. J. M. Koopman, E. Saleh Abady, L. Duboux

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Minister van Buitenlandse Zaken

Eelotsuse küsimused

Kas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 20 ja 21 tuleb muu hulgas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 7 arvestades tõlgendada nii, et kuna proportsionaalsuse põhimõtte järgimist osas, mis puudutab kodakondsuse kaotamise tagajärgi asjaomase isiku olukorrale seoses liidu õigusega, ei ole üksikjuhtumipõhiselt kontrollitud, siis on nimetatud sätetega vastuolus põhikohtuasjas kõne all olevad õigusnormid, mis näevad ette, et:

- a) täisealine, kellel on samal ajal kolmanda riigi kodakondsus, kaotab *ex lege* liikmesriigi ja koos sellega ka liidu kodakondsuse, kuna tema harilik viibimiskoht on vähemalt 10 aasta vältel olnud katkematult välisriigis ja väljaspool Euroopa Liitu, kuigi on olemas võimalused nimetatud kümneaastase tähtaja katkestamiseks?
- b) alaealine kaotab teatud tingimustel *ex lege* liikmesriigi ja seega liidu kodakondsuse tulenevalt sellest, et tema üks vanem kaotab kodakondsuse vastavalt eespool punktis a märgitule?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 4. mail 2017 – XC jt

(Kohtuasi C-234/17)

(2017/C 239/33)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Teistmisavalduse esitajad: XC, YB, ZA

Eelotsuse küsimus

Kas liidu õigust, eelkõige ELL artikli 4 lõiget 3 koostoimes sellest tulenevate võrdvärsuse ja tõhususe põhimõtetega tuleb tõlgendada nii, et Oberster Gerichtshof peab puudutatud isiku teistmisavalduse alusel kontrollima kriminaalkohtu lõplikku lahendit liidu õiguse (käesolevas asjas Euroopa Liidu põhiõiguste harta § 50 ja Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni artikkel 54) väidetava rikkumise aspektist, kui siseriiklik õigus (kriminaalmenetluse seadustiku § 363a) näeb sellist kontrolli ette ainult Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni või selle protokollide väidetava rikkumise korral?

Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. 8. mail 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 28. veebruari 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-162/14: Canadian Solar Emea jt versus nõukogu

(Kohtuasi C-236/17 P)

(2017/C 239/34)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. (esindajad: advokaat J. Bourgeois, *advocaat* S. De Knop, *advocaat* M. Meulenbelt, advokaat A. Willems)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu otsus kohtuasjas T-162/14;
- rahuldada esimeses astmes esitatud hagi ja tühistada vaidlustatud määrus apellante puudutavas osas;
- mõista apellantide kohtukulud mõlemas kohtuastmes välja vastustajalt ja jätta vastustaja enda kohtukulud mõlemas kohtuastmes tema enda kanda;
- jätta teiste menetlusosaliste kohtukulud nende enda kanda.

Teise võimalusena:

- tühistada Üldkohtu otsus kohtuasjas T-162/14;
- saata kohtuasi tagasi uueks otsustamiseks Üldkohtule;
- otsustada kohtukulude kandmine esimeses kohtuastmes ja apellatsioonimenetluses lõplikus Üldkohtu otsuses;
- jätta teiste menetlusosaliste kohtukulud nende enda kanda.

Väited ja peamised argumendid

1. Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta nõudis, et apellandid tõendaksid oma huvi esimese ja teise väite esitamiseks; igal juhul rikkus Üldkohus õigusnormi faktiliste asjaolude õiguslikul kvalifitseerimisel, kuna apellantidel on selline huvi olemas.
2. Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta nõudis, et apellandid tõendaksid oma huvi kolmanda väite esitamiseks; Üldkohus tõlgendas ekslikult määruse nr 1225/2009 („alusmäärus“) artikli 2 lõike 7 punkti a. ⁽¹⁾
3. Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et käesolevas dumpinguvastases uurimises on kohaldatav määrus nr 1168/2012 ⁽²⁾; Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis, et apellantide esitatud turumajandusliku kohtlemise taotluse lahendamata jätmine komisjoni poolt ei ole vaidlustatud määrusega vastuolus.
4. Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta lubas institutsioonidel kehtestada sellise määruga dumpinguvastase tollimaksu, mis hüvitab kahju, mille on põhjustanud muud tegurid kui dumpinguhinnaga import; Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta tõendamiskoormise lubamatult ümber pööras.

⁽¹⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51). Alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkt a on vahepeal asendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2016. aasta määruse (EL) nr 2016/1036 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Liidu liikmed (ELT 2016, L 176, lk 21) identse artikli 2 lõike 7 punktiga a.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1168/2012, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 1225/2009 (ELT 2012, L 344, lk 1).

Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. 8. mail 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 28. veebruari 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-163/14: Canadian Solar Emea jt versus nõukogu

(Kohtuasi C-237/17 P)

(2017/C 239/35)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power (China), Inc. (esindajad: advokaat J. Bourgeois, *advocaat* S. De Knop, *advocaat* M. Meulenbelt, advokaat A. Willems)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu otsus kohtuasjas T-163/14;
- rahuldada esimeses astmes esitatud hagi ja tühistada vaidlustatud määrus apellante puudutavas osas;
- mõista apellantide kohtukulud mõlemas kohtuastmes välja vastustajalt ja jätta vastustaja enda kohtukulud mõlemas kohtuastmes tema enda kanda;
- jätta teiste menetlusosaliste kohtukulud nende enda kanda;

Teise võimalusena:

- tühistada Üldkohtu otsus kohtuasjas T-163/14;
- saata kohtuasi tagasi uueks otsustamiseks Üldkohtule;
- otsustada kohtukulude kandmine esimeses kohtuastmes ja apellatsioonimenetluses lõplikus Üldkohtu otsuses;
- jätta teiste menetlusosaliste kohtukulud nende enda kanda.

Väited ja peamised argumendid

Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta nõudis, et apellandid tõendaksid oma huvi esimese ja teise väite esitamiseks; igal juhul rikkus Üldkohus õigusnormi faktiliste asjaolude õiguslikul kvalifitseerimisel, kuna apellantidel on selline huvi olemas.

10. mail 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-244/17)

(2017/C 239/36)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Gussetti, P. Aalto, L. Havas)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

- Tühistada nõukogu 3. märtsi 2017. aasta otsus (EL) 2017/477 seisukoha kohta, mis võetakse Euroopa Liidu nimel ühelt poolt Euroopa Liidu ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Kasahstani Vabariigi vahelise laiendatud partnerlus- ja koostöölepingu alusel asutatud koostöönõukogus seoses koostöönõukogu, koostöökomitee, eriotstarbeliste allkomiteede ja muude organite töökorraldusega ⁽¹⁾,
- mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon väidab, et ühise välis- ja julgeolekupoliitika (ÜVJP) alusel menetlusliku õigusliku aluse, nimelt ELL artikli 31 lõike 1, milles on nõutud ühehäälsus, lisamine rikub aluslepingut, nagu seda on tõlgendatud Euroopa Kohtu praktikas.

Seda väidet toetavad järgmised argumendid:

Esiteks, vastavalt Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktikale tuleb ELTL artikli 218 lõike 9 alusel vastu võetud otsus teha kvalifitseeritud häälteenamusega, isegi kui üks või mitu sisulist õiguslikku alust nõuaksid muidu rahvusvahelise lepingu sõlmimiseks ühehäälsust. Ükskõik millise õigusliku aluse lisamine, mis muidu oleks suunatud ühehäälsuse tagamisele, ei mõjuta menetlust, milles see on nõukogus vastu võetud.

Nõukogu otsus, mis on vastu võetud ELTL artikli 218 lõikes 9 ette nähtud menetluse alusel, ei ole suunatud kokkuleppe institutsioonilise raamistiku asendamisele või täiendamisele ega selle struktuuri muutmisele, ning seega ei saa seda samastada rahvusvahelise lepingu sõlmimise või muutmisega, vaid see on suunatud sellele, et tagada selle tõhus rakendamine. Selline otsus tuleb vastavalt artikli 218 lõike 8 esimesele lõigule ja artikli 218 lõikele 9 vastu võtta kvalifitseeritud häälteenamusega. Nõue, et otsus tuleb vastu võtta ühehäälselt, on ebaseaduslik.

Teiseks, nagu Euroopa Kohtu praktikas on samuti selgitatud, näeb ELTL artikkel 218 ette „ühtse ja üldkohaldatava menetluse, mis puudutab nende rahvusvaheliste lepingute üle peetavaid läbirääkimisi ja lepingute sõlmimist, mida liit on pädev sõlmima oma tegevusvaldkondades, kaasa arvatud ÜVJP“. ÜVJP erilist laadi näitab asjaolu, et ettepaneku teevad ühiselt komisjon (ÜVJP valdkonda mitte kuuluvates küsimustes) ja kõrge esindaja (ÜVJP valdkonda kuuluvates küsimustes). See ei saa aga muuta järeldust, et ELTL artikli 218 lõike 9 alusel vastu võetud otsus tuleb teha kvalifitseeritud häälteenamusega.

Nende kahe kohtupraktika suuna kombinatsioon viib järelduseni, et mitte ainult rahvusvaheliste lepingute üle peetavaid läbirääkimisi ja lepingute sõlmimist, vaid ka selliste lepingute rakendamiseks ette nähtud seisukohtade kujundamist reguleerib ühtne menetlus, mis on ette nähtud ELTL artiklis 218, sel juhul artikli 218 lõikes 9, mis näeb ette otsuse tegemise kvalifitseeritud häälteenamusega. Ühtegi muud menetlussätet ei saa lisada. Isegi kui nõukogu sellise sätte lisab, ei saa sellel olla sellist mõju, mis muudab otsustamismenetlust.

⁽¹⁾ ELT 2017, L 73, lk 15.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein oikeus (Soome) 16. mail 2017 – Oikeusministeriö versus Denis Raugevicius

(Kohtuasi C-247/17)

(2017/C 239/37)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein oikeus

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Oikeusministeriö

Vastustaja: Denis Raugevicius

Eelotsuse küsimused

1. Kas siseriiklike õigusnorme, mis reguleerivad kuriteo korral väljaandmist, tuleb tõlgendada teise liikmesriigi kodaniku liikumisvabaduse seisukohast sama moodi, sõltumata sellest, kas väljaandmise lepingu alusel esitatud kolmanda riigi väljaandmistootlus põhineb vabaduskaotusliku karistuse täitmisele pööramisel või on seotud kriminaalmenetluse algatamisega, nagu kohtuasjas Petruhhin ⁽¹⁾? Kas tähtsust omab see, et isik, kelle väljaandmist taotletakse, on nii liidu kodanik kui ka väljaandmistootluse esitanud riigi kodanik?

2. Kas siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt ei anta väljapoole liitu välja üksnes oma kodanikke, seavad teise liikmesriigi kodanikud ebaõiglaselt halvemasse olukorda? Kas ka täitmisele pööramise kontekstis tuleb kohaldada selliseid liidu õiguse mehhanisme, millega iseenesest aktsepteeritava eesmärgi saavutamine on võimalik vähem kahju põhjustaval viisil? Kuidas tuleb väljaandmistaoitlusele vastata olukorras, kus selliseid mehhanisme kasutades on väljaandmistaoitlusest teatatud teisele liikmesriigile, kes siiski näiteks õiguslike takistuste tõttu ei võta meetmeid seoses oma kodanikuga?

⁽¹⁾ Kohtuotsus 6.9.2016, C-182/15, EU:C:2016:630.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) 12. mail 2017 – Virgílio Tarragó da Silveira versus Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, SA

(Kohtuasi C-250/17)

(2017/C 239/38)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal de Justiça

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Virgílio Tarragó da Silveira

Vastustaja: Massa Insolvente da Espírito Santo Financial Group, SA

Eelotsuse küsimus

Kas 29. mai 2000. aasta määruse (EÜ) nr 1346/2000 ⁽¹⁾ artiklis 15 ette nähtud reeglit tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab liikmesriigi kohtus pooleli olevat menetlust, milles nõutakse, et võlgnikku kohustataks täitma teenuste osutamise lepingu alusel võlgnetava rahasumma maksmise kohustust ja maksuma nimetatud kohustuse rikkumise eest rahalist hüvitist, võttes arvesse, et: a) võlgnik on teise liikmesriigi kohtus algatatud menetluses tunnistanud maksejõuetuks ja b) maksejõuetuks tunnistamine hõlmab võlgniku kogu vara?

⁽¹⁾ Nõukogu 29. mai 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1346/2000 maksejõuetusmenetluse kohta (EÜT 2000, L 160, lk 1; ELT eriväljaanne 19/01, lk 191)

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Symvoulío tis Epikrateias (Kreeka) 16. mail 2017 – Anodiki Ypiresies Diacheirisis Perivallontos, Oikonomias, Dioikisis EPE (Anodiki Services EPE) versus GNA „O Evaggelismos – Ofthalmiatreio Athinon – Polykliniki“ Geniko Nosokomeio Athinon „Georgios Gennimatas“, Geniko Okgologiko Nosokomeio Kifisias – (GONK), „Oi Agioi Anargyroi“

(Kohtuasi C-260/17)

(2017/C 239/39)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Symvoulío tis Epikrateias

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Anodiki Ypiresies Diacheirisis Perivallontos, Oikonomias, Dioikisis EPE (Anodiki Services EPE)

Vastustajad: GNA „O Evaggelismos – Ophthalmiatrio Athinon – Polykliniki“ Geniko Nosokomeio Athinon „Georgios Gennimatas“, Geniko Oγκολογικο Nosokomeio Kifisias – (GONK), „Oi Agioi Anargyroi“

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2014/24⁽¹⁾ artikli 10 punkti g kohaselt piisab lepingu „töölepinguna“ kvalifitseerimiseks sellest, et tegemist on alluvussuhtes tehtavat tööd reguleeriva lepinguga või peavad sellel lepingul olema teatud konkreetsed tunnused (näiteks töö liik, lepingu sõlmimistingimused, taotlejate kvalifikatsioon ja valikumenetluse üksikasjad), nii et iga töötaja valik on tööandja üksikjuhtumi põhise otsuse ja taotleja isiku subjektiivse hindamise tulem? Kas tähtjalisi töölepinguid, mis on sõlmitud objektiivsete kriteeriumide alusel, nagu töötuse kestus, eelnev töökogemus või alaealiste laste arv, eelnev ametlik tõendavate dokumentide kontroll ja punktide andmine varem sätestatud korra ja nende kriteeriumide kohaselt, saab pidada „töölepinguteks“ direktiivi 2014/24 artikli 10 punkti g tähenduses?
2. Kas direktiivi 2014/24 (artikli 1 lõike 4, artikli 18 lõigete 1 ja 2, artikli 19 lõikega 1, artiklitega 32 ja 57, koostoimes preambuli põhjendusega 5), Euroopa Liidu toimimise lepingu (artiklite 49 ja 56) ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta (artiklite 16 ja 52) ning ühtlasi võrdse kohtlemise, läbipaistvuse ja proportsionaalsuse üldpõhimõtete kohaselt on lubatud avalik-õiguslike ametiasutuste tuginemine muudele vahenditele kui riigihangetele, sealhulgas töölepingutele, oma avalikke huvisid teenivate ülesannete täitmiseks ja kui, siis millistel tingimustel, kui selline tuginemine ei too kaasa avaliku teenuse püsivat korraldust, vaid – nagu seaduse 4430/2016 artiklis 63 sätestatud juhul – toimub kindlaks määratud ajavahemikul ja selleks, et lahendada eriolukord ning et toimiks konkurents ja riigihangete turul aktiivsete ettevõtjate tegevus oleks õiguspärane? Kas selliseid põhjuseid ja tingimusi, nagu võimetus riigihankeid takistusteta korraldada või suurema majandusliku kasu saavutamine (kui oleks võimalik riigihanke teel), võib pidada ülekaalukaks avalikuks huviks, mis õigustaks sellise meetme võtmist, millega kaasneb riigihangete sektoris ettevõtjate tegevuse ulatuse ja kestuse oluline piiramine?
3. Kas niisuguse avalik-õigusliku ametiasutuse otsuse puhul, nagu põhikohtuasjas vaidlustatud otsused, mis on tehtud väidetavalt direktiivi 2014/24 reguleerimisalast väljapoole jääva lepingu (näiteks töölepingu) kohta, on välistatud direktiivi 89/665 hetkel kehtiva redaktsiooni artiklis 1 ette nähtud kohtulik kaitse, kui kaebaja on ettevõtja, kellel on õigustatud huvi, et temaga sõlmitaks sarnane hankeleping ja kes väidab, et direktiiv 2014/24 on õigusvastaselt jäetud rakendamata põhjendusega, et seda ei tule kohaldada?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiiv 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2014, L 94, lk 65).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 18. mail 2017 – Margarethe Yüce, Ali Yüce, Emin Yüce, Emre Yüce versus TUIfly GmbH

(Kohtuasi C-274/17)

(2017/C 239/40)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Margarethe Yüce, Ali Yüce, Emin Yüce, Emre Yüce

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („etteteatamata streik“) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lendu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?
4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu välditavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 18. mail 2017 – Friedemann Schoen, Brigitta Schoen versus TUIfly GmbH

(Kohtuasi C-275/17)

(2017/C 239/41)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Friedemann Schoen, Brigitta Schoen

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („etteteatamata streik“) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lendu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?

4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu välditavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 18. mail 2017 – Michael Sieberg versus TUIfly GmbH

(Kohtuasi C-276/17)

(2017/C 239/42)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Michael Sieberg

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („etteatamata streik“) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lennu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?
4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu välditavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 18. mail 2017 – Heinz-Gerhard Albrecht versus TUIfly GmbH

(Kohtuasi C-277/17)

(2017/C 239/43)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Heinz-Gerhard Albrecht

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („etteteatamata streik“) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lendu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?
4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu välditavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnustatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 18. mail 2017 – Susanne Meyer jt versus TUIfly GmbH

(Kohtuasi C-278/17)

(2017/C 239/44)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Susanne Meyer, Sophie Meyer, Jan Meyer

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („etteteatamata streik“) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?

3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lendu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?
4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu välditavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 18. mail 2017 – Thomas Kiehl versus TUIfly GmbH

(Kohtuasi C-279/17)

(2017/C 239/45)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Thomas Kiehl

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („etteteatamata streik“) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lendu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?
4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu välditavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 18. mail 2017 – Ralph Eßer
versus TUIfly GmbH**

(Kohtuasi C-280/17)

(2017/C 239/46)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ralph Eßer

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („etteteatamata streik“) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lennu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?
4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu välditavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 18. mail 2017 – Thomas
Schmidt versus TUIfly GmbH**

(Kohtuasi C-281/17)

(2017/C 239/47)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Thomas Schmidt

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („etteteatamata streik“) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lendu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?
4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu välditavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 18. mail 2017 – Werner Ansonge versus TUIfly GmbH

(Kohtuasi C-282/17)

(2017/C 239/48)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Werner Ansonge

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („etteteatamata streik“) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?

3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lendu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?
4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu välditavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 22. mail 2017 – Angelina Fell, Florian Fell, Vincent Fell versus TUIfly GmbH

(Kohtuasi C-290/17)

(2017/C 239/49)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Angelina Fell, Florian Fell, Vincent Fell

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („etteteatamata streik“) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lendu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?
4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu välditavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hannover (Saksamaa) 22. mail 2017 – Helga Jordan-Grompe, Sven Grompe, Yves-Felix Grompe, Justin Joel Grompe versus TUIfly GmbH

(Kohtuasi C-291/17)

(2017/C 239/50)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hannover

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Helga Jordan-Grompe, Sven Grompe, Yves-Felix Grompe, Justin Joel Grompe

Kostja: TUIfly GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa töölt puudumist haigestumise tõttu peetakse vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, peetakse tegutseva lennuettevõtja lendude teostamiseks vajalikest töötajatest olulise osa spontaanset töölt puudumist tööõiguse ja kollektiivlepingute sätete alusel seadustamata töökatkestuse tõttu („etteatamata streik“) vastavalt määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõikele 3 erakorraliseks asjaoluks? Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kui suur peab olema töölt puudumiste määr, et sellist asjaolu eeldada?
3. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, pidi erakorraline asjaolu esinema tühistatud lennu enda puhul või on lennu teostaval lennuettevõtjal õigus koostada majanduslikel kaalutlustel uus lennuplaan?
4. Kas juhul, kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, on oluline erakorralise asjaolu välditavus või erakorralise asjaolu esinemise mõju?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnustatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

23. mail 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Rumeenia

(Kohtuasi C-301/17)

(2017/C 239/51)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Nicolae ja E. Sanfrutos Cano)

Kostja: Rumeenia

Hageja nõuded

— tuvastada ELTL artikli 258 alusel, et kuna Rumeenia ei ole 68 prügila osas täitnud oma kohustust võtta kõik vajalikud meetmed, et sulgeda artikli 7 punkti g ja artikli 13 kohaselt nii kiiresti kui võimalik prügilad, millele ei ole antud artikli 8 kohaselt luba tegevust jätkata, on ta rikkunud kohustusi, mis tulenevad nõukogu 29. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta, artikli 14 punktist b koosmõjus artikliga 13;

— mõista kohtukulud välja Rumeenialt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjoni on esitanud hagi Rumeenia vastu seetõttu, et viimane ei ole 68 prügila osas, millele ei ole antud artikli 8 kohaselt luba tegevust jätkata ja mis tuleb seetõttu vastavalt selle direktiivi artikli 7 punktile g ja artiklile 13 sulgeda, täitnud oma kohustusi, mis tulenevad nõukogu 29. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta, artikli 14 punktist b koosmõjus artikliga 13.

Komisjon kinnitab, et direktiivi 1999/31/EÜ artikkel 14 kehtestab erandina üleminekukorra nendele prügilatele, mis on saanud loa või mis tegutsevad direktiivi ülevõtmise ajal, et hiljemalt 16. juuliks 2009 oleks need prügilad viidud vastavusse uute keskkonnanõuetega, mis on ette nähtud selle direktiivi artiklis 8. Artikli 14 punkt b näeb ette, et prügila vastavusse viimise kava esitamise järel teevad pädevad asutused lõpliku otsuse, kas käitamist võib nimetatud kava ja käesoleva direktiivi alusel jätkata. Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et artikli 7 punkti g ja artikli 13 kohaselt sulgeda nii kiiresti kui võimalik prügilad, millele ei ole antud artikli 8 kohaselt luba tegevust jätkata.

Artikkel 13 sätestab, et prügila või selle osa võib lugeda lõplikult suletuks, kui pädev asutus on teinud lõpliku kohapealse kontrolli, hinnanud kõiki käitaja esitatud aruandeid ja andnud käitajale loa prügila sulgeda.

Komisjon väidab, et hagiavalduses osutatud 68 prügila kohta ei ole Rumeenia esitanud teavet, mis võimaldaks tal kontrollida, kas need prügilad on suletud ja kas sulgemisprotsess toimus tegelikult vastavalt direktiivis 1999/31/EÜ sätestatud nõuetele. Selle kohta märgib komisjon, et direktiivis ette nähtud kohustuste täitmise põhjendamisel ei saa Rumeenia tugineda puhtalt siseriiklikele asjaoludele, nagu ettevõtja maksujõuetus, omandivaidlused, pooleli olev haldusmenetlus või kohalike ametiasutuste vastutus.

Direktiivi siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaeg lõppes 16. juulil 2009.

George Haswani 26. mail 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 22. märtsi 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-231/15: Haswani versus nõukogu

(Kohtuasi C-313/17 P)

(2017/C 239/52)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: George Haswani (esindaja: advokaat G. Karouni)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

— Tühistada Üldkohtu 22. märtsi 2017. aasta kohtuotsuse (kohtuasi T-231/15) punktid 39–47, milles tunnistatakse vastuvõetamatuks nõue tühistada nõukogu 27. mai 2016. aasta otsus (ÜVJP) 2016/850, millega muudetakse otsust 2013/255/ÜVJP, mis käsitleb Süüria vastu suunatud piiravaid meetmeid⁽¹⁾, ja nõukogu 27. mai 2016. aasta rakendusmäärus (EL) 2016/840, millega rakendatakse määrust (EL) nr 36/2012, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses olukorraga Süürias⁽²⁾, ja selle kohtuotsuse resolutsiooni punktid 1, 3, 4 ja 5;

— Seetõttu anda korraldus kustutada George Haswani nimi eespool viidatud aktide lisadest;

— Kohtuasja lahendades tühistada otsus 2015/1836⁽³⁾ ja rakendusmäärus 2015/1828⁽⁴⁾;

- Kohtuasja lahendades mõista nõukogult välja 700 000 eurot kogu tekkinud kahju hüvitamiseks;
- Tühistada vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni punktid 4 ja 5 ja kohtuotsuse punktid 91–93 osas, milles jäetakse George Haswani kanda tema enda kohtukulud ja mõistetakse temalt välja ka kaks kolmandikku nõukogu kohtukuludest;
- Mõista vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõikele 4 kõik kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide käsitleb õigusnormi rikkumist, kuna Üldkohus tunnistas oma otsuse punktides 39–47, et tema kodukorra artikli 86 lõike 4 alusel on vastuvõetamatud nõuded tühistada otsus 2016/850 ja rakendusmäärus 2016/840, mille G. Haswani esitas oma teises muutmisavalduses. Kõnealune õigusnormi rikkumine on eriti märgatav vaidlustatud kohtuotsuse punktis 45.

Teine väide käsitleb õigusnormi rikkumist, kuna Üldkohus järeldas oma otsuse punktides 39–47 ja täpsemalt punktis 47, et kuna tema kodukorra artikli 86 lõikes 4 mainitud ettekirjutusi ei ole järgitud, võib ta vastuvõetamatuse tõttu lükata tagasi muutmisavalduse nõuded, ilma et ta isegi hindaks, kas kohtusekretär saatis hagejale nõude puudused kõrvaldada või mitte.

Kolmas väide käsitleb õigusnormi rikkumist vaidlustatud kohtuotsuse punktides 39–47 ja eelkõige punktis 46, kuna Üldkohus järeldas, et G. Haswani pidi muutmisavalduses peale muudetud nõuete esitama ka uuesti muudetud väited.

Neljandaks saab Euroopa Kohus oma õiguse raames kohtuasi lahendada üksnes tuvastada, et on õigusvastane 2015. aasta otsus ja rakendusmäärus (2015/1836 ja 2015/1828), millega külmutatakse Süürias tegutsevate mõjuvõimsate äriteeste ja –naiste rahalised vahendid ja majandusressursid.

⁽¹⁾ ELT 2016, L 141, lk 125.

⁽²⁾ ELT 2016, L 141, lk 30.

⁽³⁾ ELT 2015, L 266, lk 75.

⁽⁴⁾ ELT 2015, L 266, lk 1.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 1. juuni 2017. aasta otsus – Changmao Biochemical Engineering versus nõukogu

(Kohtuasi T-442/12) ⁽¹⁾

(Dumping — Hiinast pärit viinhappe import — Lõpliku dumpinguvastase tollimaksu muutmine — Osaline vahepealne läbivaatamine — Turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatus — Kulutused tähtsamatele sisenditele, mis peegeldavad suures osas turuväärtusi — Asjaolude muutumine — Põhjendamiskohustus — Turumajanduse tingimustes tegutseva ettevõtja staatuse kohta otsuse vastuvõtmise tähtaeg — Kaitseõigused — Määruse (EÜ) nr 1225/2009 artikli 20 lõige 2)

(2017/C 239/53)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd (Changzhou, Hiina) (esindajad: advokaadid E. Vermulst, S. van Cutsem, F. Graafsma ja J. Cornelis)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu (esindajad: S. Boelaert, keda abistasid advokaat G. Berrisch ja *barrister* N. Chesaites, hiljem advokaat G. Berrisch ja *solicitor* B. Byrne ning lõpuks advokaat N. Tuominen)

Kostja toetuseks menetlusse astujad: Euroopa Komisjon (esindajad: M. França ja A. Stobiecka-Kuik, hiljem M. França ja J.-F. Brakeland) ja Distillerie Bonollo SpA (Formigine, Itaalia), Industria Chimica Valenzana SpA (Borgoricco, Itaalia), Distillerie Mazzari SpA (Sant'Agata sul Santerno, Itaalia), Caviro Distillerie Srl (Faenza, Itaalia) ning Comercial Química Sarasa, SL (Madrid, Hispaania) (esindaja: *solicitor* R. MacLean)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada nõukogu 26. juuni 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 626/2012, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 349/2012, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit viinhappe impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (ELT 2012, L 182, lk 1), hagejale kohaldatavas osas.

Resolutsioon

1. Tühistada nõukogu 26. juuni 2012. aasta rakendusmäärus (EL) nr 626/2012, millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 349/2012, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit viinhappe impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks, Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd-le kohaldatavas osas.
2. Jätta Euroopa Liidu Nõukogu tema enda kanda ning mõista temalt välja pool Changmao Biochemical Engineeringu kohtukuludest.
3. Jätta pool Changmao Biochemical Engineeringu kohtukuludest tema enda kanda.
4. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.
5. Jätta Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl-i ja Comercial Química Sarasa, SL-i kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 366, 24.11.2012.

Üldkohtu 8. juuni 2017. aasta otsus – Groupe Léa Nature versus EUIPO – Debonair Trading Internacional (SO'BiO étic)

(Kohtuasi T-341/13 RENV) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi SO'BiO étic taotlus — Varasem Euroopa Liidu ja siseriiklik sõnamärk SO...? — Suhtelised keeldumispõhjused — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b — Maine kahjustamine — Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõige 5)

(2017/C 239/54)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Groupe Léa Nature SA (Périgny, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat S. Arnaud)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: D. Gája)

Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetluse astuja Üldkohtus: Debonair Trading Internacional Lda, (Funchal, Portugal) (esindaja: barrister T. Alkin)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 26. märtsi 2013. aasta otsuse (asi R 203/2011-1) peale, mis käsitleb Debonair Trading Internacionali ja Groupe Léa Nature'i vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Groupe Léa Nature SA kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) ning Üldkohtu ja Euroopa Kohtu menetluses menetluse astuja poolt kantud kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 260, 7.9.2013.

Üldkohtu 7. juuni 2017. aasta otsus – Guardian Europe versus Euroopa Liit

(Kohtuasi T-673/15) ⁽¹⁾

(Lepinguväline vastutus — Liidu esindamine — Aegumine — Lõplikuks muutunud otsuse õiguslike tagajärgede olematuks muutmine — Hagiavalduse täpsustamine — Vastuvõetavus — Põhiõiguste harta artikkel 47 — Kohtulahendi tegemise mõistlik aeg — Võrdne kohtlemine — Varaline kahju — Kantud kahju — Saamata jäänud tulu — Mittevaraline kahju — Põhjuslik seos)

(2017/C 239/55)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Guardian Europe Sàrl (Bertrange, Luksemburg) (esindajad: advokaat F. Louis ja solicitor C. O'Daly)

Kostjad: Euroopa Liit, esindajad: Euroopa Komisjon (esindajad: N. Khan, A. Dawes ja P. van Nuffel), ja Euroopa Liidu Kohus (esindajad: J. Inghelram ja K. Sawyer)

Ese

ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue mõista välja hüvitis kahju eest, mis hagejal väidetavalt tekkis esiteks menetluse kestuse tõttu kohtuasjas, milles tehti 27. septembri 2012. aasta kohtuotsus Guardian Industries ja Guardian Europe vs. komisjon (T-82/08, EU:T:2012:494), ning teiseks võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise tõttu komisjoni 28. novembri 2007. aasta otsuses K(2007) 5791 (lõplik) [ELTL] artiklis [101] ja EMP lepingu artiklis 53 sätestatud menetluse kohta (juhtum COMP/39165 – Lehtklaas) ja 27. septembri 2012. aasta kohtuotsuses Guardian Industries ja Guardian Europe vs. komisjon (T-82/08, EU:T:2012:494).

Resolutsioon

1. Mõista Euroopa Liidult, mida esindab Euroopa Liidu Kohus, välja 654 523,43 euro suurune hüvitis Guardian Europe Sàrlile varalise kahju eest, mis sellele äriühingule tekkis lahendi tegemise mõistliku aja ületamise tõttu kohtuasjas, milles tehti 27. septembri 2012. aasta kohtuotsus Guardian Industries ja Guardian Europe vs. komisjon (T-82/08, EU:T:2012:494). See hüvitis arvutatakse alates 27. juulist 2010 kuni käesoleva kohtuotsuse kuulutamiseni ümber tasandusintressiga, mille määr on aastane inflatsioonimäär, mille on kõnesoleva ajavahemiku kohta tuvastanud Eurostat (Euroopa Liidu Statistikaamet) liikmesriigis, kus see äriühing on asutatud.
2. Mõista lisaks punktis 1 viidatud hüvitisele alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisest kuni nimetatud hüvitise täieliku tasumiseni välja viivitusintress Euroopa Keskpanga (EKP) poolt oma peamiste refinantseerimistingute jaoks kehtestatud intressimäära alusel, mida on suurendatud kahe protsendipunkti võrra.
3. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
4. Mõista liidu, mida esindab Euroopa Komisjon, kohtukulud välja Guardian Europe'ilt.
5. Jätta ühelt poolt Guardian Europe'i ja teiselt poolt liidu, mida esindab Euroopa Liidu Kohus, kohtukulud nende endi kanda.

(¹) ELT C 59, 15.2.2016.

Üldkohtu 7. juuni 2017. aasta otsus – Blaž Jamnik ja Blaž versus parlament

(Kohtuasi T-726/15) (¹)

(Teenuste hanked — Kinnisvaraleping — Hankemenetlus — Väljakuulutamisetähtaajade tähtsusega hankemenetlus — Ruumid Euroopa Liidu majale Ljubljanas — Pakkumuse tagasilükkamine pärast kohaliku turu-uuringu tegemist — Lepingu sõlmimine teise pakkujaga — Pakkumusele lisatud dokumentide uurimata jätmine — Õigusnormi rikkumine — Ilmne hindamisviga)

(2017/C 239/56)

Kohtumenetluse keel: sloveeni

Pooled

Hagejad: Jožica Blaž Jamnik ja Brina Blaž (Ljubljana, Sloveenia) (esindaja: advokaat D. Mihevc)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: V. Naglič, P. López-Carceller ja B. Simon)

Ese

Esimese võimalusena ETL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada parlamendi 12. oktoobri 2015. aasta otsus, millega lükati pärast kohaliku turu-uuringu tegemist tagasi hagejate pakkumus kinnisvarahankes INLO.AO-2013-051-LUX-UGIMBI-06, mis puudutas Euroopa Liidu tulevast maja Ljubljanas, ja otsus sõlmida hankeleping teise pakkujaga, ning teise võimalusena ETL artikli 268 alusel esitatud nõue hüvitada kahju, mida hagejad väidetavalt kandsid.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Jožica Blaž Jamnikult ja Brina Blažilt.

(¹) ELT C 98, 14.3.2016.

Üldkohtu 8. juuni 2017. aasta otsus – AWG versus EUIPO – Takko (Southern Territory 23°48'25"S)**(Kohtuasi T-6/16) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Euroopa Liidu sõnamärk Southern Territory 23°48'25"S — Varasem Euroopa Liidu sõnamärk SOUTHERN — Suhteline keeldumispõhjus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b ja artikli 53 lõike 1 punkt a)**

(2017/C 239/57)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled*Hageja:* AWG Allgemeine Warenvertriebs GmbH (Köngen, Saksamaa) (esindaja: advokaat T. Sambuc)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: A. Schifko)*Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas:* Takko Holding GmbH (Telgte, Saksamaa)**Ese**

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 10. novembri 2015. aasta otsuse (asi R 735/2015-4) peale, mis käsitleb Takko Holdingu ja AWG vahelist kaubamärgi kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta AWG Allgemeine Warenvertriebs GmbH kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 98, 14.3.2016.

Üldkohtu 8. juuni 2017. aasta otsus – Kaane American International Tobacco versus EUIPO – Global Tobacco (GOLD MOUNT)**(Kohtuasi T-294/16) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk — Tühistamismenetlus — Euroopa Liidu kujutismärk GOLD MOUNT — Kaubamärgi tegelikult kasutusele võtmata jätmine — Kaubamärgi kasutusele võtmata jätmiseks mõjuva põhjuse puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 51 lõike 1 punkt a)**

(2017/C 239/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled*Hageja:* Kaane American International Tobacco Company FZE, varem Kaane American International Tobacco Co. Ltd. (Jebel Ali, Araabia Ühendemiraadid) (esindajad: advokaadid G. Hinarejos Mulliez ja I. Valdelomar)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: H. O'Neill)*Teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtu:* Global Tobacco FZCO (Dubai, Araabia Ühendemiraadid) (esindajad: *solicitor* G. Hussey ja *barrister* B. Brandreth)**Ese**

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 8. aprilli 2016. aasta otsuse (asi R 1857/2015-4) peale, mis käsitleb Global Tobacco ja Kaane American International Tobacco vahelist tühistamismenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Kaane American International Tobacco Company FZE-lt.

(¹) ELT C 279, 1.8.2016.

15. aprillil 2017 esitatud hagi – Mémora Servicios Funerarios versus EUIPO – Chatenoud (MEMORAME)**(Kohtuasi T-221/17)**

(2017/C 239/59)

*Hagiavalduse keel: hispaania***Pooled**

Hageja: Mémora Servicios Funerarios SLU (Zaragoza, Hispaania) (esindajad: advokaadid C. Marí Aguilar ja J. Gallego Jiménez)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Georges Chatenoud (Thiviers, Prantsusmaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: teine menetluspool apellatsioonikojas

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „MEMORAME“ – registreerimistaotlus nr 12 929 071

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 10. veebruari 2017. aasta otsus asjas R 1308/2016-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada EUIPO 10. veebruari 2017. aasta otsus asjas R 1308/2016-4, millega rahuldatakse osaliselt ELi kaubamärgi „MEMORAME“ taotlus nr 12 929 071, ja jätta sellest tulenevalt täies ulatuses rahuldamata ELi kaubamärgi „MEMORAME“ taotlus nr 12 929 071;
- mõista vastavalt määruse artikli 87 lõigetele 2 ja 3 hageja kulud välja kostjalt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b ja artikli 8 lõike 5 rikkumine;
- Hageja rõhutab, et kostja apellatsioonikoda ei võtnud nõuetekohaselt arvesse asjaolu, et vastulause aluseks olev kaubamärk „MEMORA“ on Euroopa Liidu territooriumil eriti tuntud.

30. aprillil 2017 esitatud hagi – Metrans versus komisjon ja INEA**(Kohtuasi T-262/17)**

(2017/C 239/60)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Metrans a.s. (Praha, Tšehhi Vabariik) (esindaja: advokaat A. Schwarz)

Kostja: Euroopa Komisjon ning Innovatsiooni ja Võrkude Rakendusamet (INEA)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada viivitamatult komisjoni 5. augusti 2016. aasta rakendusotsuse, millega kinnitatakse liidu finantsabi saavate projektide nimekiri Euroopa ühendamise rahastu (CEF) transpordivaldkonna mitmeaastase tööprogrammi alusel 5. novembril 2015 välja kuulutatud projektikonkursside tulemusel, lisas koodi all 2015-CZ-TM-0330-M kirjeldatud komponent nimetusega Multimodal Container Terminal Paskov, Phase III (Paskovi multimodaalne konteinerterminal, 3. etapp) ning koodi all 2015-CZ-TM-0406-W kirjeldatud komponent nimetusega Intermodal Terminal Melnik, Phases 2 and 3 (Melniku ühendveoterminaal, 2. ja 3. etapp);
- tühistada, või teise võimalusena tunnistada kehtetuks Euroopa ühendamise rahastu (CEF) transpordivaldkonna nr INEA/CEF/TRAN/M2015/1133813 toetusleping, mis on sõlmitud Innovatsiooni ja Võrkude Rakendusameti (INEA) ja Advanced World Transport a.s. (AWT) vahel (seoses tegevuskavaga 2015-CZ-TM-0330-M nimetusega Multimodal Container Terminal Paskov), või kohustada INEA-d lõpetama nimetatud lepingu Paskovi osas;
- tühistada või teise võimalusena tunnistada kehtetuks Euroopa ühendamise rahastu (CEF) transpordivaldkonna nr INEA/CEF/TRAN/M2015/1138714 toetusleping, mis on sõlmitud Innovatsiooni ja Võrkude Rakendusameti (INEA) ja České přístavy, a.s. (Tšehi sadamad) vahel (seoses tegevuskavaga 2015-CZ-TM-0406-W nimetusega Intermodal Terminal Melnik, Phases 2 ja 3), või kohustada INEA-d lõpetama nimetatud lepingu Melniku osas;
- mõista hageja kohtukulud välja Innovatsiooni ja Võrkude Rakendusametilt ning komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimese väite kohaselt rikub vaidlustatud meede EL lepingute aluspõhimõtteid, mis puudutavad vaba turumajanduse ja siseturu konkurentsi kaitset.
 - Hageja väidab muu hulgas, et siseturu rajamine ja selle toimimise tagamine on need aluspõhimõtted ja kohustused, millel liit põhineb (ELTL artikkel 26). Iga liidu võetav meede peab olema selle aluspõhimõttega kooskõlas ning iga sellega vastuolus olev meede peab olema alati vastu võetud proportsionaalselt ja subsidiaarselt.
2. Teise väite kohaselt rikub vaidlustatud meede ELTL artiklit 93 ja muid ELTL artikleid (artiklid 3, 26, 93, 107, 119, artikli 170 lõige 2, artikli 171 lõige 1, protokoll nr 8 artiklit 1 ja protokoll 27).
 - Hageja väidab muu hulgas, et vaidlustatud meede kujutab endast abi, mis ei vasta transpordi koordineerimise vajadusele.
3. Kolmanda väite kohaselt rikub vaidlustatud meede määrust (EL) nr 1316/2013 ja määrust (EL) nr 1315/2013 ja alamakte.
 - Hageja väidab muu hulgas, et toetuste andmine ei vastanud kõikidele eeltingimustele (isegi kui see oli kooskõlas muude liidu õigusaktidega) ning seega ei olek pidanud toetusi andma.

3. mail 2017 esitatud hagi – SD versus EIGE

(Kohtuasi T-263/17)

(2017/C 239/61)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: SD (esindajad: advokaadid L. Levi ja A. Blot)

Kostja: Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituut (EIGE)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada EIGE 26. augustil 2016 vaikimisi tehtud otsus, millega jäeti rahuldamata hageja 26. aprilli 2016. aasta taotlus pikendada tema töölepingut teist korda;
- tühistada vajalikus ulatuses ka EIGE 20. jaanuari 2017. aasta otsus, mis tehti hagejale teatavaks 23. jaanuaril 2017 ja millega jäeti rahuldamata vaie, mille hageja esitas 3. oktoobril 2016 EIGE vaikimisi tehtud otsuse peale;
- mõista hagejale välja hüvitis tekitatud varalise ja mittevaralise kahju eest;
- hüvitada kõik käesolevas menetluses tekkinud kulud.

Väited ja peamised argumendid

Hageja põhjendab hagi kolme väitega.

1. Esimene väide, et on rikutud põhjendamiskohustust ja sellest tulenevalt hea halduse põhimõtet.
 - Kostja ei teinud hagejale põhjendatud otsust tema taotluse ja hilisema kaebuse sisu kohta. Põhjenduste täielik esitamata jätmine rikub põhjendamiskohustust ja hea halduse põhimõtet.
2. Teine väide, et on rikutud Euroopa Liidu muude teenistujate teenistustingimuste artiklit 8 ning EIGE 28. juuli 2014. aasta otsust nr 82, mis käsitleb ajutiste ja lepinguliste teenistujate suhtes kohaldatavat lepingu pikendamise/pikendamata jätmise menetlust (edaspidi „otsus 82“).
 - Kostja ei teostanud õigesti kaalutusõigust, mis on talle antud eespool nimetatud sätetega, ega analüüsinud täielikult ja põhjalikult kõiki asjakohaseid fakte.
3. Kolmas väide, et on rikutud menetlusnorme, sealhulgas otsuses 82 sätestatud sisemisi menetlusnorme, ning samuti kaitseõigusi, õigust olla ära kuulatud, hea halduse põhimõtet ja hoolitsemiskohustust.
 - Kostja mitte ainult ei eiranud otsusest 82 tulenevat menetlust, vaid ei kuulunud tegelikult hageja seisukohti ära ka ühelgi muul viisil. Seega ei hankinud kostja enne 26. augusti 2016. aasta otsuse tegemist hagejalt asjakohast teavet tema huvide kohta ega võimaldanud hagejal oma kaitset korralikult ette valmistada.

10. mail 2017 esitatud hagi – Michela Curto versus parlament

(Kohtuasi T-275/17)

(2017/C 239/62)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Michela Curto (Genova, Itaalia) (esindajad: advokaadid L. Levi ja C. Bernard-Glanz)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 30. juuni 2016. aasta vaidlustatud otsus, millega jäeti hageja abitaotlus rahuldamata, ning vajalikus ulatuses kaebuse rahuldamata jätmise otsus;
- mõista kostjalt hageja kasuks mittevaralise kahju hüvitamiseks välja 10 000 eurot või muu summa, mis kohus sobivaks peab, koos seaduses ette nähtud intressiga kuni nimetatud summa täieliku tasumiseni;

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et on tehtud ilmne hindamisviga

— Hageja väidab, et kostja tegi vea, kui ta leidis, et vaidlusalune tegevus ei olnud pahatahtlik, ning kui ta leidis, et see ei kahjustanud hageja isiksust, vääriskust või tema füüsilist või psühholoogilist terviklikkust.

2. Teine väide, et on rikutud personalieeskirjade artiklit 24 ja abistamiskohustust

— Hageja väidab muu hulgas, et kostja ei käsitlenud hageja abitaotlust tõsiselt ja kiiresti, nagu kohtupraktikas nõutakse.

15. mail 2017 esitatud hagi – Keolis CIF jt versus komisjon

(Kohtuasi T-289/17)

(2017/C 239/63)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Keolis CIF (Le Mesnil-Amelot, Prantsusmaa), Keolis Val d'Oise (Bernes-sur-Oise, Prantsusmaa), Keolis Seine Sénart (Draveil, Prantsusmaa), Keolis Seine Val de Marne (Athis-Mons, Prantsusmaa), Keolis Seine Esonne (Ormoy, Prantsusmaa), Keolis Vélizy (Versailles, Prantsusmaa), Keolis Yvelines (Versailles) ja Keolis Versailles (Versailles) (esindajad: advokaadid D. Epaud ja R. Sermier)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

— esimese võimalusena tühistada osaliselt Euroopa Komisjoni 2. veebruari 2017. aasta otsus riigiabi kohta SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), mida Prantsusmaa andis Ile-de-France'i piirkonnas ühistranspordiettevõtjatele, osas, milles selle otsuse artiklis 1 on järeltatud, et abikava rakendati „ebaseaduslikult“, samas kui tegemist oli olemasoleva abi korraga;

— teise võimalusena tühistada osaliselt Euroopa Komisjoni 2. veebruari 2017. aasta otsus riigiabi kohta SA.26763 2014/C (ex 2012/NN), mida Prantsusmaa andis Ile-de-France'i piirkonnas ühistranspordiettevõtjatele, osas, milles selle otsuse artiklis 1 on järeltatud, et abikava rakendati ebaseaduslikult ajavahemikus enne 25. novembrit 1998;

— mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kaks väidet.

1. Esimene väide, mis on esitatud esimese võimalusena, tugineb asjaolule, et kõnealust piirkondlikku abikava ei rakendatud ebaseaduslikult, kuna sellest ei tulnud eelnevalt teavitada. Piirkondlik abikava on nimelt olemasolev abi ELTL artikli 108 lõike 1 ja nõukogu 13. juuli 2015. aasta määruse (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks (ELT 2015, L 248, lk 9) (edaspidi „määrus 2015/1589“), artikli 1 punkti b ja VI peatüki sätete tähenduses. Olemasoleva abi suhtes kohaldatavate eeskirjade kohaselt ei ole selle rakendamine ebaseaduslik, kuna komisjon võib vajadusel vaid ette näha tarvilikud meetmed selle arendamiseks või kaotamiseks tulevikus.

2. Teine väide, mis on esitatud teise võimalusena, tugineb asjaolule, et isegi kui kõnealune abikava ei kujuta endast olemasolevat abi, ei oleks komisjon tohtinud uurimist teostades minna kaugemale kui 10 aastat enne 25. novembrit 2008, mil komisjon saatis Prantsuse ametivõimudele teabenõude. Nimelt näeb määruse 2015/1589 artikkel 17 ette, et kümneaastane tähtaeg katkeb üksnes komisjoni või tema palvel tegutseva liikmesriigi võetava meetmega. Nii leiavad hagejad, et komisjon tohtis seega oma uurimist teostades minna kuni 25. novembrini 1998.

15. mail 2017 esitatud hagi – 15. mail 2017 Buck-Chemie versus EUIPO (Vesiklosetiseadme loputusvahendi kujutis)

(Kohtuasi T-296/17)

(2017/C 239/64)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Buck-Chemie GmbH (Herrenberg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid C. Schultze, J. Ossing, R.-D. Härer, C. Weber, H. Ranzinger, C. Brockmann ja C. Gehweiler)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse disainilahenduse omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune disainilahendus: ELi disainilahendus nr 1663618-0003

Vaidlustatud otsus: EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 8. märtsi 2017. aasta otsus asjas R 2113/2015-3

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud ja apellatsioonikoja menetluse kulud välja hagejalt ja teiselt menetluspoolt apellatsioonikojas.

Väited

- Määruse nr 6/2002 artiklite 62 ja 63 rikkumine;
- määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punktide a ja b rikkumine;
- määruse nr 6/2002 artikli 3 punkti a rikkumine;
- määruse nr 6/2002 artikli 4 lõike 1 rikkumine;
- määruse nr 6/2002 artiklite 5 ja 6 rikkumine.

29. mail 2017 esitatud hagi – Martinair Holland versus komisjon

(Kohtuasi T-323/17)

(2017/C 239/65)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Martinair Holland NV (Haarlemmermeer, Madalmaad) (esindaja: advokaat M. Smeets)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 17. märtsi 2017. aasta otsus C(2017) 1742 final seoses ETL artikli 101, EMP lepingu artikli 53 ja Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhustranspordi alase kokkuleppe artikli 8 kohaldamise menetlusega (juhtum nr AT/39258 – Lennulast) tervikuna, omavoli lubamatuse ja võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise tõttu (esimene väide); pädevuse puudumise tõttu lennutranspordi üle EMP välistest lennujaamadest EMPs asuvatesse lennujaamadesse (teine väide) (esimese võimalusena), või
- tühistada vaidlustatud otsuse artikli 1 lõike 2 punkt d ja artikli 1 lõike 3 punkt d, kui võrd nendes sätetes järeldatakse, et hageja pani toime rikkumise seoses lennutranspordiga EMP välistest lennujaamadest EMPs asuvatesse lennujaamadesse (teine väide) (teise võimalusena), ja
- tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 1 ja artikli 1 lõike 1 punkt d, artikli 1 lõike 2 punkt d, artikli 1 lõike 3 punkt d ning artikli 1 lõike 4 punkt d, kui võrd nendes järeldatakse, et üks ja jätkuv rikkumine hõlmas vahendustasude maksmata jätmist (kolmas väide), ja
- mõista käesoleva menetluse kohtukulud välja komisjonilt, juhul kui Üldkohus tühistab vaidlustatud otsuse tervikuna või osaliselt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et rikuti omavoli lubamatuse ja võrdse kohtlemise põhimõtet.

- Hageja väidab, et vaidlustatud otsus rikub omavoli lubamatuse põhimõtet, kuna see jätab vaidlustatud otsuse resolutsioonist välja ettevõtjad, kes selle otsuse põhjendava osa kohaselt on võtnud osa samast tegevusest kui vaidlustatud otsuse adreassaadid.
- Hageja väidab veel, et vaidlustatud otsus rikub võrdse kohtlemise põhimõtet, kuna see karistab hagejat rikkumise eest, määrab talle trahvi ja esitab tema vastu tsiviilõigusliku nõude, samas kui resolutsioonist on välja jäetud need ettevõtted, mis põhjendava osa kohaselt on võtnud osa samast tegevusest kui vaidlustatud otsuse adreassaadid.

2. Teine väide, et puudus pädevus lennulasiveo üle EMP välistest lennujaamadest EMPs asuvatesse lennujaamadesse.

- Hageja väidab, et vaidlustatud otsus tugineb vääralt eeldusel, et lennutranspordi EMP välistest lennujaamadest EMPs asuvatesse lennujaamadesse puudutav üks ja jätkuv rikkumine viidi ellu EMPs.
- Hageja väidab veel, et vaidlustatud otsus tugineb vääralt eeldusel, et lennutranspordi EMP välistest lennujaamadest EMPs asuvatesse lennujaamadesse puudutav üks ja jätkuv rikkumine mõjutas oluliselt, vahetult ja ootuspäraselt konkurentsi EMPs.

3. Kolmas väide, et põhjendused jäeti esitamata ning tehti ilmne hindamisviga järeldades, et vahendustasude maksmata jätmise on rikkumise eraldiseisev osa.

- Hageja väidab, et need kaks eeldust, millele vaidlustatud otsus tugineb, et määratleda vahendustasude maksmata jätmise kui rikkumise eraldiseisev element, on asjaomase tootmisharu majanduslikku ja õiguslikku konteksti arvesse võttes vastuolulised.
- Hageja väidab veel, et vahendustasude maksmata jätmise ei ole eristatav kütuse ja ohutuse lisatasu puudutavast praktikast ega kujuta endast rikkumise eraldiseisvat osa.

29. mail 2017 esitatud hagi – SAS Cargo Group jt versus komisjon**(Kohtuasi T-324/17)**

(2017/C 239/66)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hagejad: SAS Cargo Group A/S (Kastrup, Taani), Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden (Stockholm, Rootsi), SAS AB (Stockholm) (esindajad: advokaadid B. Creve, M. Kofmann ja G. Forwood ning *barrister* J. Killick)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 17. märtsi 2017. aasta otsus C(2017) 1742 final seoses ETL artikli 101, EMP lepingu artikli 53 ja Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhutranspordi alase kokkuleppe artikli 8 kohaldamise menetlusega (juhtum nr AT.39258 – Lennulast) tervikuna või osaliselt;
- teise võimalusena vähendada hagejatele määratud trahvi määra;
- võtta nõutud menetlust korraldavad meetmed või menetlustoimingud või kõik muud meetmed, mida Üldkohus peab vajalikuks, ja
- mõista käesoleva menetluse kulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad viis väidet.

1. Esimene väide, et rikuti hagejate kaitseõigusi ja poolte võrdsuse põhimõtet, kui hagejatele keelduti andmast luba tutvuda asjakohaste, nii süüid kui ka süütust tõendavate tõenditega, seal hulgas nendega, mille komisjon sai pärast oma vastuväidetest teatamist.
2. Teine väide, et puudus pädevus ETL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 kohaldamiseks EMPsse sissetuleva lennulasti teenustele ega ka ühendustele Šveitsi ja kolme EL/EMPst väljaspool asuva riigi vahel.
3. Kolmas väide, et komisjoni tegi vea tõendeid hinnates ja oma järelduses, et see tõendab hageja osalemist või teadlik olemist üldisest ühest ja jätkuvast rikkumisest, mis vaidlustatud otsuses tuvastati.
4. Neljas väide, et rikuti ETL artiklit 266, EL põhiõiguste harta artiklit 17 ja ETL artikli 296 lõiget 2, kuna vaidlustatud otsuses puudub sisuline ühtsus, täpsemalt seoses vastutuse omistamisega väidetava rikkumise eest.
5. Viies väide, et komisjon tegi hagejatele trahvi määramisel vea, kuna nemad ei saa olla vastutavad väidetava rikkumise eest, ja igal juhul tegi komisjon vea trahvi arvutamisel müügiväärtuste, SAS Cargo eriomast olukorda puudutava raskusastme teguri, kestuse, rikkumise korduvuse ja erinevate kergendavate asjaolude osas; sellisena tuleks trahv tühistada või teise võimalusena seda oluliselt vähendada.

29. mail 2017 esitatud hagi – Koninklijke Luchtvaart Maatschappij versus komisjon**(Kohtuasi T-325/17)**

(2017/C 239/67)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (Amstelveen, Madalmaad) (esindaja: advokaat M. Smeets)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 17. märtsi 2017. aasta otsus C(2017) 1742 final seoses ELTL artikli 101, EMP lepingu artikli 53 ja Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhutranspordi alase kokkuleppe artikli 8 kohaldamise menetlusega (juhtum nr AT.39258 – Lennulast) tervikuna omavoli lubamatuse ja võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise tõttu (esimene väide); pädevuse puudumise tõttu lennutranspordi üle EMP välistest lennujaamadest EMPs asuvatesse lennujaamadesse (teine väide) (esimese võimalusena); EL põhiõiguste harta artikli 49, ELTL artikli 101, EMP lepingu artikli 53 ja Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhutranspordi alase kokkuleppe⁽¹⁾ artikli 8 rikkumise tõttu (neljas väide) (esimese võimalusena); või
- tühistada vaidlustatud otsuse artikli 1 lõike 2 punkt d ja artikli 1 lõike 3 punkt d, kuivõrd nendes sätetes järeldatakse, et hageja pani toime rikkumise seoses lennutranspordiga EMP välistest lennujaamadest EMPs asuvatesse lennujaamadesse (teine väide) (teise võimalusena), ja
- tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 1 ja artikli 1 lõike 1 punkt d, artikli 1 lõike 2 punkt d, artikli 1 lõike 3 punkt d ning artikli 1 lõike 4 punkt d, kuivõrd nendes järeldatakse, et üks ja jätkuv rikkumine hõlmas vahendustasude maksmata jätmist (kolmas väide), ja
- kolmanda võimalusena, kui Üldkohus ei tühista vaidlustatud otsust tervikuna (esimene, teine ja neljas väide), teostada oma täielikku pädevust, et vähendada vaidlustatud otsuse artikli 3 punktides c ja d hagejale määratud trahvi (esimene, teine, kolmas ja neljas väide) ja lõpetuseks
- jätta käesoleva menetluse kohtukulud komisjoni kanda juhul, kui Üldkohus tühistab vaidlustatud otsuse tervikuna või osaliselt või vähendab trahvi.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et rikuti omavoli lubamatuse ja võrdse kohtlemise põhimõtet.

- Hageja väidab, et vaidlustatud otsus rikub omavoli lubamatuse põhimõtet, kuna see jätab vaidlustatud otsuse resolutsioonist välja ettevõtjad, kes selle otsuse põhjendava osa kohaselt on võtnud osa samast tegevusest kui vaidlustatud otsuse adressaadid.
- Hageja väidab veel, et vaidlustatud otsus rikub võrdse kohtlemise põhimõtet, kuna see karistab hagejat rikkumise eest, määrab talle trahvi ja esitab tema vastu tsiviilõigusliku nõude, samas kui resolutsioonist on välja jäetud need ettevõtted, mis põhjendava osa kohaselt on võtnud osa samast tegevusest kui vaidlustatud otsuse adressaadid.

2. Teine väide, et puudus pädevus lennulastiveo üle EMP välistest lennujaamadest EMPs asuvatesse lennujaamadesse.

- Hageja väidab, et vaidlustatud otsus tugineb vääralt eeldusel, et lennutranspordi EMP välistest lennujaamadest EMPs asuvatesse lennujaamadesse puudutav üks ja jätkuv rikkumine viidi ellu EMPs.
- Hageja väidab veel, et vaidlustatud otsus tugineb vääralt eeldusel, et lennutranspordi EMP välistest lennujaamadest EMPs asuvatesse lennujaamadesse puudutav üks ja jätkuv rikkumine mõjutas oluliselt, vahetult ja ootuspäraselt konkurentsi EMPs.

3. Kolmas väide, et põhjendused jäeti esitamata ning tehti ilmne hindamisviga järeldades, et vahendustasude maksmata jätmise on rikkumise eraldiseisev osa.
- Hageja väidab, et need kaks eeldust, millele vaidlustatud otsus tugineb, et määratleda vahendustasude maksmata jätmise kui rikkumise eraldiseisev element, on asjaomase tootmisharu majanduslikku ja õiguslikku konteksti arvesse võttes vastuolulised.
 - Hageja väidab veel, et vahendustasude maksmata jätmise ei ole eristatav kütuse ja ohutuse lisatasu puudutavast praktikast ega kujuta endast rikkumise eraldiseisvat osa.
4. Neljas väide, et trahv rikub EL põhiõiguste harta artiklis 49, ELTL artiklis 101 ja trahvide arvutamise suunistes ette nähtud trahvide seaduslikkuse ja proportsionaalsuse põhimõtet, ning see on ilmselgelt väär.
- Hageja väidab, et KLM Cargo müügiväärtused, mida rikkumine puudutab, on kütuse ja ohutuse lisatasu, mitte aga KLM Cargo käive tervikuna.
 - KLM Cargo müügiväärtused, millel trahvi põhisumma tugineb, ei peaks hõlmama KLM Cargo müüki väljaspool EMPd.
 - Trahvisumma 15 %-line vähendamine valitsuse sekkumise tõttu ei vasta valitsuse sekkumise tasemele rikkumise ajavahemikul.

⁽¹⁾ Suunised määruse nr 1/2003 artikli 23 lõike 2 punkti a kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta (ELT 2003, C 210, lk 2).

29. mail 2017 esitatud hagi – Air Canada versus komisjon

(Kohtuasi T-326/17)

(2017/C 239/68)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Air Canada (Saint-Laurent, Quebec, Kanada) (esindajad: advokaadid T. Soames, G. Bakker ja I.-Z. Prodromou-Stamoudi ja *barrister* J. Joshua)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 17. märtsi 2017. aasta otsus C(2017) 1742 final seoses ELTL artikli 101, EMP lepingu artikli 53 ja Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhutranspordi alase kokkuleppe artikli 8 kohaldamise menetlusega (juhtum nr AT/39258 – Lennulast) tervikuna või hagejat puudutavas osas;
- tühistada trahv või teise võimalusena oluliselt vähendada selle summat;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

1. Esimene väide, et rikuti kaitseõigusi, õigust olla ära kuulatud ja olulist menetlusnormi.

Hageja sõnul jättis Euroopa Komisjon vastuväidetes ära märkimata kogu juhtumi aluseks oleva teooria, mida vaidlustatud otsuses esimest korda väljendatakse, jättes seega hageja ilma võimalusest end süüdistuste eest kaitsta, ja see on piisav alus vaidlustatud otsuse tühistamiseks tervikuna.

2. Teine väide, et rikuti kaitseõigusi, põhjendamiskohustust ja olulist menetlusnormi.

Hageja sõnul rikkus Euroopa Komisjon hageja kaitseõigusi, kuna komisjon jättis (i) esitamata igasugused või asjakohased põhjendused oma järeldusele ühe ja jätkuva rikkumise kohta kõikidel liinidel; (ii) seaduses nõutava üksikasjalikkusega määratlemata väidetava(te) rikkumis(t)e olemuse ja ulatuse; (iii) korrigeerimata ühe ja jätkuva rikkumise ning nelja eraldiseisva rikkumise vahelise vastuolu, mis viis komisjoni 9. novembri 2010. aasta otsuse C(2010) 7694 final tühistamiseni, ja see on piisav alus vaidlustatud otsuse tühistamiseks tervikuna.

3. Kolmas väide, et tehti ilmne hindamisviga, ja rikuti ilmselgelt õigusnormi seoses asjaoluga et EL/EMP välistel vedajatel on võimatu tegutseda Euroopa-sisestel liinidel.

Hageja väidab, et Euroopa komisjon (i) järeldas vaidlustatud otsuse artikli 1 punktides 1 ja 4 väärtalt, et hageja oli osalenud rikkumises või rikkumistes, EMP-sisestel ning EL-i ja Šveitsi lennujaamade vahelistel liinidel, mille jaoks tal puudus igasugune õiguslik alus lennulasi teenuseid osutada; (ii) jättis tähelepanuta või mõistis valesti lennuliiklusõigusi reguleerivat rahvusvahelist ja EL-i õiguskorda; (iii) kohaldas väärtalt vastavat kohtupraktikat, järeldades, et puuduvad igasugused „ületamatud takistused“, mis takistaksid hagejal osutada teenuseid Euroopa-sisestel liinidel, ja seega määratles hagejat väärtalt kui potentsiaalset konkurenti nendel liinidel. Hageja sõnul on need hindamisvead ja õigusnormide rikkumised, eraldiõdetuna või koos, piisav alus vaidlustatud otsuse tühistamiseks tervikuna, või teise võimalusena selle otsuse artikli 1 lõigete 1 ja 4 tühistamiseks.

4. Neljas väide, et rikuti õigusnormi ja tehti ilmne faktiviga seoses pädevuse küsimusega.

Hageja väidab, et vaidlustatud otsus sisaldab ilmselgeid õigusnormi rikkumisi ja faktivigu, kuna (i) väärtalt tugineti täiesti seaduslikule tegevusele kolmandate riikide liinidel, et tõendada või tuvastada rikkumine Euroopa-sisestel liinidel, mille rikkumist ei saa toime panna (alus vaidlustatud otsuse tühistamiseks tervikuna); (ii) väärtalt eeldati pädevust väidetava kokkumängu üle kolmandate riikide liinidel nn sissetuleva liikluse osas (alus vaidlustatud otsuse tühistamiseks tervikuna või teise võimalusena selle artikli 1 lõigete 2 ja 3 tühistamiseks).

5. Viies väide, et ehti ilmne hindamisviga seoses hageja vastu kasutatud tõenditega.

Hageja sõnul Euroopa Komisjon: (i) jättis üht ja jätkuvat rikkumist puudutavad õigusnormid tõendite osas nõuetekohaselt kohaldamata; (ii) jättis koostamata usaldusväärse tõendite kogumi ega tõendanud õiguslikult piisavalt hagejale ette heidetud asjaolusid, ja (iii) väärtalt keeldus heaks kiitmast hageja kahetsusväärse leebema kohtlemise taotluse tagasivõtmist ja jättis kaalumata selle tagasivõtmise mõju tõenditele, mida kasutati hageja vastu, ja see on piisav alus vaidlustatud otsuse tühistamiseks tervikuna.

6. Kuues väide, et esimese, teise, kolmanda, neljanda ja viienda väite kohaselt palub hageja Üldkohtul tühistada artikli 3 alusel määratud trahv või teise võimalusena oluliselt vähendada trahvisummat, tulenevalt Üldkohtu täielikust pädevusest ELTL artikli 261, määruse 1/2003 artikli 31 ja väljakujunenud kohtupraktika alusel.

26. mail 2017 esitatud hagi – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi versus EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI)

(Kohtuasi T-328/17)

(2017/C 239/69)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nikosia, Küpros) (esindajad: S. Malynicz, QC ja *solicitor* V. Marsland)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: M. J. Dairies EOOD (Sofia, Bulgaaria)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidluslune kaubamärk: sõnalist osa „BBQLOUMI“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 13 069 034

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 16. märtsi 2017. aasta otsus asjas R 497/2016-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

31. mail 2017 esitatud hagi – Cargolux Airlines versus komisjon

(Kohtuasi T-334/17)

(2017/C 239/70)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Cargolux Airlines International SA (Sandweiler, Luksemburg) (esindajad: *solicitor* G. Goeteyn, advokaat E. Aliende Rodríguez ja *barrister* C. Rawnsley)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- juhul, kui Üldkohus rahuldab esimese, teise, kolmanda või neljanda väite, tühistada komisjoni 17. märtsi 2017. aasta otsuse C(2017) 1742 final seoses ELTL artikli 101, EMP lepingu artikli 53 ja Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhustranspordi alase kokkuleppe artikli 8 kohaldamise menetlusega (juhtum nr AT/39258 – Lennulast) artikli 1 lõiked 1 ja 4 tervikuna, Cargoluxi puudutavas osas;
- juhul, kui Üldkohus rahuldab viienda väite,
 - tühistada tervikuna artikli 1 lõige 1, või kui artikli 1 lõige 1 jäetakse tervikuna tühistamata, tühistada artikli 1 lõige 1: (i) ohutuse lisamaksu ja vahendustasusid puudutavas osas; (ii) ajavahemikku 22. jaanuarist 2001 kuni 2002. aasta lõpuni puudutavas osas, ja (iii) mis tahes järelduse osas, et osaleti tegevuses, mille puhul on tegemist keelatud kokkuleppes selle sõna tavatähenduses enne 10. juunit 2005 kõige varem;
 - tühistada tervikuna artikli 1 lõige 2, või kui artikli 1 lõiget 2 ei tühistata, tühistada artikli 1 lõige 2: (i) ohutuse lisatasu ja vahendustasusid puudutavas osas; (ii) mis tahes järelduse osas, et osaleti tegevuses, mille puhul on tegemist keelatud kokkuleppes selle sõna tavatähenduses enne 10. juunit 2005 kõige varem;
- tühistada tervikuna artikli 1 lõiked 3 ja 4.

- juhul, kui Üldkohus rahuldab kuuenda väite, tühistada vaidlustatud otsuse artikli 1 lõiked 2 ja 3 osas, milles järeldatakse, et Cargolux osales mistahes rikkumises seoses sissetulevate liinidega (st kolmandate riikide lennujaamadest EL-is või Islandil või Norras asuvasse lennujaamadesse);
- tühistada Cargoluxile artiklis 3 määratud trahv ja kui Üldkohus jätab trahvi tervikuna tühistamata, sis vähendada oluliselt selle summat, tulenevalt Üldkohtu täielikust pädevusest;
- võtta vajalikud meetmed seoses artikliga 4 Cargoluxi puudutavas osas;
- jätta Cargoluxi kohtukulud komisjoni kanda.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide, et tehti ilmne hindamisviga, kuna komisjon tegutses *ultra vires*, tuginedes tõenditele liinide ja ajavahemike kohta, mille kohta tal pädevus puudus.
 - Hageja väidab, et komisjon laiendas nõuetevastaselt oma pädevuse piire, tuginedes tõenditele, mis olid varasemad kui: (a) 1. mai 2004 seoses EL-i ja kolmandate riikide vaheliste liinidega; (b) 19. mai 2005 seoses EMP (mitte EL-i liikmesriigid) ja kolmandate riikide vaheliste liinidega, ja (c) 1. juuni 2002 seoses EL-i ja Šveitsi vaheliste liinidega, põhjendamaks oma järeldust ELTL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 rikkumise kohta seoses EMP-siseste liinidega.
2. Teine väide, et rikuti olulist menetlusnormi, kaitseõigusi ja tehti ilmne hindamisviga, kuna enne uue otsuse tegemist uute vastuväidete esitamata jätmisega rikkus komisjon olulist menetlusnormi ja hageja kaitseõigusi.
 - Hageja väidab, et komisjon eksis järelduses, et ta ei pea enne vaidlustatud otsuse uuesti tegemist uusi vastuväiteid esitama, rikkudes seega hageja kaitseõigusi.
3. Kolmas väide, et rikuti õigusnormi ja tehti ilmne hindamisviga, kuna komisjon jättis majandusliku ja õigusliku olukorra vajalikud hindamised läbi viimata, et teha õiguspärane järeldus eesmärgil põhineva rikkumise kohta.
4. Neljas väide, et rikuti olulist menetlusnormi, jäeti esitamata põhjendused, rikuti kaitseõigusi ja tehti ilmne viga õiguslike ja faktiliste asjaolude hindamisel, kuna komisjon jättis piisava üksikasjalikkusega määratlemata ELTL artikli 101 ja teiste asjakohaste sätete väidetava rikkumise ulatuse ja parameetrid.
 - Hageja väidab, et ühe ja jätkuva rikkumise mõiste liigne laiendamine on viinud rikkumise ulatuse paratamatu hägustumiseni, mis muudab selle sisu hoomamise võimatuks.
5. Viies väide, et tehti ilmne hindamisviga, kuna komisjon jättis oma järelduse jaoks koostamata usaldusväärse tõendite kogumi ega tõendanud õiguslikult piisavalt nende järelduste aluseks olevaid asjaolusid.
 - Hageja väidab, et vaidlustatud otsus sisaldab faktivigu ja ekslikku hinnangut seoses väidetava ühe ja jätkuva rikkumise kõigi kolme komponendiga (kütuse ja ohutuse lisatasu ning vahendustasud). Hageja sõnul kuritarvitas komisjon ka mõistet „üks ja jätkuv rikkumine“ kui kõikehõlmavat rikkumist, mis võimaldab tal nn tõenditena esitada ebauhthlase kogumi fakte ja kontakte, seal hulgas tegevust, mis on seaduspärane või asjassepuutumatu.
6. Kuues väide, et rikuti õigusnormi, kuna komisjon eeldas väärtalt, et tal on pädevus väidetava konkurentsivastase koordineerimise üle seoses lendudega kolmandate riikide lennujaamadest EMP-s asuvasse lennujaamadesse, ning rikkus õigusnormi, kuna niisugune tegevus ei kuulu ELTL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 territoriaalsesse kohaldamisalasse.

7. Seitsmes väide, et tulenevalt Üldkohtu täielikust pädevusest vaadataks trahv uuesti üle, kuna tehti ilmne hindamisviga ja rikuti proportsionaalsuse põhimõtet.

- Hageja väidab, et komisjon määras vääralt kindlaks müügiväärtused, võttes valesti arvesse sissetulevad lennud ja kõvasti ülehinnates väidetava rikkumise üldist raskust. Hagejaga seoses hindas komisjon vääralt väidetava rikkumise raskust ja kestust ning lükkas ekslikult tagasi kergendavad asjaolud.

30. mail 2017 esitatud hagi – Help – Hilfe zur Selbsthilfe versus komisjon

(Kohtuasi T-335/17)

(2017/C 239/71)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Help – Hilfe zur Selbsthilfe e.V. (Bonn, Saksamaa) (esindajad: *Rechtsanwalt* V. Jungkind ja *Rechtsanwalt* P. Cramer)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 21. märtsi 2017. aasta otsus (Ares(2017)1515573), millega nõuti tagasi osa abiprojekti Food Security Promotion for very food insecure farming households in Zimbabwe (ECHO/ZWE/BUD/2009/02002) rahastusest summas 643 627,72 eurot, ja sellel põhinev 7. aprilli 2017. aasta maksetaotlus (nr 3241705513), millega kostja nõudis esimese osa tasumist summas 321 813,86 eurot, ning
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kostja kritiseeritud tegevusega ei ole materiaalõigust rikutud

- Hageja tegevus, mida kostja kritiseerib, põllumajandustoodete tarnimist käsitleva kahe lepingu sõlmimisel ei olnud vastuolus siduvate materiaalõiguse nõuetega hankemenetluse korraldamiseks humanitaarprojektide raames. Eelkõige oli see kooskõlas liidu 2009. aasta finantsmääruse rakenduseeskirjade artikli 184 lõike 1 kohaste siduvate hankepõhimõtetega ning liidu koostööd valitsusväliste organisatsioonidega humanitaarabi valdkonnas käsitleva 2008. aasta partnerluse raamlepingu IV lisas ette nähtud eeskirjade ja korra (*Rules and Procedures*) artikli 2 lõikega 3.
- Kritiseeritud tegevusega ei ole rikutud ka dokumenteerimiskohustust, mis on ette nähtud partnerluse raamlepingu III lisa üldsätete artikli 23 lõikes 4.

2. Teine väide, et tagasinõudmiseks puuduvad muud alused

- Finantsabi tagasinõudmiseks pole ka muud alust. Hageja valitud ettevõtja tarnis tellitud kauba õigeaegselt, täies mahus ja kvaliteetsena. Hageja viis abiprojekti läbi edukalt, mida kinnitas ka neli kolmandate isikute tehtud sõltumatut kontrolli.
- Hageja kaastöötajad ei ole toime pannud karistatavat tegu. Kuriteokahtluse puudumise tõttu ei algatanud Staatsanwaltschaft Bonn (Bonni prokuratuur, Saksamaa) uurimist.

3. Kolmas väide (teise võimalusena), et ei kasutatud kaalutusõigust ja otsus oli ebaproportsionaalne
- Saadud finantsabi tagasinõudmist käsitleva otsuse tegi hageja vääril eeldusel, et talle kohaldub Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) siduv soovitus abi tagasi nõuda. See tähendab, et kostja ei kasutanud oma kaalutusõigust, mistõttu on tagasinõudmine õigusvastane.
 - Kogu abiosa tagasinõudmine 643 627,27 euro suuruses summas on õigusvastane ka seetõttu, et rikutud on ELL artikli 5 lõike 4 kohast proportsionaalsuse põhimõtet. See ületab eelarve kaitsmiseks vajalikku ning ei ole eelkõige abiprojekti edukat läbiviimist arvestades proportsionaalne sellest hagejale tuleneva koormusega.

31. mail 2017 esitatud hagi – Shenzhen Jiayz Photo Industrial versus EUIPO – Seven (sevenoak)

(Kohtuasi T-339/17)

(2017/C 239/72)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Shenzhen Jiayz Photo Industrial Ltd (Shenzhen, Hiina) (esindaja: advokaat M. de Arpe Tejero)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Seven SpA (Leinì, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalisi osi „SEVENOAK“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 13 521 125

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 23. märtsi 2017. aasta otsus asjas R 1326/2016-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- rahuldada ELi kaubamärgi taotlus nr 13 521 125 „SEVENOAK“ kõigi registreerimistaotluses nimetatud kaupade jaoks;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

30. mail 2017 esitatud hagi – Japan Airlines versus komisjon

(Kohtuasi T-340/17)

(2017/C 239/73)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Japan Airlines Co. Ltd (Tokyo, Jaapan) (esindajad: advokaadid J.-F.Bellis ja K. Van Hove ja *solicitor* R. Burton)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 17. märtsi 2017. aasta otsus C(2017) 1742 final seoses ELTL artikli 101, EMP lepingu artikli 53 ja Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhustranspordi alase kokkuleppe artikli 8 kohaldamise menetlusega (juhtum nr AT/39258 – Lennulast) tervikuna või hagejat puudutavas osas;
- teise võimalusena, teostades oma täielikku pädevust, vähendada hagejale määratud trahvi, ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja üksteist väidet.

1. Esimene väide, et komisjon rikkus *ne bis in idem* põhimõtet ja ELTL artiklit 266, kui ta järeldas, et hageja on vastutav rikkumise nende aspektide eest, milles komisjon vabastas hageja süüst 2010. aasta otsuses, ja igal juhul rikkus komisjon kohaldatavat aegumistähtaega, määraes hagejale nende aspektidega seoses trahvi ega näidanud üles mingit õiguspärast huvi nende aspektide osas rikkumise kohta ametliku järelduse tegemiseks.
2. Teine väide, et komisjon rikkus diskrimineerimiskeelu põhimõtet, võttes vaidlustatud otsuse uuesti vastu, kuna hageja leiab ennast halvemas olukorras kui teised 2010. aasta otsuse adressaadid, kelle suhtes viimatinimetatud otsus on muutunud lõplikuks ja siduvaks.
3. Kolmas väide, et komisjon rikkus ELTL artiklit 101 ja EMP lepingu artiklit 53, oma pädevuse piire, aga ka hageja kaitseõigusi ja kui ta järeldas, et hageja on vastutav rikkumise eest EMP-sisestel ning EL-i ja Šveitsi vahelistel liinidel ajavahemikul, kui komisjonil puudusid volitused rakendada ELTL artiklit 101 ja EMP lepingu artiklit 53 seoses lennuettevõtjatega, kes tegutsevad üksnes EMP ja kolmandate riikide vahelistel liinidel, ning hageja tegevus EMP ja kolmandate riikide vahelistel liinidel oli järelikult õiguspärane.
4. Neljas väide, et komisjon rikkus ELTL artiklit 101 ja EMP lepingu artiklit 53, kui ta järeldas, et hageja osales ühes ja jätkuvas rikkumises, mis hõlmab liine, mida hageja ei teenindanud ja mille teenindamiseks hagejal puudusid vajalikud õigused.
5. Viies väide, et komisjon rikkus ELTL artiklit 101 ja EMP lepingu artiklit 53, eeldades, et tal on pädevus EMP ja kolmandate riikide vahelistel liinidel sissetulevate lennulasti teenuste üle, kuna niisuguseid teenuseid müüakse väljaspool EMP-d asuvatele klientidele.
6. Kuues väide, et komisjon rikkus hageja kaitseõigusi ning diskrimineerimiskeelu ja proportsionaalsuse põhimõtet, kohaldades erinevatele vedajatele erinevaid tõendamisnõudeid.
7. Seitsmes väide, et komisjon rikkus 2006. aasta suuniseid⁽¹⁾ ja proportsionaalsuse põhimõtet, kui ta arvas trahvi arvutamise aluseks olevate vastavate müügiväärtuste hulka kasumi, mis on tuletatud lennulasti teenuste hinnaelementidest, mis ei ole seotud vaidlustatud otsuses esile toodud rikkumisega.
8. Kaheksas väide, et komisjon rikkus 2006. aasta suuniseid ja õiguspärase ootuse põhimõtet, kui ta arvas trahvi arvutamise aluseks olevate vastavate müügiväärtuste hulka kasumi, mis on tuletatud lennulasti teenustest EMP riikide ja kolmandate riikide vahelistel liinidel.
9. Üheksas väide, et komisjon rikkus proportsionaalsuse põhimõtet, kui ta piirdus hagejale määratud trahvi vähendamisel seadusest tuleneva 15 %-ga.

10. Kümnes väide, et komisjon rikkus diskrimineerimiskeelu ja proportsionaalsuse põhimõtet, aga ka hageja kaitseõigusi, kui ta jättis hagejale määratud trahvi 10 % võrra vähendamast tulenevalt piiratud osalemisest rikkumises, samas kui võrreldav vähendamine anti teistele 2010. aasta otsuse adressaatidele, kes on hagejaga objektiivselt võrreldavas olukorras.

11. Üheteistkümnes väide, et Üldkohus peaks lähtuma oma täielikust pädevusest ja trahvi oluliselt vähendada.

⁽¹⁾ Suunised määruse nr 1/2003 artikli 32 lõike 2 punkti a kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta (ELT 2003, C 210, lk 2).

31. mail 2017 esitatud hagi – British Airways versus komisjon

(Kohtuasi T-341/17)

(2017/C 239/74)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: British Airways plc (Harmondsworth, Ühendkuningriik) (esindajad: J. Turner, QC, *barrister* R. O'Donoghue ja *solicitor* A. Lyle Smythe)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 17. märtsi 2017. aasta otsus C(2017) 1742 final seoses ELTL artikli 101, EMP lepingu artikli 53 ja Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhutranspordi alase kokkuleppe artikli 8 kohaldamise menetlusega (juhtum nr AT/39258 – Lennulast) tervikuna või osaliselt;
- järgmiseks või teise võimalusena, ja teostades Üldkohtu täielikku pädevust, tühistada või vähendada vaidlustatud otsusega hagejale määratud trahvi;
- jätta hageja kohtukulud käesolevas menetluses komisjoni kanda.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja üheksa väidet.

1. Esimene väide, et komisjon rikkus õigusnormi ja/või rikkus olulist menetlusnormi, kui ta võttis vastu rikkumist käsitleva otsuse, mille aluseks on kaks asjakohaste õiguslike ja faktiliste asjaolude ebajärjekindlat hindamist, mis seega oli ebajärjekindel, õiguskindluse põhimõttega vastuolus ja võib põhjustada segadust EL-i õiguskorras.
2. Teine väide, et komisjon tegutses ELTL artiklit 266 rikkudes, kui ta võttis meetme, mis oli mõeldud käsitlema põhimõttelisi vigu, mis tuvastati Üldkohtu otsusega kohtuasjas T-48/11, tehes hageja vastu suunatud otsuse uuesti, kuid millega pigem võimendati kui lahendati neid vigu.
3. Kolmas väide, et komisjon rikkus õigusnormi ja/või rikkus olulist menetlusnormi, kui ta jättis esitamata asjakohased põhjendused seoses hagejale trahvi määramisega. Hageja sõnul oli trahvi määramise aluseks rikkumise tuvastamine, mis ei sisaldunud kõnealuses meetmes, ning mis ei olnud kooskõlas järeldustega, mis sisaldasid kõnealuses meetmes. Hageja väidab veel või teise võimalusena, et komisjoni lähenemisviis selles osas ületas tema pädevuse piire.
4. Neljas väide, et komisjonil puudus pädevus kohaldada ELTL artiklit 101/EMP lepingu artiklit 53 väidetavatele konkurentsipiirangutele seoses lennulasti teenuste osutamisega EL-i/EMP-se sissetulevatel liinidel. Hageja väidab lisaks, et niisugused piirangud jäävad ELTL artikli 101 ja/või EMP lepingu artikli 53 kohaldamisalast välja.

5. Viies väide, et komisjon kohaldas vääralt ELTL artiklit 101 EMP lepingu artiklit 53 lennulasti teenuste lisatasude koordineerimisele teatavatesse riikidesse või teatavatest riikidest, tulenevalt kohaldatavast õiguskorrast ja õigussüsteemist ja nende tegelikust mõjust, ning selles osas kohaldatud trahvivähendus oli omavoliline ja ebapiisav. Hageja väidab veel, et igal juhul on komisjoni põhjendused teatavate jurisdiktsioonide kohta olid ilmselgelt ebapiisavad.
6. Kuues väide, et komisjon tegi vea, kui ta järeldas, et hageja osales rikkumises, mis seisnes lisatasude vahendustasude maksmata jätmises.
7. Seitsmes väide, et komisjon tegi vea, kui ta määras kindlaks „müügiväärtused“ selles otsuses trahvi määramise huvides. Hageja sõnul oleks ta pidanud järeldama, et üksnes lisatasudega seotud tulu oli asjakohane ja oleks pidanud jätma välja EL-i/EMP-sse sissetulevate teenustega seotud käibe.
8. Kaheksas väide, et komisjon tegi vea, kui ta järeldas, et hageja oli üheksas leebema kohtlemise taotleja ja seega oli tal õigus üksnes 10 % ulatuses trahvi vähendamisele, vaatamata sellele, et hageja tegelikult oli esimene, kes taotles leebemat kohtlemist pärast trahvide eest kaitse taotlejat, ja see teave oleks lisanud olulist väärtust.
9. Üheksas väide, et komisjon tegi vea oma hinnangus hageja rikkumise alguskuupäeva kohta. Hageja sõnul oli vastav alguskuupäev oktoober 2001, ja erineva, varasema kuupäeva põhjenduseks esitatud tõendid ei ole õiguslikult piisavalt tõendatud.

30. mail 2017 esitatud hagi – Deutsche Lufthansa jt versus komisjon

(Kohtuasi T-342/17)

(2017/C 239/75)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Saksamaa), Lufthansa Cargo AG (Frankfurt, Saksamaa), Swiss International Air Lines AG (Basel, Šveits) (esindajad: advokaat S. Völcker)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 17. märtsi 2017. aasta otsus C(2017) 1742 final seoses ELTL artikli 101, EMP lepingu artikli 53 ja Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhutranspordi alase kokkuleppe artikli 8 kohaldamise menetlusega (juhtum nr AT/39258 – Lennulast) artikkel 1;
- mõista kõik kulud, sealhulgas hageja kohtukulud, välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsus on vigaselt põhjendatud, kuna rikkumise geograafiline ulatus ei ole resolutsioonis ega põhjendavas osas üheseltmõistetavalt määratletud.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsus rikub Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhutranspordi alase kokkuleppe artiklit 11, tuginedes konkurentidevahelistele kontaktidele, mis toimusid Šveitsis ja puudutasid valdavalt Šveitsi ja kolmandate riikide vahel veetavat lennulasti.
3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsus rikub seaduste tagasiulatava kohaldamise keelu põhimõtet, tuginedes üksnes EMP-st välja jäävaid liine puudutavatele kontaktidele, mis leidsid aset enne määruse nr 1/2003 ⁽¹⁾ jõustumist.

4. Neljas väide, et vaidlustatud otsus rikub ELTL artiklit 101, EMP lepingu artiklit 53 ning Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhustranspordi alase kokkuleppe artiklit 8, iseloomustades ilma korrektse analüüsita neid kontakte, mis leidsid aset väljaspool EMP-d, kontakte seoses WOW liiduga (Japan Airlines Cargo, Lufthansa Cargo, SAS Cargo ja Singapore Airlines Cargo vaheline liit) ja kontakte seoses lisatasude vahendustasudega, kui ühe ja jätkuva rikkumise osasid, millel on kontaktid konkurentide vahel, mis leidsid aset peakontorite tasemel.
5. Viies väide, et vaidlustatud otsus rikub ELTL artiklit 101 ja EMP lepingu artiklit 53, kuivõrd see on rajatud eeldusele, et konkurentide vahelised kontaktid, mis leidsid aset väljaspool EMP-d, kujutavad endast ELTL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 rikkumist. Hagejate sõnul ei piira EMP-sse siseneva lastiga seotud kokkulepped ja kooskõlastatud tegevused konkurentsi EMP-s ega mõjuta kaubavahetust liikmesriikide vahel. Pelaegi kohaldatakse vaidlustatud otsusega hagejate sõnul väärä õiguskriteeriumi, analüüsides, kas valitsuse sekkumine mitmes asjakohases riigis välistab ELTL artikli 101 ja EMP lepingu artikli 53 kohaldamise.

(¹) Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 asutamislepingu artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

31. mail 2017 esitatud hagi – Cathay Pacific Airways versus komisjon

(Kohtuasi T-343/17)

(2017/C 239/76)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Cathay Pacific Airways Ltd (Hongkong, Hiina) (esindajad: *barrister* R. Kreisberger ja *barrister* N. Grubeck, *solicitor* M. Rees ning advokaat E. Estellon)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kõik komisjoni 17. märtsi 2017. aasta otsuses C(2017) 1742 final seoses ELTL artikli 101, EMP lepingu artikli 53 ja Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhustranspordi alase kokkuleppe artikli 8 kohaldamise menetlusega (juhtum nr AT/39258 – Lennulast) tehtud järeldused rikkumise kohta hagejat puudutavas osas;
- tühistada vaidlustatud otsuse artikkel 3 osas, mis määrab hagejale 57 120 000 euro suuruse trahvi, või teise võimalusena vähendada selle trahvi summat, ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimene väide, et komisjon rikkus õigusnormi ja/või tegi faktivea ja/või jättis oma järeldused õiguslikult piisavalt tõendamata, kui ta lisis hageja vaidlustatud otsuse resolutsiooni artikli 1 lõigetesse 1 ja 4 ja järeldas, et hageja osales väidetavas ühes ja jätkuvas rikkumises.
 - Hageja väidab, et ükski õiguslik alus ei luba teda arvata Euroopa-siseste rikkumiste hulka.
 - Hageja väidab veel, et puudub asjakohane faktiline alus teda Euroopa-siseste rikkumistega hõlmata.
 - Hageja väidab lisaks, et asjaolu, et komisjon tugines uutele põhjendustele, rikub tema kaitseõigusi.

- Hageja väidab lõpetuseks, et asjaolu, et komisjon viitas õigusvastaselt hagejale artikli 1 lõigetes 1–4, hävitab tema katsed tõendada, et hageja osales ühes ja jätkuvas rikkumises.
2. Teine väide, et hageja suhtes teise otsuse vastuvõtmisega, mis paneb talle süüks uue rikkuva käitumise, rikkus komisjon määruse 1/2003 artiklit 25 ning õiguskindluse, õigluse ja hea õigusemõistmise põhimõtet.
3. Kolmas väide, et komisjon jättis õiguslikult piisavalt tõendamata, et hageja on vastutav osalemise eest väidetavas ühes ja jätkuvas rikkumises.
- Hageja sõnul jättis komisjon hagejaga konkreetselt tegelemata ja tõendamata ühe ja jätkuva rikkumise üksikkomponente seoses hagejaga.
- Hageja väidab veel, et komisjon jättis esitamata üldist eesmärki taotleva üldise plaani.
- Hageja väidab lisaks, et komisjon ei tõendanud, et hageja osales või tal oli nõutav kavatsus osaleda ühes ja jätkuvas rikkumises.
- Hageja väidab lõpetuseks, et puudub järeldus, et tal oli nõutavad teadmised rikkumisest.
4. Neljas väide, et komisjon jättis esitamata asjakohased põhjendused oma järeldustele, et hageja osales väidetavas ühes ja jätkuvas rikkumises.
5. Viies väide, et komisjon tegi vea, tuginedes hageja tegevustele kolmandale riigile alluvas jurisdiktsioonis kui tõendile osalemisest väidetavas ühes ja jätkuvas rikkumises, ja jättis selles osas põhjendused esitamata.
- Hageja sõnul ei täitnud komisjon tõendamiskohustust seoses hageja tegevusega Hong Kongis ja/või jättis esitamata asjakohased põhjendused.
- Hageja väidab veel, et komisjon ei tõendanud, et hageja tegevus Hong Kongis oli konkurentsivastase eesmärgiga.
- Hageja väidab edasi, et Hong Kongi seadused kohustasid teda esitama kollektiivseid taotlusi.
- Hageja väidab lõpetuseks, et rikuti vastastikkuse ja mittesekkumise põhimõtet
6. Kuues väide, et komisjonil puudus pädevus kohaldada ETLT artiklit 101 sissetulevate lendudega seotud tegevusele, *i.e.* lennulasti teenustele kolmandatest riikidest Euroopasse.
7. Seitsmes väide, et komisjon rikkus hagejale määratud trahvi arvutades õigusnormi.

31. mail 2017 esitatud hagi – Latam Airlines Group ja Lan Cargo versus komisjon

(Kohtuasi T-344/17)

(2017/C 239/77)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Latam Airlines Group SA (Santiago, Tšiili), Lan Cargo SA (Santiago) (esindajad: *barrister* B. Hartnett, advokaat O. Geiss ja *solicitor* W. Sparks)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 17. märtsi 2017. aasta otsus C(2017) 1742 final seoses ELTL artikli 101, EMP lepingu artikli 53 ja Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhutranspordi alase kokkuleppe artikli 8 kohaldamise menetlusega (juhtum nr AT/39258 – Lennulast) hagejaid puudutavas osas;
- lisaks või teise võimalusena vähendada hagejatele määratud trahvi, ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad seitse väidet.

1. Esimene väide, et komisjon tegi faktivea ja rikkus õigusnormi, kui ta vääralt tõlgendas hagejate vastu esitatud tõendeid, vääralt kohaldas ELTL artiklit 101, EMP lepingu artiklit 53 ning Šveitsi kokkuleppe artiklit 8, ja jättis esitamata asjakohased põhjendused, kui ta pani rikkumiste eest vastutuse hagejatele osas, mis puudutab ohutuse lisatasu ja vahendustasude maksmata jätmist.
 - Hageja väidab, et komisjon järeldas vääralt, et nad olid teadlikud konkurentsivastasest tegevusest seoses ohutuse lisatasude ja vahendustasude maksmata jätmisega.
 - Lisaks väidavad hagejad, et need väidetava ühe ja jätkuva rikkumise aspektid ei ole tervikust eraldatavad ja seega tuleb vaidlustatud otsus tervikuna tühistada.
2. Teine väide, et komisjon tegi faktivea ja rikkus õigusnormi, kui ta vääralt tõlgendas hagejate vastu esitatud tõendeid, kohaldas vääralt asjakohaseid sätteid ka jättis esitamata asjakohased põhjendused, kui ta järeldas, et hagejad osalesid kütuse lisatasu puudutavas rikkumises.
 - Hagejad väidavad, et komisjon jättis õiguslikult piisavalt tõendamata, et nad osalesid väidetavas rikkumises kütuse lisatasu puudutavas osas.
 - Hagejad väidavad lisaks, et pressiteadete kätesaamine ei teinud neid teadlikuks väidetavast kartelist.
 - Hagejad väidavad lõpetuseks, et piiratud tõendid, mis tuletati nende kontaktidest vedajatega, ei tõenda mingit hagejate konkurentsivastast tegevust ega näita, et nad oleksid teadnud või võinud ette näha teiste vedajate konkurentsivastast tegevust.
3. Kolmas väide, et komisjon tegi ilmseid faktivigu ja rikkus õigusnormi, kui ta järeldas, et hagejad on vastutavad rikkumiste eest vaidlustatud otsuse artikli 1 lõigetes 1, 3 ja 4 märgitud liinidel, ja jättis esitamata asjakohased põhjendused.
 - Hagejad väidavad, et komisjon järeldas vaidlustatud otsuse artikli 1 lõigetes 1, 3 ja 4 vääralt, et nad on vastutavad, sest aegumistähtaeg oli möödunud.
 - Hagejad väidavad veel, et komisjonil puudub pädevus tunnistada nad vastutavaks ELTL artikli 101 rikkumise eest EMP-sisestel liinidel enne 1. maid 2004, või EMP lepingu artikli 53 eest enne 19. maid 2005.
 - Hagejad väidavad edasi, et komisjonil puudub pädevus tunnistada nad vastutavaks rikkumise eest seoses EL-Šveitsi liinidega.
 - Lõpetuseks väidavad hagejad, et komisjoni järeldused rikuvad *non bis in idem* põhimõtet.
4. Neljas väide, et komisjon tegi ilmseid faktivigu ja rikkus õigusnormi, kui ta tegi järelduse väidetava kartelli kohta, ja jättis esitamata asjakohased põhjendused.
 - Hagejad väidavad, et komisjoni järeldus, et nad osalesid väidetavas kartellis, ei ole tõenditega põhjendatud.

- Hagejad väidavad edasi, et see tugineb vääral eeldusel, et rikkumine puudutas kõiki liine.
 - Hagejad väidavad veel, et see väljub komisjoni pädevuse piiridest ja loob ebamäärasust seoses väidetava rikkumise geograafilise ulatusega.
 - Hagejad väidavad lõpetuseks, et see tekitab lahknevusi otsuse põhjendava osa ja resolutsiooni vahel seoses selle eesmärgiga, mis ei luba hagejatel mõista väidetava rikkumise olemust ja ulatust.
5. Viies väide, et komisjon tegi ilmseid faktivigu ja rikkus õigusnormi, kui ta järeldas, et väidetav tegevus kujutab endast ühe ja jätkuvat rikkumist, ja jättis selle järelduse kohta esitamata asjakohased põhjendused.
- Hagejad väidavad, et kõnesolev tegevus ei olnud kantud ühest konkurentsivastasest eesmärgist.
 - Hagejad väidavad lisaks, et kõnesolev tegevus ei puudutanud üht ainust toodet või teenust.
 - Hagejad väidavad veel, et kõnesolev tegevus ei puudutanud sama ettevõtjat.
 - Hagejad väidavad edasi, et väidetav rikkumine ei olnud olemuselt ühene.
 - Hagejad väidavad lisaks, et väidetava rikkumise elemente ei arutatud paralleelselt.
 - Hagejad väidavad lõpetuseks, et komisjon esitas ebapiisavad tõendid ega viinud läbi analüüsi ELTL artikli 101 lõike 3 alusel seoses vahendustasude maksmata jätmisega.
6. Kuues väide, et komisjon rikkus hagejate kaitseõigusi ja jättis esitamata asjakohased põhjendused.
- Hagejad väidavad, et nad ei saanud vastata komisjoni järeldusele, et nad olid teadlikud rikkumisest seoses ohutuse lisatasu ja vahendustasude maksmata jätmisega.
 - Hagejad väidavad edasi, et väidetavat kartelli puudutavate komisjoni järelduste kohta esitati uusi väiteid.
 - Hagejad väidavad lisaks, et komisjon tugines tõenditele, mis olid nende suhtes vastuvõetamatud.
 - Hagejad väidavad veel, et vastuolud vaidlustatud otsuse põhjendava osa ja resolutsiooni vahel tõid kaasa puudused põhjendustes.
 - Hagejad väidavad lõpetuseks, et nad ei saanud esitada oma seisukohti otsuse kohta eemaldada pärast vastuväidete esitamist uurimisest 13 vedajat ja rikkumise kolm aspekti ning komisjon ei esitanud mingeid põhjendusi selle kohta.
7. Seitsmes väide, et komisjon rikkus õigusnormi ja tegi faktivigu, kui ta arvutas hagejatele määratud trahvi ja jättis esitamata asjakohased põhjendused.
- Hagejad väidavad, et jäeti eristamata lõpliku hinna kooskõlastamine ja hinna piiratud elementidega seotud kooskõlastamine.
 - Hagejad väidavad edasi, et arvesse ei võetud adressaatide piiratud ühist turuosa ja sektori regulatiivseid nõudeid.
 - Hagejad väidavad lisaks, et komisjon käsitles nende tegevust samuti kui teiste adressaatide, seal hulgas nn tuumiku palju tõsisemat tegevust.
 - Hagejad väidavad lõpetuseks, et arvesse ei võetud nende piiratud osalemist rikkumises võrreldes teiste adressaatidega, kelle trahvi samuti vähendati leebema kohtlemise alusel.

31. mail 2017 esitatud hagi – Hotelbeds Spain versus EUIPO – Guidigo Europe (Guidego what to do next)

(Kohtuasi T-346/17)

(2017/C 239/78)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Hotelbeds Spain, SL (Palma, Hispaania) (esindaja: advokaat L. Broschat García)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Guidigo Europe SARL (Pariis, Prantsusmaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalisi osi „Guidego what to do next“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 12 944 898

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 21. märtsi 2017. aasta otsus asjas R 449/2016-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- rahuldada ELi kaubamärgi taotlus nr 12 944 898 kaupade ja teenuste jaoks, mis kuuluvad klassidesse 39, 41 ja 43.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

1. juunil 2017 esitatud hagi – Singapore Airlines ja Singapore Airlines Cargo versus komisjon

(Kohtuasi T-350/17)

(2017/C 239/79)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Singapore Airlines Ltd (Singapur, Singapur) ja Singapore Airlines Cargo Pte Ltd (Singapur) (esindajad: *solicitor* J. Kallaughar ja *solicitor* J. Poitras ning advokaat J. Ruiz Calzado)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 17. märtsi 2017. aasta otsus C(2017) 1742 final seoses ETL artikli 101, EMP lepingu artikli 53 ja Euroopa Ühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelise õhutranspordi alase kokkuleppe artikli 8 kohaldamise menetlusega (juhtum nr AT/39258 – Lennulast) tervikuna või osaliselt;
- edasi või teise võimalusena vähendada oluliselt hagejatele määratud trahvi summat;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt; ja

— teha muid korraldusi, mis võivad käesolevas asjas vajalikud olla.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kuus väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsus tuleks tühistada, kuna sellekeskne järelalus ühe ja jätkuva rikkumise kohta lennulasti teenuste osas kõigil EL-i suunduvatel ja sealt väljuvatel liinidel sisaldab tõsiseid õigusnormi rikkumisi ja vigu faktide hindamisel.

Hagejate sõnul ei ole vaidlustatud otsuses täpsemalt tõendatud: (i) üleilmse kartelli olemasolu; (ii) pädevust tegevuse üle, mis hõlmab lennulasti müüki väljaspool EL-i; (iii) ELTL artikli 101 kohaldamist tegevusele, mida reguleerib või nõuab välisriigi valitsus; (iv) piisav seos ühe ja jätkuva rikkumise kolme väidetavat elementi, st kütuse ja ohutuse lisamaksu ning väidetavat vahendustasude maksmata jätmist hõlmava tegevusega, ja (v) piisav seos lennufirma kontaktidega peakontori tasemel ja tegevusega kohalikel turgudel.

2. Teine väide, et vaidlustatud otsus tuleks tühistada, kuivõrd selles tehakse järelalus rikkumise kohta, mis on seotud ekspediitoritele lisatasude tulu arvelt vahendustasu maksmise kooskõlastamisega.
3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsus tuleks tühistada, kuivõrd selles tehakse järelalus rikkumise kohta, milles osalesid hagejad, ja mis tugineb tõenditel kontaktidest eranditult WOW liikmete lennulasti liidu vahel.

Hagejate sõnul kohaldataks vaidlustatud otsuses väärta õiguslikku kriteeriumi, et hinnata lennuettevõtjate liidu täielikku koostööd ja see sisaldab põhimõttelisi hindamisvigu seoses WOW liidu toimimisega. Hagejad väidavad lisaks, et nende kontaktid WOW partneritega oli osa tegelikust pingutusest luua edukas liit ja seetõttu ei olnud tegemist skeemi või plaani väljendusega, mis pidi olema väidetav alus ühele ja jätkuvale rikkumisele.

4. Neljas väide, et vaidlustatud otsus tuleks tühistada, kuna selles ei ole tõendatud hagejate osalemine ühes ja jätkuvas rikkumises.
5. Viies väide, et kui (vastupidi neljandas väites esitatud argumentidele) hagejad osalesid mõnes ühe ja jätkuva rikkumise aspektis, ei ole vaidlustatud otsuses tõendatud, et hagejad olid teadlikud kõigist muudest tegevuse aspektidest, mis on kirjeldatud vaidlustatud otsuses, eeskätt ilmselgelt ebaseaduslik tuumiku kooskõlastamistegevus, või asjaolu, et ta oleks pidanud olema teadlik niisugusest tegevusest, nagu seda nõuab kohtupraktika.
6. Kuues väide, et kui vaidlustatud otsust ei tühistata tervikuna, siis tuleks hagejatele määratud trahvisummat vähendada, kuna komisjon ei ole järginud suuniste⁽¹⁾ selgeid nõudeid asjakohase käibe tuvastamiseks, ja kuna määratud trahv ei kajasta hagejate piiratud osalust ühes ja jätkuvas rikkumises ja hagejate tegevuse väiksemat raskusastet (nagu ilmneb kolmandast, neljandast ja viiendast väitest).

⁽¹⁾ Suuniste määruse nr 1/2003 artikli 32 lõike 2 punkti a kohaselt määratavate trahvide arvutamise meetodi kohta (ELT 2006, C 210, lk 2).

2. juunil 2017 esitatud hagi – Korwin-Mikke versus parlament

(Kohtuasi T-352/17)

(2017/C 239/80)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Janusz Korwin Mikke (Jozefow, Poola) (esindajad: advokaadid M. Cherchi, A. Daoût ja M. Dekleermaker)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

sellele vastavalt:

- tühistada Euroopa Parlamendi juhatuse 3. aprilli 2017. aasta otsus;
- tühistada sellele eelnenud parlamendi presidendi 14. märtsi 2017. aasta otsus;
- kohustada hüvitama vaidlustatud otsustega tekitatud varaline ja mittevaraline kahju ning mõista hageja kasuks välja 19 180 eurot;
- mõista igal juhul kõik kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et rikutud on Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 11, sõnavabaduse üldpõhimõtet koosmõjus Euroopa inimõiguste konventsiooni artikliga 10 ja põhiõiguste harta artikliga 52, arvestades erilist asjaolu, et vaidlustatud otsustes käsitletud avaldused tegi Euroopa Parlamendi liige oma ametiülesannete täitmisel Euroopa Liidu institutsiooni ruumides, ning rikutud on Euroopa Parlamendi kodukorra artiklit 166 ja põhiõiguste harta artiklit 41, Euroopa Liidu institutsioonide aktide põhjendamise põhimõtet, ETL artiklit 296 ning tehtud on ilmne hindamisviga ja võimu kuritarvitatud.
2. Teine väide, et rikutud on põhiõiguste harta artiklit 41, Euroopa Liidu institutsioonide aktide põhjendamise põhimõtet, proportsionaalsuse üldpõhimõtet ning tehtud on ilmne hindamisviga ja võimu kuritarvitatud.

2. juunil 2017 esitatud hagi – Daico International versus EUIPO – American Franchise Marketing (RoB)

(Kohtuasi T-355/17)

(2017/C 239/81)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Daico International BV (Amsterdam, Madalmaad) (esindaja: advokaat M. Kassner)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: American Franchise Marketing Ltd (London, Ühendkuningriik)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi kujutismärk „RoB“ – ELi kaubamärk nr 5 284 104

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 9. märtsi 2017. aasta otsus asjas R 1405/2016-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 75 lõike 1 rikkumine;
- 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta, eeskirja 62 lõike 3 rikkumine.

2. juunil 2017 esitatud hagi – Daico International versus EUIPO – American Franchise Marketing (RoB)

(Kohtuasi T-356/17)

(2017/C 239/82)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Daico International BV (Amsterdam, Madalmaad) (esindaja: advokaat M. Kassner)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: American Franchise Marketing Ltd (London, Ühendkuningriik)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „RoB“ – ELi kaubamärk nr 5 752 324

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 21. märtsi 2017. aasta otsus asjas R 1407/2016-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Määruse nr 207/2009 artikli 75 lõike 1 rikkumine;
- 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta, eeskirja 62 lõike 3 rikkumine.

31. mail 2017 esitatud hagi – Mubarak versus nõukogu

(Kohtuasi T-358/17)

(2017/C 239/83)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Kairo, Egiptus) (esindajad: B. Kennelly, QC, barrister J. Pobjoy, solicitor G. Martin, solicitor M. Rushton ja solicitor C. Enderby Smith)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada hagejat puudutavas osas nõukogu 21. märtsi 2017. aasta otsus (ÜVJP) 2017/496, millega muudetakse otsust 2011/172/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Egiptuses („vaidlustatud otsus“; ELT 2017, L 76, lk 22) ja nõukogu 21. märtsi 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/491, millega rakendatakse määrust (EL) nr 270/2011 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Egiptuses (ELT 2017, L 76, lk 10; edaspidi „vaidlustatud määrus“);
- tunnistada hagejat puudutavas osas kehtetuks nõukogu 21. märtsi 2011. aasta otsuse (ÜVJP) 2011/172/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Egiptuses (ELT 2011, L 76, lk 63; edaspidi „otsus“) artikli lõige 1 ja nõukogu 21. märtsi 2011. aasta määruse (EL) nr 270/2011 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Egiptuses (ELT 2011, L 76, lk 4; edaspidi „määrus“) artikli 2 lõige 1, ning seetõttu tühistada hagejat puudutavas osas otsus (ÜVJP) 2016/411, ja
- mõista hageja kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet.

1. Esimene väide, et otsuse artikli 1 lõige 1 ja määruse artikli 2 lõige 1 on ebaseaduslikud, sest (a) neil puudub kehtiv õiguslik alus ja/või (b) need rikuvad proportsionaalsuse põhimõtet.
2. Teine väide, et nõukogu eeldus, et Egiptuse kohtumenetluses järgiti põhilisi inimõigusi, rikub ELL artiklit 6, tõlgendatuna koostoimes ELL artiklitega 2 ja 3 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 47 ja 48.
3. Kolmas väide, et nõukogu tegi hindamisvigu, leides, et kriteeriumid hageja kandmiseks otsuse artikli 1 lõikes 1 ja määruse artikli 2 lõikes 1 osutatud loeteludesse olid täidetud.
4. Neljas väide, et nõukogu on rikkunud hageja kaitseõigusi, õigust heale haldusele ja õigust õiglasele kohtulikule arutamisele. Täpsemalt jättis nõukogu hoolikalt ja erapooletult uurimata, kas põhjendused, mis väidetavalt õigustavad uuesti loetellu kandmist, olid paikapidavad, arvestades hageja poolt enne uuesti loetellu kandmist esitatud teavet.
5. Viies väide, et nõukogu on põhjendamatu ja ebaproportsionaalselt rikkunud hageja põhiõigusi, sealhulgas tema õigust omandile ja tema mainet. Vaidlustatud otsuse ja vaidlustatud määruse mõju hagejale on kaugeleulatuv nii tema omandi kui tema maine seisukohalt kogu maailmas. Nõukogu ei ole tõendanud, et hageja vara ja majandusressurside külmutamine on seotud või põhjendatud ühegi seadusliku eesmärgiga, ja veelgi vähem on see mõne sellise eesmärgiga proportsionaalne.

Üldkohtu 24. aprilli 2017. aasta määrus – *Ipuri versus EUIPO – van Graaf (IPURI)*

(Kohtuasi T-226/16) ⁽¹⁾

(2017/C 239/84)

Kohtumenetluse keel: saksa

Neljanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 232, 27.6.2016.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET